

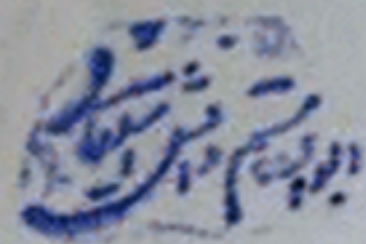

بسمه تعالی

۱

این مجله کتاب بابت مجله دیگر از طرف ضابط
صاحب مجله حسین آقا علی کتابخانه مبارکه سید اعظم قم
ایجاد گردید و در ششم ربیع الاول ۱۳۸۰ ه. ق.

نیت ذکر گردید

سرپرست کتابخانه مبارکه

نام کتاب
تاریخ ثبت دفتر
شماره عمومی
شماره خصوصی

مختص بکتابخانه مسجد اعظم - قم

۹۵ ق خ
۱

شماره

۶۷۵

فهرست

مُذَلِّلِي عَمَّا صَنَعْتُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَأَفِيكُمُهَا وَأَبْنَيْهَا

وَأَنْكَرُوا وَخَيْكَ وَجَدَا

وَأَنْكَرُوا وَخَيْكَ وَجَدَا

عَصَبًا رَسُولَكَ وَقَلْبًا ذَنْبَكَ وَحَرْفًا

كِتَابَكَ وَاحِبًا اَعْدَاءَكَ وَجَدَا

وَعَطَّلَا اَخْكَامَكَ وَانْطَلَا قُرْآنَكَ

وَالْحَدَا فِي اِيَانِكَ وَعَادَا اَوْلِيَانِكَ

وَالْبَا اَعْدَاءَكَ وَخَرَابِلَا دَكَ

عِبَادَكَ اَللَّهُمَّ الْعَنَهُمَا

وَأَوْلِيَانَهُمَا وَأَسْبَا عَرَهُمَا

فَقَدْ خَرَابَيْتَ النُّوَّةَ وَرَمَا بَابَهُ

سَقَفَهُ وَالْحَفَا سَمَاءَهُ

بِسَاقِلِهِ وَطَاهَرَهُ بِيَاطِنِهِ

وَأَسْبَا صِلَا

وَأَسْبَا صِلَا

اهله و اباذی انصاره و قتل اطفاله

اهل آقا و ملاک کردند یاوران او را و کشتند طفلهای او را

و اخلبای منبره من و صبیّه و وارث

و خانی کردند نعمت او را از وصی او و وارث

عليه و حجد امامته و اثیر کار بهما

علم او و سکر شده اند امامت او را و شریک قرار داده اند بچند

فقطیم ذنبهما و خلد بهما فی سفیر و

پس بزرگ بگردان گناه آزار و جاوید بگردان آنها را در جهنم و

ما اذ ربك ما یستغفر لنبی و لا نذر

چه چیز ادا کن کرده اند که بپوشد نبی را و نیت و نه بیم

اللهم العنهم بعد دكل منكرا نوه

خداوند لعن کن ایشان را بعد از هر منکر او

و حیو جفوه و منبر علوه و مؤمن اجو

و حی که جفای داشته اند و منبر که بالا رفته و مؤمن که امید است

و منافی و لوه و ولی اذ و طرید او و

و منافقی که دوست شده اند و دوستی که از بیت کرده اند

و صناد و طرد و کافر نصر و

در استخوانی که اواره کرده اند و کافر که یار بگردانده اند و

امام فخر و و قرض عرو و اثیر

امامی که ازین شده اند و واری که تغییر داده اند و اثری که

انکس و

انکروه و شرا و و دیم ارافوه و

منکر شده اند و شریک بپای آورده اند و دمی که ریخته اند و

خبر بد لوه و کفر نصوه و ارب غصوه

جنز که بدی کرده اند و کفر که محکم کرده اند و ارب که غضب کرده اند

و فی افطعوه و سحت اكلوه و خسر

بریده اند و اکل که خورده اند و خسر که

استحلوه و باطل استسوه و جور

مطلوب داشته اند و باطلی که بنا نهاده اند و پستی که

بسطوه و نفا و اسر و و عذر اضم و

کرده اند و نفاقی که شایع کرده اند و عذری که افشا کرده اند

و ظلم نشر و و و عدا خلفوه و امان

پستی که افشا کرده اند و و عدا که خلاف کرده اند و امانی که

خانوه و عهد نفصوه و حلال حر موه

خیانت کردند و عهد که شکستند و حلالی که حرام کرده اند

و حرام و بطر نفوه و صلیع دقوه و

و حرامی که طلال کرده اند و صلیعی که دقت کرده اند و

صک مرقوه و جنبز اسفطوه و تمیل

دستی که شک کرده اند و جنبز که سقط شده است و تمیلی که

بدد و و و عزیز اذ لوه و ذلیل اعز و و

مستغرق شده و عزیز می که ذلیل شده و ذلیل که عزیز شده

وَحَوْثَنَعُونَ وَكَذِبَ دَلْسُوهُ وَحَكَمَ قَلْبُوهُ

و حقی که منع کرده اند و دروغی که مشتبه ساخته اند و حکمیکه تبدیل داده اند

اللَّهُمَّ الْعَنَهُمْ بِكُلِّ آيَةٍ حَرَّفُوا وَفَوَّضُوا وَتَوَكَّلُوا

خداوند اے لعن کن ایشان را بر آیه که تغییر داده اند و روا می کنی که

تَرَكُوا هَاوَسْتِيَّةً غَيْرَ وَهَائِمْ وَرُسُومًا مَمْنُوعًا

ترک کرده اند و پستی که تغییر داده اند و رسومی که منع کرده اند

وَأَحْكَامًا عَطَّلُوا هَاوَسْتِيَّةً نَكْوَهَا

و حکمهایی که معطل کرده اند و پستی که شکسته و

دَعَاوَى أَبْطَلُوا هَاوَسْتِيَّةً أَنْكَرُوا هَا

دعوائی که باطل کردند و شادی که منکر شدند

وَحَبْلَةً أَحَدَ ثَوَاهَا وَخَبَانَةً أَوْرَدَهَا

و کمری که حادث کرده اند و خیانتی که وارد آوردند

وَعَقَبَةً أَرْتَفَعُوا وَدِيَابَ دَخَرَهَا

و پستی که بلند کردند و دریا که از خاک برداشتند

وَأَزْبَافَ لَزَمُوا هَاوَسْتِيَّةً أَذَاتِ كَثَمُوهَا

و خلفهایی که وارد آوردند و شهدا و تهاقی که گمان کردند

وَوَصِيَّةً صَبَّحُوا هَاوَسْتِيَّةً اللَّهُمَّ الْعَنَهُمَا

و وصیتی که صباغ کردند خداوند اے لعن کن آنها را

فِي مَكْنُوزِ السِّرِّ وَظَاهِرِ الْعِلَاقَةِ

در پوشیده و نهانی و آشکارا و آشکارا

لعنًا

لَعْنًا كَثِيرًا أَبَدًا دَائِمًا سَرْمَدًا لَا انْقِطَاعَ

لعن بسیار ابد الایام همیشه که قطع نشود

لِأَمَدِهِ وَلَا انْقَادَ لِعَدَدِهِ لَعْنًا يَنْقُذُ

در محفلهای پوشیده بر روزی معلوم لعن کن فردا

أَوَّلَهُ وَبِرَوْحِ آخِرِهِ لَهُمْ وَلَا غَوَانِيَهُمْ

اول او را و آخر او را بر ایشان و در برابران ایشان را

وَابْضَارُهُمْ وَمَحَبَّتِهِمْ وَمُؤَالِفَتِهِمْ

و یاری کنندگی و در یارهای آنها و دوستی آنها و

الْمُسْلِمِينَ لَهُمْ وَالْمُنَافِقِينَ إِلَيْهِمْ

مسلمانان را بر ایشان و منافقان را به ایشان

النَّاهِضِينَ بِأَحْجَاجِهِمْ وَالْمُقَدِّمِينَ

اعتقاد کنندگان بدلیلهای ایشان و مقدمین

بِكُرْبَتِهِمْ وَالْمُصَدِّقِينَ بِأَحْكَامِهِمْ

بکلام آنها و قبول کنندگان حکمهای آنها

اللَّهُمَّ عَذِّبْهُمْ عَذَابًا بَاسًا عَنِتُّ مِنْهُ

خداوند اے عذاب کن ایشان را عذابی که پشیمانم از آن

أَهْلُ النَّارِ أَمِيرُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

اهل آتش امانت کن ای پروردگار عالمیان

أَمِيرُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

اهل آتش امانت کن ای پروردگار عالمیان

أَمِيرُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

اهل آتش امانت کن ای پروردگار عالمیان

أَمِيرُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

اهل آتش امانت کن ای پروردگار عالمیان

أَمِيرُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

اهل آتش امانت کن ای پروردگار عالمیان

اَسْتَوْدِعُ اللهَ الْعَظِيمَ الْجَلِيلَ نَفْسِي

پناه میسرم خدا می بزرگ پناه بزرگ جان من

وَاَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَمَنْ

داهل من و مال من و فرزندان من و کسی که

يُعْنِي امْرُؤُهُ وَاسْتَوْدِعُ اللهَ الْمَرْهُوبَ

مقتدر میکند مرا امر او و پناه میسرم خدا را از شدت هراس

الْمُضْطَّعِعَ لِعَظَمَتِهِ كُلُّ شَيْءٍ نَفْسِي

اشکاف است بر بزرگی او هر چیزی جان من

وَاَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَمَنْ يُعْنِي

داهل من و مال من و فرزندان من و کسی که مقتدر میکند مرا

مَدَدِ عَاكِمِ الْبَيْتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدای بخشنده مهربان

اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي

خند او ندا بدی که سوال میکنم ترا بر رحمت تو که

وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي تَهْلِكُ بِهَا كُلُّ شَيْءٍ

درست داده هر چیزی را و توانائی تو که مقرر کرده آن هر چیزی را

وَيَخْضَعُ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَذَلَّ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ

و خاضع و شاکر کرده مر آن را هر چیزی و خوار و ذلیل شده مر آن را هر چیزی

مختص بکتابخانه مسجد اعظم - قم

وَبِحَبْرَتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ بِهَا كُلَّ شَيْءٍ

و بزرگوار می تو که غالب گردیده بآن هر چیزی

وَبِعِزَّتِكَ الَّتِي لَا يَقُومُ لَهَا شَيْءٌ وَ

و عزت تو که نمی ایستد در برابر آن چیزی و

بِعَظَمَتِكَ الَّتِي مَلَأَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ

ب عظمت و بزرگی تو که پر کرده است هر چیزی را و

بِسُلْطَانِكَ الَّذِي عَلَا كُلَّ شَيْءٍ وَ

ب پادشاهی تو که برتر است هر چیزی را و

بِوَجْهِكَ الْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ

ب آن چهره تو که باقیست بعد از فانی شدن هر چیزی را

وَبِاسْمَائِكَ الَّتِي مَلَأَتْ زَكَانَ كُلِّ

و بناهای تو که پر کرده است اجزای ارکان هر

شَيْءٍ وَبِعِلْمِكَ الَّذِي احاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ

چیزی و بهدانی تو که فراگرفته هر چیزی را

وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي اَضَاءَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ

و روشنایی ذات تو که روشن شده مر او را هر چیزی را

بَابُورِ بَاقِدُوسٍ يَا اَوَّلَ الْاَوَّلِينَ وَ

ای پادشاه ای بسیار منزله امی پسر از پسران

يَا اٰخِرَ الْاٰخِرِينَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ

ای پسر از پسران خداوند چاره مر از گناهان

الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

که میسر و بر حق است را خداوند بپا مرز مرا

الذُّنُوبَ الَّتِي تَشْرِي النِّقَمَ اللَّهُمَّ

کتاب ایضا که - میسر و می آورد عذابها را خداوند

اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ

بپا مرز برای من کتاب ایضا که تغییر میدهد نعمتها را

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْجِسُ

خداوند بپا مرز مرا کتاب ایضا که محسوس میکند

الدُّعَاءَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي

و غبار - خداوند بپا مرز برای من کتاب ایضا که

تُشْرِى الْبَلَاءَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ

نازل میگرداند بپا مرز مرا خداوند بپا مرز مرا کتاب ایضا که

الَّتِي تَقْطَعُ الرَّجَاءَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

که قطع میکند امید را خداوند بپا مرز مرا

كُلَّ ذَنْبٍ أَذِنْتَهُ وَكُلَّ خَطِيئَةٍ

هر گناه که بنیاد آن کرده ام آنرا و هر خطائی که

أَخْطَأْتُهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ

بنیاد آن بجای آورده ام آنرا خداوند بپا مرز مرا که نزدیکی میجویم بتو

بِذِكْرِكَ وَاسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَى نَفْسِكَ وَ

بپا کردن تو و شفاعت میگردانم بنوی تو بسوی ذات تو و

استغاثت

أَسْتَعِثُّكَ

سؤال استغاثت را خداوند

بِجُودِكَ أَنْ تَنْتَبِذَنِي مِنْ

و بیست و یکمین سؤال استغاثت را خداوند

قَوْلِكَ وَأَنْ تَوَرِّعَنِي عَنْ شُكْرِكَ وَأَنْ

و بیست و دومین سؤال استغاثت را خداوند

تُفَكِّكَنِي ذِكْرَكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

و بیست و سومین سؤال استغاثت را خداوند

خَاصِّعَ مُشَدِّدِ لَلْخَاشِعِ مُنْضِعِ

و بیست و چهارمین سؤال استغاثت را خداوند

رَاحَتِي وَتَجْعَلْ لِي فِيهِمْ رَاحَةً

و بیست و پنجمین سؤال استغاثت را خداوند

فَاقْهَ وَأَنْزِلْ بَكَ عِنْدَ

و بیست و ششمین سؤال استغاثت را خداوند

جَمِيعِ الْأَحْوَالِ مُوَاضِعًا لِلَّهِ

و بیست و هفتمین سؤال استغاثت را خداوند

سُؤَالَ مَنَاسِكَاتٍ وَعَظَمَ

و بیست و هشتمین سؤال استغاثت را خداوند

الشَّدِيدِ حَاجَتَهُ عَظَمَ مُسَلِّطَاتِكَ وَعَلَا

و بیست و نهمین سؤال استغاثت را خداوند

اللَّهُمَّ عَظَمَ مَسْأَلَاتِكَ وَخَفِيَ

و بیست و دهمین سؤال استغاثت را خداوند

أَمْرُكَ وَغَلَبَ قَهْرُكَ وَجَرَتْ قُدْرَتُكَ

امر تو و غلبت قهر تو و جاریت قدرت تو

وَلَا يَمُكِّنُ الْفِرَارُ مِنْ حُكُومِكَ إِلَهَهُمْ

و ممکن نیست گریختن از حکومت تو خداوندان

لَا أَجْدِلْ ذُنُوبِي غَافِرًا وَلَا لِقَابِي سَهْلًا

نیست ایامم از برای گناهانم گمراهنده و نه برای پشیمانم خود پرستنده

وَلَا لِمَنْعِي مِنْ عَمَلِي الْفَيْسُ بِالْحَسَنِ

و نه برای چیزی از من مانع از عمل به نیکی

مُبَدَّلًا غَيْرَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ

بدل گشته بخیر تو نیست خداوندی جز تو پاک

وَيَحْذَرُكَ ظِلْمَتُ نَفْسِي وَنَجْرَاتُ

و بگردد تو را بترسندم و گمراهیهای خود را و بسیار جرات کردم

يَجْهَلِي وَسَكِنْتُ إِلَى قَدِيمِ ذِكْرِكَ لِي

نیادانی خود را و اعتماد کرده ام بر آنکه پیوسته یاد کردی مرا

وَمَنْكَ عَلَى اللَّهِ مَوْلَايَ كَمْ مِنْ

و انعام کردی بر من خداوندای من چه بسیار از

فَيْسُ سَيَرْتُهُ وَكَمْ مِنْ فَادِحٍ مِنْ

پشیمانم که بر شایندم از او چه بسیار گمراهیها

الْبَلَاءِ أَفْلَكُهُ وَكَمْ مِنْ عِشَارٍ وَقَيْتُهُ

بلاها که زایل کرد اینده من از او چه بسیار از لغزشها که نگاهداشتی از آن

وَكَمْ مِنْ مَكْرُوهٍ
و چه بسیار از آزارهای تو
دَفَعْتَهُ وَكَمْ مِنْ شَأْنٍ عَظِيمٍ
که دفع کردی او را و چه بسیار از کارهای بزرگ
لَسْتُ أَهْلًا لَهُ تَشْتَبِهُ اللَّهُمَّ عَظِيمٍ
که من آدمی نیستم از آن که در این کارها تشبیه شودم خداوند بزرگوار
بَلَاءِي وَأَفْرَطُ لِي سُوءُ حَالِي وَقَصُرَتْ نِيَّتِي
و بلاهای من و افراط شد بدی من و کوتاه شد اراده من
وَقَعْدَتِي أَغْلَا لِي وَحَبَسَنِي عَنْ تَقْبُلِي
و وعده من مرا بدو رسانید و مرا بازداشت از پذیرش
وَقَعْدَتِي أَغْلَا لِي وَحَبَسَنِي عَنْ تَقْبُلِي
و وعده من مرا بدو رسانید و مرا بازداشت از پذیرش
أَمَالِي وَخَلَعْتُ نَفْسِي قَامَتْ لَكَ بَعْدِي
و آرزوهای من را برداشتی و خود را بر من نهادی
يَنْجِيَانِي عَنْكَ دُعَائِي سُوءُ عَمَلِي وَفَعَالِي
و نجات ده مرا از تو دعاهای بدی من و کارهای بدی
أَنْ لَا يَخْجَعَنَّ مَا أَلْمَعْتُ عَلَيْكَ مَا عَمِلْتُ
که آنچه من بر تو افکندم آنچه من بر تو کردم
لَا تَقْضَ حَقِّي بِخَفِيٍّ بِالْعُقُوبَةِ عَلَى سُوِّ
و نه بپایان ده مرا حق من را در پنهانی با عقوبت بر من
وَلَا تَعْلَا جَنَّتِي بِالْعُقُوبَةِ عَلَى سُوِّ
و نه برآورد مرا بهشت را با عقوبت بر من
فَعَلَيْكَ وَطَائِفَةٌ

وَدَّوَامَ تَقْبِيرِ بَطْنِي وَجِهًا لِي وَكَثْرَةً

در دایم بودن تقصیر خود و مداومت بر وجهه باری و بسیار

سَهْوَانِي وَتَغْفِلَنِي وَكَرَّ اللَّهُ لِي بِغَيْرِكَ

شهوتمانی خود و غفلت خود و پشیمانی خداوند از من بجز تو

لِي فِي الْأَحْوَالِ كُلِّهَا رَوْفًا وَعَلَى

برای من در احوال همه رحمت کن و در من

فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ عَطُوفًا إِلَهِي وَرَبِّي مَنْ

در همه امور عطوفه الهی و پروردگار من کیست

لِي غَيْرُكَ اسْتَيْلَهُ كَيْفَ ضَرَى وَ

برای من غیر تو تسلط کند بر من بد حال خود و

النَّظَرُ فِي أَمْرِي إِلَهِي وَمَوْلَايَ أَجُوبُ

نگاه کردن در کار خود الهی و پادشاه من جوابی

عَلَى حَكْمًا إِنِّي بَعَثْتُ فِيهِ هَوًى يَقْسِي وَ

بر من حکمتی که پرورشی کردم در آن خواهش نفس خود را و

لَا حَزْرَ فِيهِ مِنْ رَبِّ بْنِ عَدُوٍّ

نگاه داری نکردم در آن حکم از زینت دادن دشمن خود را

فَغَرَّنِي نِيَا هَوًى وَاسْعَدَهُ عَلَى ذَلِكَ

پس فریب داد مرا با آنچه خواست و یاری کرد او را بر آن امر

الْقَضَاءُ فَتَحًا وَزُبَّ بِيَا جَرَى عَلَى مَنْ

قضای خداوند را پس در گذارستم بآنچه جاری شد بر من از

ذَلِكَ بَعْضَ جُدُودِكَ وَخَالَفْتُ بَعْضَ

قطعا پاره است ای ترا در مخالفت کردم پاره

أَوْ أَمْرِكَ فَلَاكَ الْحَمْدُ عَلَى فِي جَمِيعِ ذَلِكَ

امرهای ترا پس مرزاست حمد بر من در همه این احوال

وَلَا أُجِئْتَنِي فِيهَا جَرَى

و نه پادشاهی من در آنجا جاری شد

عَلَى قَبْلِهِ قَضَاءُكَ وَالرَّوْمِي حَكْمًا وَبِلَاؤُ

نیت عتبی بر من در آنکه جاری شد و حکمت تو و بلا تو

عَلَى قَبْلِهِ قَضَاءُكَ تَقْصِيرِي وَأَمْرِي

نیت عتبی بر من در آن تقصیر خود و امر خود

وَقَدْ أَتَيْتُكَ يَا إِلَهِي بِأَمْرٍ مَنَكْشَرٍ أَمْسَقُ

و من پادشاهی تو را آوردم تو ای الهی با امری که از دست تو است

عَلَى تَقْصِيرِي مُعَذِّرًا إِنَّا دِمَامُنَا مَقْبُولٌ

بر تقصیر خود عذر خواهان و ما را پذیرفته شد

مُسْتَعْفٍ أَمْدًا مَقْبُولًا مَقْبُولًا

در طلب عذر پذیرفته شد و در طلب عذر پذیرفته شد

لَا مَقْرَعًا إِنْ وَجَّهَ إِلَيْهِ فِي أَمْرِي غَيْرَ

نه پناهی که در گشتم یار در کار خود بغیر

قَوْلِكَ عَذْرِي وَإِنْ جَالِكَ إِنِّي فِي سَعَةِ

تنبول تو عذر مرا و در حال کردن تو مرا در شادان

مِنْ رَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ فَأَقْبَلْ عَذْرِي وَ

از رحمت تو خداوند من پس قبول کن عذرم را

ارْحَمْ شِدَّةَ ضُرِّي وَفِكْرِي مِنْ شِدَّةِ

رحم کن شدت درد عارض مرا و اندیشه مرا از شدت

بَارَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِي وَرَفَّةَ جِلْدِي

ای پروردگار من رحم کن ضعف بدن مرا و خشکی پوست مرا

وَدِقَّةَ عَظْمِي يَا مَنْ يَدَاخِلُنِي وَذِكْرِي

و درازگی استخوان مرا ای که انداخته ام مرا و یاد تو مرا

و تَرْبِيَّتِي وَبِرِّي وَتَعْدِيَّتِي هَبْنِي

و تربیت کردن مرا و پرستی مرا و دفعه دادن مرا بخش مرا

لَا يَنْدَاءُ كَرَمَكَ وَسَيِّئَاتِي

برای اینکه ابرو فلان کرم خود و بدیهای من

بِالْهِ وَتَسْبِيحِي وَزِيَارَتِي أَنْزَلَكَ مُعْجِدٌ

ای خدای من و تسبیح مرا و زیارت مرا فرستاد که معجز

بِنَارِكَ بَعْدَ تَوْحِيدِكَ وَبَعْدَ مَا

پس از تو بعد از اقرار من بیکانگی خود و بعد از آنچه

انطَوَى عَلَيَّ قَلْبِي مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَ

پنهان شد بر من از شناخت تو و

لَمْ يَهْدِ لِي سَبِيلِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَاعْتَقَدَهُ

که راه من را از تو هدایت نکردی و او را گرفت

ضَمِيرِي مِنْ جِبْتِكَ وَبَعْدَ صِدْقِ

دل من از جفت تو و بعد از راستی

إِعْتِرَافِي وَدُعَائِي خَاضِعًا لِرُبُّونِكَ

اعتراف من و دعا خود را در برابر پروردگاری تو

هَبْنَاهُ أَنْتَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ تُصَيِّعَ مِنْ

دور است آن تو بزرگوارتر از آنکه ضایع گردانی کسی را که خود

رَبِّيَّةً أَوْ تُبْعِدَ مِنْ أَدْنَيْيَةِ أَوْ تُشَرِّدَ

تربیت کرده او را یا دور گردانی کسی را که نزدیک کرده او را یا برانی

مَنْ أَوْنَيْتَهُ أَوْ تُسَلِّمَ إِلَى السَّلَامِ مِنْ

کسی را که جدا کرده او را یا واکنداری بوی بد را کسی را که

تَقْنِيَّتُهُ وَ

دفع شدت از آن که خود را

رَحْمَتُهُ وَلَيْتَ شَيْعَتِي

رحمت خود را و ای شایسته من

بِاسْمِكَ يَا مَنْ يَخْتَلِفُ لِعَظَمَتِكَ

ای بزرگوار من که در عظمت تو

النَّارُ عَلَى وَجْهِ خَيْرَتِكَ لَطْفَتِ نَارِكَ

آتش را بر روی خیرت تو لطافت آتش تو

و تَشْرِيقِ نَارِكَ

و روشن کردن آتش تو

وَعَلَىٰ قُلُوبٍ غَرِقَتْ بِالْهَبْكِ

وهر دلها را که غرق است در اندک

مُحَقِّقَةٍ وَعَلَىٰ خَمَازٍ حَوَتْ مِنَ الْعِلْمِ

از روی تحقیق و بر خاطر که حاکم از دانش

بِكَ حَتَّىٰ صَارَتْ خَاشِعَةً وَعَلَىٰ

تو تا آنکه گریه کرده اند

جَوَارِحَ سَعَتْ إِلَىٰ وَطَانِ تَعْبُدُكَ

عسکری که سستی کرده اند بر سر محله های جادات تو

طَائِعَةً وَأَشَارَتْ بِأَمْرِ غَفَارِكَ

بطوع و ریخت و اشاره کرده اند بطاعت امرش تو

وَأَنْتَ تَقَامُ صَنِيعُكَ عِنْدَ الْمَلِكِ

و تو ایستاده ای در کارگاه پادشاه

عَفْوًا بِأَمْرٍ وَمَا جَرَىٰ فِيهِ مِنْ

عفو به امر و آنچه در آن می باشد

الْمَكَارِهِ عَلَىٰ أَهْلِهَا

مکاره ها را بر اهل آن

عَلَىٰ

بر

عَلَىٰ

بر

عَلَىٰ

بر

عَلَىٰ

بر

أَزْذَلِكْ بَلَاءٌ وَمَكْرُوهٌ قَلِيلٌ مِّمَّنْهُ

از آنکه آید بلا و ناهنجاری است که اندک است از آن

يَسِيرٌ رِقَابًا وَهُوَ قَصِيرٌ مَدَنُهُ فَيَكْفُ

و کم است بقای آن و کوتاه است مدت آن پس چگونه باشد

اِحْتِمَالًا إِلَىٰ بَلَاءٍ الْآخِرَةِ وَحُلُولٍ وَقُوعِ

آب آوردن من بلائی آخرت را و برون آمدن واقع شدن

الْمَكَارِهِ فِيهَا وَهُوَ بَلَاءٌ نُّطُولُ مَدَنُهُ

ناخوشیها که در آن میباشد و حال آنکه آن بلایت طولانیست مدت آن

وَيَدَّوْمُ مَقَامُهُ وَلَا يَخْفُفُ عَنْ أَهْلِهِ

و در ایستادگی مقام آن و سبک نمیشود از اهل آن

لِأَنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا بِمَنْزِلِكَ وَانْتِقَامِكَ

زیرا که نمیشود مگر در منزلت تو و انتقام تو

وَسَخَطِكَ وَهَذَا مَا لَا يَنْفَكُ عَنْكَ

و خشم تو و اینست آنچه از تو جدا نمیشود

وَالْأَرْضُ بَابٌ يَدِي فَيَكْفُ بِي وَأَنَا

و زمین در میان من است پس چگونه باب آوردم و حال آنکه من

عَبْدُكَ الصَّعِيفُ الدَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْمُسْكِرُ

بنده توام ناتوان و خوار و حقیر و مستکبر

الْمُسْتَكْبِرُ بِالْهَوَىٰ وَرَبِّي وَمَسِيدِي

و مستکبر کننده بر هوا و پروردگار من و آقامی من

وَسَيِّدِي

و سرور من

وَسَيِّدِي

و سرور من

وَسَيِّدِي

و سرور من

وَسَيِّدِي

و سرور من

وَمَوْلَايَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا مَوْلَايَ أَتَشْكُو
 وَلَمَّا مِنْهَا أَصْحَجْ وَأَنْبِيَا لَأَلِيمُ الْعَذَابِ
 وَنَسِيْدِي فِي الْعُقُوبَاتِ مَعَ أَعدَائِكَ وَجَعَلْتَ
 بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِ بِلَادِكَ وَفَرَّقْتَ بَيْنِي
 وَبَيْنَ أَهْلِ بِلَادِكَ وَأَوْلِيَايَكَ فَهَبْنِي يَا إِلَهِي
 سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَرَبِّي صَبْرْتُ عَلَى
 عَذَابِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَلَى فِرَاقِكَ وَهَبْنِي
 صَبْرْتُ عَلَى مَا فِي النَّظَرِ إِلَيْكَ

كَرَامَتِكَ
 أَمَّ كَيْفَ أَسْكُرُ فِي الشَّادِ
 وَرَجَائِي عَقُولُكَ فَمَنْ لَيْسَ بِكَ كَرَامَتِي
 وَمَوْلَايَ أَقِيمْ صَادِقَاتِي وَأَصْحَجْ الْأَمَلَةَ
 لَا فَخْرَ لِي بِكَ بَيْنَ أَهْلِهَا وَأَصْحَجْ حِينَ
 وَلَا صَبْرَ لِي بِكَ بِكَلَاءِ الْفَاقِدِينَ وَالْأَمَلَةَ
 وَلَا تَكْذِبْ عَلَيَّ يَا مَوْئِدِي يَا غَايَةَ أَمَالِ الْعَائِقَةِ
 أَنْ تَكْشِفَ بَاوِلِي الْمَوْتِ يَا حَبِيبَ قُلُوبِ
 يَا غَايَةَ الْمَقْبُوعِينَ يَا حَبِيبَ قُلُوبِ
 الصَّادِقِينَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ أَفْشِرْ
 سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِي يَا إِلَهِي
 تَهْتَمُّ بِمَنْ

صَوْتُ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سَجَنَ فِيهَا نَحْلُ الْفَقْهِ

صدا می رسد از بند مسلمان که در زندان کرده باشند بیست مخالفت تو

وَذَا وَطْعَمَ عَذَابِهَا بِمَعْصِيَتِهِ وَ

و چشیده باشد مزه عذاب از بنده آن خود و

جَلِيسَ بَنِي أَجْنَابِهَا بِجُرْمِهِ وَ جَزَاءُ تَوْبَتِهِ

بنده کرده باشد از میان طبقات جهنم بجرم او و جیانت او

وَهُوَ يَصْخَرُ إِلَيْكَ صَاحِبِ مَوْمِلٍ

و او خروار می شود بنوی تو خروار می شود امیدوار

لِرَحْمَتِكَ وَبِنَادِيكَ بِلِسَانِ أَهْلِ

رحمت است و نداست از زبان اهل

تَوْحِيدِكَ وَتَبَوُّسِكَ إِلَيْكَ بِرَبِّكَ

یکگانه پرستان ترا و توبسل جوید بنوی تو پروردگاری تو

بِأَمْرٍ لَا يَفْكُفُ بَغْيِي فِي الْعَذَابِ

ای قاضی من پس چگونه باقی ماند در عذاب

وَهُوَ بِرَجُومٍ مَسْلُوفٍ مِنْ حِلِّكَ وَ

و او ایستاده دارد از آنچه با پیش آمده از زاری تو و

رَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ يُؤْمِنُ

مهربانی تو و رحمت تو چگونه

النَّارُ وَهُوَ بِأَمْلٍ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ

آتش و او امید دارد حاصل ترا و رحمت کردی ترا

أَمْ كَيْفَ بَخْرَفَهُ لَهَا وَأَنْتَ كَسَمْعَ صَوْتِهِ

یا چگونه بگوشید او را از زبان او و تو می شنوی صدای او

وَتَرَى مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ يَسْتَمِلُ عَلَيْهِ

و می بینی جای او را یا چگونه سستل شده بر او

زَفِيرُهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ

زبانهای صاحب می او و تو می دانی ناتوانی او را یا چنانکه

يَتَغَلَّغِلُ بَنِي أَجْنَابِهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ

مضطرب باشد در میان طبقات جهنم و تو می دانی راستگویی او را

أَمْ كَيْفَ تَرَجُّهُ رَبَّائِيَّتِهَا وَهُوَ بِنَادِيكَ

یا چگونه رجوع نماید او را از زبان او و او نداست ترا

بَارِبِهِ أَمْ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِي عِقَابِهِ

ای پروردگار من یا چگونه امید دارد ترا فضل و رحمت ترا و او از تو

مِنْهَا قَتَرَكُمُ فِيهَا هَبْهَاتٍ مَا ذَلِكِ

از جهنم پس و اندازی او را در آن که و راست است این سخن نیست

الطَّرِيقُ وَلَا الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ

کمان یا بتو و نه شناخته شده است از فضل تو

وَلَا مُشَبَّهٌ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُؤَحِّدِينَ

و نه شبیه است به آنچه معامله کرده بآن یگانه پرستان

مِنْ بَرِّكَ وَاحْسَانِكَ فَيَا لَيْقِيْنِ اقْطَعْ

از نیکی تو و احسان تو پس بقیین جزم دارم

جَوَارِحِي وَكَنتَ اَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيَّ مِنْ

اعضای من و بودی تو مطیع بر من

وَرَأَيْتُهُمُ وَالسَّاهِدُ لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ وَ

بغیر ایشان را گواهی بر آنچه پنهان است از ایشان و

بِرَحْمَتِكَ اخْفَيْتَهُ وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ

بر رحمت خود پنهان کرده او را و بفضل خود پوشانیده او را

وَإِنْ تَوَلَّوْا كَرَّخَطِي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَزِيلُهُ أَوْ

و اگر برگردانید باز من هر یک از هر نیکی که خود بخواهم از میان بردارم یا

اِحْسَانٍ تَفْضِلُهُ أَوْ تَرْتَشِرُهُ أَوْ زَرْقٍ

یا حسناتی که تفضل نماید یا پستی که پس کنی آنرا یا روزی که

تَنْسُطُهُ أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ أَوْ خَطَاٍ تَكْشِرُهُ

تفشانی که بر زمین آید یا گناهی که ببشوی آنرا یا خطائی که بپوشانی آنرا

يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي

ای پروردگار من ای پروردگار من ای خدای من و آقای من

وَمَوْلَايَ وَمَالِكِي رَفِيٍّ بِلَا مَن يُبَدِّدِي

و مولای من و مالک من و آنکه من را بیکسو پراکندد

نَاصِبَتِي يَا عَلِيْمًا بَصِيْرًا وَمُسْكِنَتِي

موسی پس من را ای دانایا و بیند حال من و پناه دهنده من

يَا جَبِيْرًا يَفْقِرُنِي وَفَاقِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ

ای ستمگر بر من و محسب من ای پروردگار من

یا رب

فر

یا رب یا رب

ای پروردگار من و بودی تو مطیع بر من

و رأيتهم والساهد لما خفي عنهم و

بغیر ایشان را گواهی بر آنچه پنهان است از ایشان و

بر رحمتك اخفيتها و بفضلك سترته

بر رحمت خود پنهان کرده او را و بفضل خود پوشانیده او را

و ان تولوا كر خطي من كل خير تزيله او

و اگر برگردانید باز من هر یک از هر نیکی که خود بخواهم از میان بردارم یا

احسان تفضل به او تر تشیره او زرق

یا حسناتی که تفضل نماید یا پستی که پس کنی آنرا یا روزی که

تنسطه او ذنب تغفره او خطاء تكشره

تفشانی که بر زمین آید یا گناهی که ببشوی آنرا یا خطائی که بپوشانی آنرا

یا رب یا رب یا رب یا الهی و سیدی

ای پروردگار من ای پروردگار من ای خدای من و آقای من

و مولای و مالک رفی بلا من بدیدی

ناصبتی یا علما بصیرا و مسکنتی

موسی پس من را ای دانایا و بیند حال من و پناه دهنده من

فَاتَكَ فَعَالَ لِمَا تَشَاءُ مَا مِنْهُمْ دَوْلَةٌ
 پس تو گشتند مرا آنچه را خواهم ای که نام او دوا می دارد
 وَذِكْرُهُ شِفَاءٌ وَطَاعَتُهُ عَنِّي أَرْجَمُ مِنْ
 و ذکر او شفا می بخشد و فرمانبرداری او از من بزرگتر است
 رَأْسُ مَالِهِ الرَّجَاءُ وَسِلَاحُهُ الْبُكَاءُ
 سرایه اش امید است و حربه اش گریه است
 يَا سَابِغَ النِّعَمِ يَا دَافِعَ النِّقَمِ يَا نُورَ
 ای صاحب نعمت کامل ای دفع کننده عذابها ای روشنایی
 الْمُسْتَوْجِبِ فِي الظُّلَمِ يَا عَالِمًا لَا يُعْلَمُ
 و حجت دانستگان در تاریکیها ای دانایی که نیاموشد کسی
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ
 رحمت بر محمد و آل محمد و بکن
 بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ
 بمن آنچه تو سزاوار آن و رحمت خدا بر رسول او
 وَالْأَيُّمَةُ الْمُبَامِبِينَ مِنْ آلِهِ وَسَلَّمَ
 و ایستادگان صاحب بیعت که از آل اویند و سلام فرستاده
 تَسْلِيمًا بَعْدَ تَسْلِيمٍ عَنَّا كَثِيرًا
 سلامی فراموشی بعد از سلامهای بسیار
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَمْرِكَ الْمَكُونِ
 خداوند بپرستی که سوال میکنم ترا بنام تو که پوشیده است

الحزبي

الْخَزُونِ الظَّاهِرِ الظُّهْرِ الْبَارِكِ وَالْكَرِيمِ
 محزون باریک باریزه بابرکت و سوال میکنم ترا
 بِأَمْرِكَ الْعَظِيمِ وَسُلْطَانِكَ الْقَدِيمِ
 بنام تو که بزرگ است و پادشاهی تو در پند است
 يَا وَاهِبَ الْعَطَا يَا مُطْلِقَ الْأَسَارِ
 ای بخشنده عطا ای رها کننده اسیران
 يَا فَكَالَ الرِّقَابِ مِنَ الشَّارِصِلِ عَلَى مُحَمَّدٍ
 ای فکال کننده گردنهای از پیش رحمت بر محمد
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَكَ رَقَبَتِي مِنَ الشَّارِ وَحَرِّ
 و آل محمد و فک کن گردن مرا از آتش و پیردن کن مرا
 مِنَ الدُّنْيَا آمِنًا وَادْخِلْنِي الْجَنَّةَ سَالِمًا
 از دنیا ایمنی و در آور مرا بهشت سالم
 وَاجْعَلْ دُعَائِي أَوَّلَهُ فَلَا حَاوَا وَوَسْطَهُ
 و بگردان دعای مرا اول و میان آن
 نَحَا حَا وَآخِرَهُ صَلَاحًا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَامُ
 استیکاری و آخر آن صلاح که تو تویی و شنیده
 شَيْءٍ مِنْ عِنْدِ الْعُيُوبِ بَعْدَ تَسْلِيمِهَا
 چیزی از عیبها بعد از سلامها
 أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ
 طلبم از خدا که نیست خداوندی جز او زنده

الْقِيَوْمُ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَاسْتَلْهُ

پاینده خداوند جلال و اکرام و سوال میکنم او را

أَنْ يَتُوبَ عَلَيَّ تَوْبَةً عَمِيدَ ذَلِيلٍ خَاضِعٍ

که بپذیرد بر من توبه بنده ذلیل باخضوع

فَقِيرٍ يَأْتِيهِ مِسْكِينٌ مُسْتَكْبِرٌ مُسْتَجِيرٌ لَا

فقییر سبکین ز غبار جوینده

مَمْلُوكٌ لِنَفْسِهِ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَلَا مَوْتًا

مملکت نیست مرخص و نفعی و نه زیانی و نه مردنی

وَلَا حَيَوَةً أَبَدِيًّا عَابِدٌ مُتَوَكِّلٌ وَلَا انْشُورًا

و نه زندگی و نه زندهگی

يَا بَدِيبُ نَسِمْ اللَّهُ الرِّجْمَ الرِّجِيمَ بِحَوْلِكَ

مُحَمَّدٌ عَلَى مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ مُحَمَّدٌ

محمد بن محمد بن علی بن محمد بن حسن و حسین بن علی و محمد

جَعْفَرٌ مُوسَى عَلَى مُحَمَّدٍ عَلِيٍّ حَسَنِ مَهْدِيٍّ

جعفر و موسی بن محمد بن علی و محمد بن علی و حسن مهدی

عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ لَكِنْ نَكُونُ بِكَ

بر ایشان باد درود و سلام پس میگوییم

اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا مِنْ ذَا انْظَرُ إِلَى الْهَلَالِ

خداوند ما را بر رستی که مردمان چون نظر کنند بسوی هلال

نَظَرُ بَعْضِهِمْ إِلَى وُجُوهِ بَعْضٍ وَتَبَرَّكَ

نظر بعضی ایشان بسوی روی بعضی و تبرک

بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ وَإِنِّي نَظَرْتُ إِلَى سَمَاءِ

بعضی ایشان بعضی و بدرستی که نظر تر بسوی آسمان تو

وَأَنْتُمْ بَيْنَكُمْ وَوَلَيْكَ وَأَوْلِيَاكَ عَلَيْهِمْ

و نام پیغمبر تو و دوست تو و دوستستان تو بر ایشان

السَّلَامُ وَإِلَى كِتَابِكَ فَأَعْطِنِي كُلَّ الدَّ

درود و بسوی کتاب تو پس عطا کن مرا هر آنچه

أَحِبُّ مِنْ الْخَيْرِ وَأَصْرِفْ عَنِّي كُلَّ مَآ

دوست داری از نیکیها و بگردان از من هر آنچه

أُحِبُّ أَنْ تُصْرِفَهُ مِنَ الشَّرِّ وَزِدْنِي

دوست داری که بگردانی او را از شر و افزونی و مرا

مِنْ فَضْلِكَ يَا أَمَّا حَمْدُكَ

از فضل خود آنچه تو سپیدی از آنی بپرست تو

أَبْضَاءُ نَسِمْ اللَّهُ الرَّاحِمِينَ كُنْ بِكَ

ای رحمتگر از رحمتان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَنِي وَخَلَقَكَ وَقَدْ

حمد مرا خدا پر که آفرید مرا و آفرید ترا و تقدیر کرد

سَأَزِلُّكَ وَجَعَلَكَ مُوَافِقًا لِلنَّاسِ

منزلهای تو و گردانید ترا موافقت برای مردمان

اللَّهُمَّ اهْدِنَا إِهْدِلَا الْأُمَمَارِ كَمَا وَهَدَيْتَ

خداوند را رویت کن بر ما *ببرکت و در اوردن او را*

عَلَيْنَا بِالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ وَالْبَقِيَّةِ

بر ما *سلامت و اسلام و بقیه*

وَالْإِيمَارِ وَالسَّرَكَةِ وَالنَّقْوَى وَالنُّفُوقِ

وایمان و برکت و در پندگاری و توفیق

لِمَا نَحِبُ *بِعَدَمِ سَبَابِ الْأُمَمَارِ كَمَا وَهَدَيْتَ*

بر آنچه دوست داریم *و پسندی*

اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا مَغْفِرَتَكَ ارْحَمْنِي مِنْ عَمَلِي وَإِنْ

خداوند را بدیستی که آمرزش تو *از کردار من و آنچه*

رَحِمْتَكَ أَوْسَعُ مِنْ ذَنْبِي اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ

رحمت تو فراغت از گناه من *خداوند را اگر باشد*

ذَنْبِي عِنْدَكَ عَظِيمًا فَعَفْوُكَ أَعْظَمُ

گناه من نزد تو *بزرگ پس عفو تو بزرگتر*

مِنْ ذَنْبِي اللَّهُمَّ إِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا أَنْ

از گناه من *خداوند را اگر نباشد*

رَحِمَنِي فَرَحِمْتَكَ أَهْلًا أَنْ تَبْلُغَنِي وَتُسَعِّنِي

رحم کن مرا *پس رحمت تو که برساند مرا*

لَأَنَّهَا وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ بِرَحْمَتِكَ يَا

زیرا که وسعت داده *هر چیزی بر رحمت تو ای*

الْحَقِيَّاتِ يَا ذَا فَاعِ الْبَلِيَّاتِ سُبْحَانَكَ **الْبَلَاءُ**

بهرمانا *ای دفع کننده بلاها* *یا که تو*

يَا خَيْرَ الْغَافِرِينَ يَا خَيْرَ الْفَاتِحِينَ يَا خَيْرَ النَّاصِرِينَ

ای بهتر آمرزنده ای *بندگان ای بهتر یاری کننده بندگان*

يَا خَيْرَ الْحَاكِمِينَ يَا خَيْرَ الرَّاظِقِينَ يَا خَيْرَ الْوَارِثِينَ

ای بهتر حکم کننده بندگان ای بهتر روزی دهنده بندگان ای بهتر وارثان

يَا خَيْرَ الْحَامِدِينَ يَا خَيْرَ الذَّاكِرِينَ يَا خَيْرَ الْمُنِيرِينَ

ای بهتر حمد کننده بندگان ای بهتر ذکر کننده بندگان ای بهتر فروزان کننده بندگان

يَا خَيْرَ الْمُحْسِنِينَ سُبْحَانَكَ **الرَّابِعُ** يَا مَنْ لَهُ الْعِزُّ

ای بهتر نیکوکاران یا که تو *ای آنکه مراد است عزت*

وَالْجَمَالُ يَا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْكَمَالُ يَا مَنْ لَهُ

و جمال ای آنکه مراد است قدرت و کمال ای آنکه مراد است

الْمُلْكُ وَالْجَلَالُ يَا مَنْ هُوَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ

پادشاهی و بزرگواری ای آنکه اوست بزرگ و بلند

يَا مُنْشِيَ السَّحَابِ الثَّقَالِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ

ای بدین آورنده ابرهای کثیف ای آنکه اوست سخت

الْحِمَالِ يَا مَنْ هُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ يَا مَنْ هُوَ

عذاب ای آنکه اوست رازد حساب ای آنکه اوست

شَدِيدُ الْعِقَابِ يَا مَنْ هُوَ عِنْدَ حَسَنِ الثَّوَابِ

سخت عذاب ای آنکه او نزد اوست نیکو ثواب

يَا مَنْ هُوَ عِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ سُبْحَانَكَ الْخَالِدُ

ای که نزد او است نزد او اور کتاب پاک تو

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا خَنَّانُ يَا مَنَّانُ

خدایا درستی که سوال میکنم ترا بنام تو ای آمرزنده ای مهربان

يَا دَيَّانُ يَا بَرُّهَانَ يَا سُلْطَانَ يَا رِضْوَانَ يَا

ای جزا دهنده ای دلسل ای منزله ای پادشاه ای خوشنود ای

غُفْرَانَ يَا سُبْحَانَ يَا مُسْتَعَانَ يَا ذَا الْمُنِّ وَ

آمرزنده ای پاک ای صاحب منت و

الْبَيَانِ سُبْحَانَكَ **الْمُسَكِّ** يَا مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ

بیان پاک تو ای کسی که کوچکی میکند هر

شَيْءٌ لِعَظَمَتِهِ يَا مَنْ اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ

چیزی برای بزرگی او ای کسی که فرمانبرداری میکند هر چیزی را برای توانایی

يَا مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ يَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ

ای که ذلیل است هر چیزی برای بزرگی او ای که پست میشود هر چیزی

لِهَيْبَتِهِ يَا مَنْ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ خَشْيَتِهِ

برای ترس او ای کسی که اطاعت میکند هر چیزی از ترس او

يَا مَنْ تَشَفَّقَ الْجِبَالُ مِنْ خَافَتِهِ يَا مَنْ قَامَتْ

ای کسی که میترسند کوهها را از ترس او ای که بر پاست

السَّمَاوَاتُ بِأَمْرِهِ يَا مَنْ اسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُونَ

آسمانها با امر او ای که ثابت است زمینها

بِأَذْنِهِ يَا مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ لَا يَعْصِيكَ

بِأَذْنِ او ای که تسبیح میکند رعد سجده او ای که دشمنی نمیکند

عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ سُبْحَانَكَ **الْيَسَّاعِ** يَا غَافِرًا

بر اهل مملکت او پاک تو ای آمرزنده

الْخَطَايَا يَا كَاشِفَ الْبَلَاءِ يَا مَنْ نَهَى الرَّجَاءَ

کنان ای که شستارنده بلاها ای تنهایی میدهد

يَا مُجْزِلَ لِعَطَايَا يَا وَاهِبَ الْهَدَايَا يَا رَازِقَ

ای کسی که بخشش او بزرگست ای بخشنده هدایا ای روز میدهنده

الْبَرَاءِ يَا قَاضِيَ الْمُنَايَا يَا سَامِعَ الشَّكَايَا يَا بَاعِثَ

خلایق ای دهننده آرزوها ای شنونده شکایتها ای زندگیننده

الْبَرَاءِ يَا مُطْلِقَ الْأَسَارِ سُبْحَانَكَ **الْمُسَكِّ**

خلایق ای رها کننده اسیران پاک تو

يَا ذَا الْحَمْدِ وَالشَّانِ يَا ذَا الْفَخْرِ وَالْبَهَاءِ يَا ذَا

ای صاحب بزرگی و درخوب ای صاحب سپیده دم و بهاء ای صاحب

الْمَجْدِ وَالسَّنَاءِ يَا ذَا الْعَهْدِ وَالْوَفَاءِ يَا ذَا

بزرگی و ثنا ای بخداوند عهد و وفا ای بخداوند

الْعَفْوِ وَالرِّضَاءِ يَا ذَا الْمُنِّ وَالْعَطَاءِ يَا ذَا

عفو و خوشنودی ای بخداوند انعام و عطا ای بخداوند

الْفَضْلِ وَالْقَضَاءِ يَا ذَا الْعِزِّ وَالْبَقَاءِ يَا ذَا

مفضل و احکام ای بخداوند عزت و باقی ای بخداوند

الْفَضْلِ وَالْقَضَاءِ يَا ذَا الْعِزِّ وَالْبَقَاءِ يَا ذَا

مفضل و احکام ای بخداوند عزت و باقی ای بخداوند

الْفَضْلِ وَالْقَضَاءِ يَا ذَا الْعِزِّ وَالْبَقَاءِ يَا ذَا

مفضل و احکام ای بخداوند عزت و باقی ای بخداوند

دُعَا الْحَسَنِ الْكَبِيرِ

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَلَمِ أَنْتَ الْغَوْثُ الْغَوْثُ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ

در آخر هر فصل بگوید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بناسمه خدای بخشنده مهربان

اللَّهُمَّ أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ

خدایا بدیگرتی که سوال میکنم ترا بنام تو ای بخشنده ای مهربان

يَا كَرِيمُ يَا مُقِيمُ يَا عَظِيمُ يَا قَدِيمُ يَا عَلِيمُ يَا حَلِيمُ

ای بزرگوار ای پاینده ای بزرگ ای دیرینه ای دانا ای بردبار

يَا حَكِيمُ سُبْحَانَكَ يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ يَا

ای محکم کار پایگی تو ای بزرگ بزرگان ای

مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا زَفِيرَ الدَّرَجَاتِ يَا وَلِيَّ

اجابت کننده دعاها ای بلند مرتبه ای دوست

الْحَسَنَاتِ يَا غَافِرَ الْخَطِيئَاتِ يَا مُعْطِيَ السُّؤْلِ

نیکیها ای آمرزنده گناهان ای عطا کننده سوالها

يَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ يَا عَالِمَ

ای قبول کننده توبها ای شنونده آوازهها ای دانای

مُصِيبَتِي يَا مُؤْنِسِي عِنْدَ وَخْشَتِي يَا صَاحِبِ

گرفتاری من ای یار من نزد خوف من ای یار من

عِنْدَ غُرْبَتِي يَا وَلِيَّ عِنْدَ نِعْمَتِي يَا غِيَاثِي

نزد غریبی من ای دوست من نزد نعمت من ای یار من

عِنْدَ كُرْبَتِي يَا دَلِيلِي عِنْدَ حَيْرَتِي يَا غِيَاثِي

نزد اندوه من ای دلیل من نزد حیرت من ای یار من

عِنْدَ فَقَارِي يَا مُلْجَأِي عِنْدَ اضْطِرَارِي

نزد احتیاج من ای پناه من نزد اضطراب من

يَا مُعِينِي عِنْدَ مَفْرَغِي سُبْحَانَكَ يَا عَلَا

ای معین من نزد پناه من ای داننده

الْغُيُوبِ يَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ يَا سِتَارَ الْغُيُوبِ

غیبها ای آمرزنده گناهان ای پوشاننده عیبها

يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ يَا

ای کاشف کننده اندوهها دلها ای

طَبِيبَ الْقُلُوبِ يَا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ يَا اِنْدَسَ

طبيب دلها ای روشن دلها ای آینه

الْقُلُوبِ يَا مُفَرِّجَ الْهَمِّ يَا مُنْقِصَ الْغَمِّ

دلها ای کاشاننده رنجها ابراهت وینه غمها

سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُمَّ أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

بناسمه خدایا بدیگرتی که سوال میکنم ترا بنام تو

يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا وَكِيلُ يَا ذَا الدَّلِيلُ يَا

ای بزرگ ای بی شک ای وکیل ای صامن ای دلیل ای

قَبِيلُ يَا مَدِيلُ يَا مَبِيلُ يَا مَفِيلُ يَا مَجِيلُ سُبْحَانَكَ

قبیل کشنده ای دلال کشنده ای زود بونده ای نگه دارنده ای جلد کشنده ای کی تو

يَا دَلِيلُ الْمُتَجَرِّبِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ

ای راهنمای چیران شوندگان ای فریادرس یاری جوینان

يَا صَرِيحَ الْمُسْتَصْرِحِينَ يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ

ای درویش داود جان ای پناه پناه گران ای

أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا عَوْنَ الْمُؤْمِنِينَ يَا رَاحِمَ

امان ترسناکان ای یاری کننده مؤمنین ای رحم کننده

الْمَسَاكِينَ يَا مُجَامِلَا الْعَاصِينَ يَا غَافِرَ الْمُذْنِبِينَ

ساکین ای پناه گناهکاران ای آمرزنده گناهکاران

يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ سُبْحَانَكَ يَا

ای اجابت کننده دعای مضطربان ای کی تو ای صاحب

الْجُودِ وَالْإِحْسَانِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْأَمْنِ

بخشش و بیکسلی ای صاحب علم و دستها

يَا ذَا الْأَمْنِ وَالْأَمَانِ يَا ذَا الْقُدْرَةِ وَالسُّبْحَانِ

ای صاحب امن و امان ای صاحب پاکی و منزّه

يَا ذَا الْحِكْمَةِ وَالْبَيَانِ يَا ذَا الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ

ای صاحب حکمت و بیان ای صاحب رحمت و رضوان

يَا ذَا الْحُجَّةِ وَالْبُرْهَانِ يَا ذَا الْعِظَمَةِ وَالسُّلْطَانِ

ای صاحب حجت و دلیل ای صاحب بزرگی ای پادشاه

يَا ذَا الرَّافِقِ وَالْمُسْتَعَانَ يَا ذَا الْعَفْوِ وَالْعِقْلَانِ

ای صاحب مهربانی و یاری ای صاحب بخشش و امرش

سُبْحَانَكَ يَا مَنْ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ

ای کی تو ای آنکه اوست پروردگار هر چیز ای آنکه اوست

إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ

مذای هر چیز ای آنکه اوست آفریدگار هر چیز ای آنکه

هُوَ صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَبْلُ كُلِّ شَيْءٍ يَا

اوست صانع هر چیز ای آنکه اوست پیشتر از هر چیز ای

مَنْ هُوَ بَعْدُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ يَا

آنکه اوست بعد هر چیز ای آنکه اوست بالای هر چیز ای

مَنْ هُوَ عَالِمُ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

آنکه اوست دانایا هر چیز ای آنکه اوست توانا بر هر چیز

يَا مَنْ يَقْنِي كُلَّ شَيْءٍ سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُمَّ

ای آنکه باقی است و قانی بخشد هر چیزی ای کی تو خداوند

إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيِّمُ يَا مُكَوِّنُ

مدرستی که سوال میکنم ترا بنام تو ای بخشنده ای حافظ ای آفریننده ای

يَا مُلْقِنُ يَا مُبِينُ يَا مُهَوِّنُ يَا مُمَكِّنُ يَا مُزِينُ يَا

ای آموزنده ای روشن ای بیست کشنده ای برآورد ای زینت کننده ای

مَعْلَنُ يَا مُقِيمُ سُبْحَانَكَ يَا مَنْ هُوَ فِي مَلِكِهِ

مطلوبنده ای یا بنده پاکیزه ای گفته در ملک خود

مُقِيمُ يَا مَنْ هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَدِيمُ يَا مَنْ هُوَ فِي

استاد ای گفته در پادشاهی خود پاینده ای گفته او در

جَلَالِهِ عَظِيمُ يَا مَنْ هُوَ عَلَى عِبَادِهِ رَجِيمُ يَا

بزرگی خود بزرگست ای گفته او بر بندگان خود مهربانست ای

مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمُ يَا مَنْ هُوَ بِمِزْعِ عَصَاهُ حَلِيمُ

ای گفته او هر چیزی داناست ای گفته او کسی که گناه کند بر او مهربانست

يَا مَنْ هُوَ بَيْنَ رَجَاءٍ وَكَرَمٍ يَا مَنْ هُوَ فِي صَنِيعِهِ

ای گفته او کسی که امید دارد بخشنده است ای گفته او در فعلش

حَكِيمُ يَا مَنْ هُوَ فِي حُكْمِهِ لَطِيفُ يَا مَنْ فِي لُطْفِهِ

محکم است ای گفته او در حکم او داناست ای گفته او در لطف خود

قَدِيمُ سُبْحَانَكَ يَا مَنْ لَا يَرْجَى إِلَّا فَضْلَهُ

قداناست پاکیزه ای گفته نیست ایسه مگر فضل او

يَا مَنْ لَا يُسْأَلُ إِلَّا عَفْوُهُ يَا مَنْ لَا يُنْظَرُ إِلَّا رُؤْفُهُ

ای گفته پرسیده نشود مگر عفو او ای گفته نمی نگرند مگر مهربانی او

يَا مَنْ لَا يُخَافُ إِلَّا عَدْلُهُ يَا مَنْ لَا يَدُومُ إِلَّا

ای گفته نمی رسد مگر عدل او ای گفته دایم نیست مگر

مُلْكُهُ يَا مَنْ لَا سُلْطَانَ إِلَّا سُلْطَانُهُ يَا مَنْ

ملک است ای گفته نیست پادشاهی مگر پادشاهی او ای گفته

وَسِعَتْ كُلُّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ

فراگرفته هر چیزی را رحمت او ای گفته پیشی گرفته رحمت او

غَضَبُهُ يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ

غضب او ای گفته احاطه کرده هر چیزی را دانش او ای گفته

لَيْسَ أَحَدٌ مِثْلُهُ سُبْحَانَكَ يَا فَارِجَ الْهَمِّ

نیست احدی مانند او پاکیزه ای رفع کننده هم

يَا كَاشِفَ الْغَمِّ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ

ای ظاهر کننده غم ای آمرزنده گناه ای قبول کننده توبه

يَا خَالِقَ الْخَلْقِ يَا صَادِقَ الْوَعْدِ يَا مُوَفِّي

ای آفریننده خلق ای درست وعده ای وفا کننده

الْعَهْدِ يَا غَالِمَ السِّبْرِ يَا فَالِقَ الْحَبِّ يَا رَازِقَ

بهره دهنده ای وانی بنان ای شکافنده دانه ای روز دهنده

الْأَنَامِ سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

انام پاکیزه ای تو خداوند بزرگوار من سوال میکنم از نام تو

يَا عَلِيَّ يَا وَفِيَّ يَا غَنِيَّ يَا مَلِيَّ يَا حَفِيَّ يَا رَضِيَّ

ای بلند ای وفا کننده ای بی نیاز ای مهربان ای خشنود

يَا زَكِيَّ يَا بَدِيَّ يَا قَوِيَّ يَا وَفِيَّ سُبْحَانَكَ يَا

ای پاک ای بتا ای توانا ای دوست پاکیزه ای تو

يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمَلِ يَا مَنْ سَتَرَ الْقَبِيحِ يَا مَنْ

ای گفته ظاهر کرد زیبایی را ای گفته پنهان کرد قبح را ای

لَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجُرْثُومِ يَا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ يَا

مواخذگی کنی گناه ای که پندری برده را ای

يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ

بزرگ بخشش ای بگوش درگذرنده ای فراخ رحمت

الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا حَنَّانًا

آفرینش ای پهن کننده قدرت رحمت ایصاب

كُلِّ بَحْوٍ يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى سُبْحَانَكَ

هر راز ای منتهای هر شکایت پاک تو

يَا ذَا النِّعَةِ السَّابِقَةِ يَا ذَا الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ

ایصاب نعمت سابقه ایصاب رحمت واسعه

يَا ذَا الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ يَا ذَا الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ

ایصاب منت سابقه ایصاب حکمت بالغه

يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ يَا ذَا الْحُجَّةِ الْفَاطِغَةِ

ایصاب قدرت کامله ایصاب حجت فاطعه

يَا ذَا الْكَرَامَةِ الظَّاهِرَةِ يَا ذَا الْعِزَّةِ الدَّائِمَةِ

ایصاب کرامت ظاهره ایصاب عزت همیشه

يَا ذَا الْفَوْزِ الْمُبِينِ يَا ذَا الْعِظَمِ الْمُنِيعِ

ایصاب فوز مستننه ایصاب بزرگی منیع

سُبْحَانَكَ كَدَّ بَايَدَيْ السَّمَوَاتِ بِأَجَاعِلِ الظُّلُمِ

پاک تو ای که زانده آسمانها را با زانده تاریکیها

يَا رَاحِمَ الْعِبْرَاتِ يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ يَا سَائِرَ

ای رحمت کننده عبرتها ای درگذرنده جریها ای پراکنده

الْعَوْرَاتِ يَا مُجِيَّ الْأَمْوَاتِ يَا مُنْزِلَ الْآيَاتِ

عورتها ای زنده کننده مردگان ای درویش کننده آیات

يَا مُضَعِّفَ الْحَسَنَاتِ يَا مَاحِيَ السَّيِّئَاتِ

ای تضعیف کننده نیکیها ای محو کننده بدیها

يَا شَدِيدَ النِّقَمَاتِ سُبْحَانَكَ كَلَّ اللَّهُمَّ

ای سخت کننده عذابها پاک تو خداوند

إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُصَوِّرُ يَا مُقَدِّرُ يَا

پرستی سوال میکنم ترا بنام تو ای قرار دهنده ای تقدر کننده ای

مُدَبِّرُ يَا مُطَهِّرُ يَا مُنَوِّرُ يَا مُبَسِّرُ يَا مُبْشِرُ يَا مُنْذِرُ

تدبیر کننده ای پاک ای روشن ای آبان ای بشارت ای بیم دهنده

يَا مُقَدِّمُ يَا مُؤَخِّرُ سُبْحَانَكَ كَلَّ يَا رَبَّ الْبَيْتِ

ای مقدم ای مؤخر پاک تو ای پروردگار خانه

الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الشَّهْرِ

محترم ای پروردگار بلد محترم ای پروردگار ماه

الْحَرَامِ يَا رَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ يَا رَبَّ

محترم ای پروردگار رکن و مقام ای پروردگار

الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ

مشعر الحرام ای پروردگار مسجد الحرام ای پروردگار

الْحَلِّ وَالْحَرَامِ يَا رَبَّ النُّورِ وَالظُّلَامِ يَا رَبَّ

حلال و حرام ای پروردگار روشنی و تاریکی ای پروردگار

النَّجْثَةِ وَالسَّلَامِ يَا رَبَّ الْقُدْرَةِ فِي الْأَنَامِ

درود و سلام ای پروردگار قدرت در روزگار

سُبْحَانَكَ **كُز** يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ يَا أَعْدَلَ الْعَادِلِينَ

پاک تو ای حکم کننده ترین حکم کننده گان ای عدالت دارنده

يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ يَا أَظْهَرَ الظَّاهِرِينَ

ای راست گوینده ترین راست گوینده گان ای پاکتر از پاکیزگان

يَا أَحْسَنَ الْخَالِفِينَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ

ای نیکوترین از آفریننده گان ای زودتر از حساب کننده گان

يَا أَسْمَعَ السَّمَاعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِقِينَ

ای شنونده ترین از شنونده گان ای بینا تر از بینایان ای

أَشْفَعَ الشَّافِعِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ

تفاعت کننده شفاعت کننده ای گرامتر از گرامدارندگان

سُبْحَانَكَ **كُج** يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَأْسَدُ

پاک تو ای پایه ای که نیست پناهی مراد ای دلیل

مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ يَأْخُزُ مَنْ لَا ذَخْرَ لَهُ يَأْخُزُ

ای که نیست دلیل مراد ای شرافت ای که نیست شرافت مراد ای حفظ

مَنْ لَا خِرْزْلَةَ لَهُ يَأْغِيثُ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ

ای که نیست خیر مراد ای پناه ای که نیست پناه مراد ای

يَأْخُزُ مَنْ لَا خِرْزْلَةَ لَهُ يَأْخُزُ

ای که نیست خیر مراد ای پناه ای که نیست پناه مراد ای

يَا فخر مَنْ لَا فخرَ لَهُ يَأْخُزُ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ يَأْخُزُ

ای فخر ای که نیست فخر مراد ای عزت ای که نیست عزت مراد ای معین

مَنْ لَا مَعِينَ لَهُ يَأْخُزُ مَنْ لَا أَمَانَ لَهُ يَأْخُزُ

ای که نیست معین مراد ای ایمن ای که نیست ایمن مراد ای

أَمَانَ مَنْ لَا أَمَانَ لَهُ سُبْحَانَكَ **كُط** اللَّهُمَّ

ایمن ای که نیست ایمن مراد ای پاک تو خداوند

إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَاصِمُ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ

پرستی که سوال میکنم ترا بنام تو ای نگاهدارنده ای پیاوارنده ای همیشه

يَا رَاحِمُ يَا سَالِمُ يَا حَافِظَ عَالَمٍ يَا قَاسِمَ بَاقِيَةٍ

ای رحم کننده ای سالم ای حکم کننده ای دانا ای منت کننده ای همیشه

يَا بَاسِطُ سُبْحَانَكَ **كُز** يَا عَاصِمُ مَنْ أَسْتَعِصِمُ

ای پهن کننده پاک تو ای نگاهدارنده ای که طلب رحمت میکند

يَا رَاحِمُ مَنْ أَسْتَرحِمُهُ يَا غَافِرُ مَنْ أَسْتَغْفِرُهُ

ای رحم کننده کی که طلب رحم میکند ای آمرزنده کی که طلب آمرزش میکند

يَا نَاصِرُ مَنْ أَسْتَنْصِرُهُ يَا حَافِظَ مَنْ أَسْتَحْفِظُهُ

ای یاری کی که یاریجو دار ای نگاهدارنده کی که حفظ میکند

يَا مُكْرِمُ مَنْ أَسْتَكْرِمُهُ يَا مُرْشِدَ مَنْ أَسْتَشِيرُهُ

ای گرامی ای که طلب بخت میکند ای ارشاد ای که طلب رشد میکند

يَا صَرِيحُ مَنْ أَسْتَصْرِخُهُ يَا مُعِينُ مَنْ أَسْتَعِينُهُ

ای پیاورنده ای که داد و دهی میکند ای معین ای که یاری میکند

يَا مُغِيثُ مَنْ اسْتَغَاثَهُ سُبْحَانَكَ لَا يَاعَزِيزُ

ای فریادرس ای که فریادرس کرده اورا پاک تو ای ارحم

لَا يُضَامُ بِالطِّيفِ لَا بِرَأْمٍ يَأْقُومًا لَا يَنَامُ يَا

علم نمکند ای مهربان که بدل نمکند ای باینده که بنماید ای

دَائِمًا لَا يَفُوتُ بِأَحْيَا لَا يَمُوتُ يَا مَلِكًا لَا

همیشه که فوت نمکند ای زنده که میزد ای پادشاه که

يَزُولُ يَا بَاقِيَا لَا يَفْنَى يَا عَالِمًا لَا يَجْهَلُ يَا

زایل ندارد ای باقی که فانی نمیشود ای دانا که جهل ندارد ای

صَدًّا لَا يُطْعَمُ بِأَقْوِيًّا لَا يُضْعَفُ سُبْحَانَكَ

بی نیاز که نمیشورد ای قوتدار که قانون نمیشود پاک تو

لَبَّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَحَدُ يَا

ضاد ندا بدرستی که سوال میکنم ترا بنام تو ای یگانه ای

وَاحِدُ يَا شَاهِدُ يَا مُجِدُّ بِأَحَامِدٍ يَا رَاشِدُ

یگانه ای گواه ای بزرگ ای هدایت کننده ای رشد کننده

يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا خَازِنُ يَا نَافِعُ سُبْحَانَكَ

ای برانگیزنده ای میراث برنده ای حوزر رساننده پاک تو

لَجَّ يَا عَظِيمُ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ يَا أَكْرَمُ مِنْ كُلِّ

ای بزرگ ای بزرگتر از هر بزرگی ای کرامی از هر

كَرِيمٍ يَا أَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ يَا أَعْلَمَ مِنْ كُلِّ

کرامی ای رحیمتر از هر رحیمی ای دانایان از هر

عَلِيمٍ يَا أَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكِيمٍ يَا أَقْدَمَ مِنْ كُلِّ قَدِيمٍ

دانا ای حکم کننده از هر حکم کننده ای پیشتر از هر پیشتر

يَا أَكْبَرَ مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ يَا أَطْفَ مِنْ كُلِّ لَطِيفٍ

ای بزرگتر از هر بزرگ ای داناتر از هر دانا

يَا أَجَلَ مِنْ كُلِّ جَلِيلٍ يَا أَعَزَّ مِنْ كُلِّ عَزِيزٍ

ای بزرگتر از هر بزرگی ای عزیزتر از هر عزیز

سُبْحَانَكَ يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا

پاک تو ای بزرگواری عفو ای بزرگ بخشش ای

كَثِيرَ الْخَيْرِ يَا قَدِيمَ الْفَضْلِ يَا دَائِمَ اللَّطْفِ

بسیار نفع ای دایم الفضل ای همیشه مهربان

يَا لَطِيفَ الصَّنْعِ يَا مُنْقِصَ الْكَرْبِ يَا كَاشِفَ

ای مهربان ای راحت دهنده اندوه ای مظهر پند زنده

الضَّرِّ يَا مَالِكَ الْمُلْكِ يَا قَاضِيَ الْحَقِّ سُبْحَانَكَ

بد حال ای پادشاه ملکیا ای حکم کننده حق پاک تو

يَا مَنْ هُوَ فِي عَهْدِهِ وَفِي بَأْمِنٍ هُوَ فِي وَفَائِهِ

ای آنکه او در عهد او وفا نموده است ای آنکه او در وفای خود

قَوِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلَى بَأْمِنٍ هُوَ فِي عُلُوِّهِ

تواناست ای آنکه او در توانایی خود بر آنکه او در بلندی خود

قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي

تواضع ای آنکه او در نزادگی خود دانات است ای آنکه او در

لُطْفُهُ شَرِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ غَيْرُ بَايَمَنْ

و اما فی بزرگست ای آنکه او در بزرگی عالمت ای آنکه

هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ

او در عزت بزرگست ای آنکه او در بزرگی او

مَجِيدٌ يَا مَنْ هُوَ فِي مَجْدٍ حَمِيدٍ سُبْحَانَكَ

بستوده است ای آنکه او در بزرگی او حد کرده شده پاک تو

لَوْ أَنَّ اللَّهَ أَمَرَ أَنْ يَسْأَلَكَ بِاسْمِكَ يَا كَافِي بَا

خداوند اگر بپسندی که سوال میکند ترا بنام تو ای کفایت کننده ای

شَافِي يَا وَافِي يَا مُعَا فِي يَا هَادِي يَا دَاعِي

شفادهنده ای و مانکنده ای راهنماینده ای خواننده

يَا قَاضِي يَا رَاضِي يَا عَالِي يَا بَاقِي سُبْحَانَكَ لَنْ

ای حکم کننده ای شنونده ای بلند ای باقی پاک تو

يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاصٌّ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاشِعٌ

ای کسی که هر چیزی که خاص میکند مرا و ای آنکه هر چیزی را رام میشود

لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ كَايِنٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُوجِبٌ

برای او ای آنکه هر چیزی قائم است مرا و ای آنکه هر چیزی موجب است

بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ إِلَيْهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَائِفٌ

بان ای آنکه هر چیزی رجوع میکند به او ای آنکه هر چیزی ترسناک است

مِنْهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صَائِرٌ

از او ای آنکه هر چیزی قائم است به او ای آنکه هر چیزی میسر شود

إِلَيْهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدٍ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ

یا و ای آنکه هر چیزی شریب میکند بحمد او ای آنکه هر چیزی

هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ سُبْحَانَكَ لَعَلَّ بَايَمَنْ لَا

هالک شود است مگر ذات او پاک تو ای آنکه نیست

مَقَرٌّ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَفْرَجَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ

قرار مگر به او ای آنکه نیست بجا ای مگر به او ای آنکه

لَا مَقْصِدًا إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَنَى مِنْهُ إِلَّا

نیست مقصدی مگر به او ای آنکه نیست بنایی مگر

إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا رَغْبَا إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا حَوْلَ

به او ای آنکه نیست ترجیح مگر به او ای آنکه نیست حول

وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يُسْتَعَانُ إِلَّا بِهِ

و نه قوتی مگر به او ای آنکه نیست یار مگر به او

يَا مَنْ لَا يُنَوَكَّلُ إِلَّا عَلَيْهِ يَا مَنْ لَا يَرْجَى إِلَّا

ای آنکه نیست توکل مگر بر او ای آنکه نیست امید مگر

هُوَ يَا مَنْ لَا يُعْبَدُ إِلَّا إِيَّاهُ سُبْحَانَكَ لَطِ يَا

به او ای آنکه نیست که پرستیم مگر او را پاک تو ای

خَيْرُ الْمَرْهُومِينَ يَا خَيْرَ الْمَرْغُوبِينَ يَا خَيْرَ

بهترین ترسیده شدگان ای بهترین مرغبت کرده شدگان ای بهترین

الْمَطْلُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ يَا خَيْرَ الْمَفْضُولِينَ

طلبه کرده شدگان ای بهترین سوال کرده شدگان ای بهترین معصومین

يَا خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَشْكُورِينَ يَا خَيْرَ

ای بهترین ذکر کرده شده گان ای بهترین شکر کرده شده گان ای بهترین

الْمَجْبُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَدْعُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْذِنِينَ

دوست داشته شده ای بهترین خوانده شده گان ای بهترین پرس کرده شده گان

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي سَأَلْتُكَ بِاسْمِكَ

یاکی تو خداوند را بدین اسمی که سوال میکنم ترا بنام تو

يَا غَافِرُ يَا سَانِرُ يَا قَادِرُ يَا قَاهِرُ يَا فَاطِرُ يَا كَاسِرُ

ای آمرزنده ای پوشنده ای توانا ای غالب ای خلق کننده ای شکنده

يَا جَابِرُ يَا ذَاكِرُ يَا نَاطِرُ يَا نَاصِرُ سُبْحَانَكَ يَا بَاسِمُ

ای غلبه کننده ای احاطه کننده ای یاری کننده یاکی تو ای گفته

خَلْقُ قَسَوِي يَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدَى يَا مَنْ يَكْشِفُ

آفرینش پس سادی کرد ای کسی که تقدیر کرد پس هدایت کرد ای گفته ظاهر سازد

الْبَلَوِي يَا مَنْ لَيْسَ لِي الْبُخْوِي يَا مَنْ يُقَدِّرُ

امور را ای گفته میشود هرگز ای گفته امان میدهد

الْغَرَقِي يَا مَنْ يُنْجِي الْهَلَكِي يَا مَنْ يُشْفِي

عزیز را ای گفته - بایند بگردد شکایت در ای گفته شفایمید

الْمَرْضَى يَا مَنْ أَخْلَكَ وَأَبْكَ يَا مَنْ آمَنَ

بیمار را ای گفته بخنده می آورد و دیگر بایند ای گفته بیمه کننده

وَأَحْيَا يَا مَنْ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى

دو نر و ماده ای گفته از نر و ماده در حقیقت

سُبْحَانَكَ مَبِ يَأْمَنُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبِيلُهُ

یاکی تو ای کسی که در بیابان و دریایات راه دارد

يَأْمَنُ فِي الْأَفَاقِ أَيَاثُهُ يَأْمَنُ فِي الْأَيَاتِ بِرَهَانِهِ

ای گفته در افق است علامتهای او ای گفته در علامتهای او دلیل است

يَأْمَنُ فِي السَّمَاوَاتِ قُدْرَتُهُ يَأْمَنُ فِي الْقُبُورِ عِزُّهُ

ای گفته در مردوت قدرت او ای گفته در قبر است عبرت او

يَأْمَنُ فِي الْقِبَةِ مُلْكُهُ يَأْمَنُ فِي الْحِسابِ هَيْبَتُهُ

ای گفته در قیامت است پادشاهی او ای گفته در حساب است ترس او

يَأْمَنُ فِي الْمِيزَانِ قَضَاؤُهُ يَأْمَنُ فِي الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ

ای گفته در میزان است حکم او ای گفته در بهشت است ثواب او

يَأْمَنُ فِي النَّارِ عِقَابُهُ سُبْحَانَكَ يَا مَنْ إِلَيْهِ

ای گفته در آتش است عقاب او یاکی تو ای گفته باد

يَهْرَبُ الْخَائِفُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفْزَعُ الْمَذِينُونَ

فرار میکنند ترس از تنگ گان ای گفته باد پناه میبرند گناهکاران

يَأْمَنُ إِلَيْهِ يَقْصِدُ الْمُنِيبُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْغَبُ

ای گفته باد قصد میکنند توبه کننده گان ای گفته باد رجعت میکنند

الزَّاهِدُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يُلْجَأُ الْمُتَحَيِّرُونَ يَا

زاهدان ای گفته باد پناه میبرند پناه گیرندگان ای

مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ يَا مَنْ بِهِ يَفْتَحُ

ای گفته باد استوارند مریدین ای گفته باد افکند

الْمُجْبُونِ يَا مَنْ فِي عَفْوِهِ بَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ يَا

دوستان ای اکنه در عفو او طمع دارند خطاکاران ای

مَنْ إِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمُؤْمِنُونَ يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ

اکنه یارو سپاسن شوند صاحبان یقین ای اکنه بر او توکل کردند

الْمُتَوَكِّلُونَ سُبْحَانَكَ **مَد** اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

توکل کنندگان یا کی تو خداوند ابدیستی که سوال میکنم ترا

بِاسْمِكَ يَا حَبِيبُ يَا طَبِيبُ يَا قَرِيبُ يَا

بنام تو ای دوست ای طبیب ای نزدیک ای رفیق

يَا حَسِيبُ يَا مَهَبُ يَا مَثِيبُ يَا مَجِيبُ يَا

ای یسکر ای حمایت ای اجابت کننده ای

خَيْرُ بَصِيرٍ سُبْحَانَكَ **مَد** يَا أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ

اکاه ای بینا یا کی تو ای نزدیکتر از هر

قَرِيبٍ يَا أَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ يَا أَبْصَرَ مِنْ

توکل ای دوست از هر دوست ای بینا از

كُلِّ يَا أَخْبَرَ مِنْ كُلِّ خَبِيرٍ يَا أَشْرَفَ مِنْ كُلِّ

هر بینا ای اکاه از هر اکاه ای بزرگ از هر

شَرِيفٍ يَا أَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ يَا أَقْوَى مِنْ

بزرگ ای بلند از هر بلند ای توانا از

كُلِّ قَوِيٍّ يَا أَغْنَى مِنْ كُلِّ غَنِيٍّ يَا أَجْوَدَ مِنْ كُلِّ

هر توانا ای بی نیاز از هر بی نیاز ای بخشنده از هر

جَوَادٍ يَا أَرَأْفَ مِنْ كُلِّ رَوْفٍ سُبْحَانَكَ **مَد**

بخشنده ای هر ارف از هر ارف ایان یا کی تو

يَا غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوبٍ يَا صَانِعًا غَيْرَ مَصْنُوعٍ

ای غایب غیر مغلوب ای صنعت کننده غیر مضرع

يَا خَالِقًا غَيْرَ مَخْلُوقٍ يَا مَالِكًا غَيْرَ مَمْلُوكٍ

ای خالق غیر مخلوق ای مالک غیر مملوک

يَا قَاهِرًا غَيْرَ مَقْهُورٍ يَا رَافِعًا غَيْرَ مَرْفُوعٍ

ای قهار غیر مقهور ای بلند غیر بلند شده

يَا حَافِظًا غَيْرَ مُحْفَوظٍ يَا نَاصِرًا غَيْرَ مَنْصُورٍ

ای نگهبان غیر نگه داشته ای یاری کننده

يَا شَاهِدًا غَيْرَ غَائِبٍ يَا قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدٍ سُبْحَانَكَ

ای گواه غیر غایب ای نزدیک غیر دور یا کی تو

مِنْ بَازٍ نَوْرِ النُّورِ يَا مُنُورَ النُّورِ يَا خَالِقَ النُّورِ

ای روشن کننده روشنی ای نور از نور ای آفریدگار روشنی

يَا مُدَبِّرَ النُّورِ يَا مُقَدِّرَ النُّورِ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ

ای تدبیر کننده روشنی ای اندازه دهنده روشنی ای نور هر نور

يَا نُورًا قَبْلَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا بَعْدَ كُلِّ نُورٍ

ای نور پیش از هر نور ای نور بعد هر نور

يَا نُورًا فَوْقَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا لَيْسَ كَمِثْلِهِ نُورٌ

ای نور بالای هر نور ای نور نیست مانند او نورانی

سُبْحَانَكَ **ح** يَا مَنْ عَطَاؤُكَ شَرِيفٌ يَا مَنْ

یا کی تو ای آنکه بخشش او بزرگست ای آنکه

فِعْلُهُ لَطِيفٌ يَا مَنْ لَطْفُهُ مُقِيمٌ يَا مَنْ إِحْسَانُهُ

کردار او مهربانست ای آنکه مهربانی او پاینده است ای آنکه احسان او

مَدْبُومٌ يَا مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ يَا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ يَا

در بند است ای آنکه گفتار او حق است ای آنکه وعده او راست است ای

مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ يَا مَنْ عَذَابُهُ عَدْلٌ يَا مَنْ

آنکه عفو او تفضل است ای آنکه عذاب او عدل است ای آنکه

ذِكْرُهُ حُلُوٌّ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ سُبْحَانَكَ **مط**

ذکر او شیرینست ای آنکه فضل او عمیمست یا کی تو

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَهِّلٌ يَا مُفَضِّلٌ

خدایا من از تو میپرسم که سوال میکنم تو ای آسان کننده ای تفضل

يَا مُبَدِّلٌ يَا مُدَلِّلٌ يَا مُزِيلٌ يَا مُنَوِّلٌ يَا مُفَضِّلٌ

ای تبدیل کننده ای فروز سپارنده ای نمرت دهنده

يَا مُجْزِلٌ يَا مُمَهِّلٌ يَا مُجَلِّ سُبْحَانَكَ **ن** يَا مَنْ بَرِي

ای عطا کننده ای سبکو یا کی تو ای آنکه دیده میشود

وَلَا يَرَى يَا مَنْ يَخْلُقُ وَلَا يُخْلَقُ يَا مَنْ يَهْدِي

دیده نمیشود ای آنکه آفریده میشود و آفریده نمیشود ای آنکه راه بنماید

وَلَا يَهْدِي يَا مَنْ يُجِبِّي وَلَا يُجْبِي يَا مَنْ لَيْسَ لَكَ

دیده نمیشود ای آنکه رهنده نمیشود ای آنکه بر سریده نمیشود

وَلَا يَسْتَلُ يَا مَنْ يَطْعَمُ وَلَا يَطْعَمُ يَا مَنْ يَجْبِرُ وَلَا

و سوال کرده نمیشود ای آنکه طعام داده میشود ای آنکه بمسایات و نه

يُجَارُ عَلَيْهِ يَا مَنْ يَقْضِي وَلَا يَقْضِي عَلَيْهِ

بمسایه برادر ای آنکه حکم میکند و حکم کرده نمیشود برادر

يَا مَنْ يَحْكُمُ وَلَا يُحْكَمُ عَلَيْهِ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ

ای آنکه حکم میکند و حکم کرده نمیشود برادر ای آنکه نزاده و

يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ سُبْحَانَكَ **نا** يَا نِعَمَ

زاده نشده و نیست انندی را او را احدی یا کی تو ای خوب

الْحَسْبُ يَا نِعَمَ الطَّيِّبُ يَا نِعَمَ الرَّقِيبُ **یا**

درست ای سبکو طیب ای نیکو رقیب ای

نِعَمَ الْقَرِيبُ يَا نِعَمَ الْمُجِيبُ يَا نِعَمَ الْحَبِيبُ يَا نِعَمَ

سبکو نزدیک ای نیکو اجابت کننده ای نیکو دوست ای سبکو

الْكفِيلُ يَا نِعَمَ الْوَكِيلُ يَا نِعَمَ الْمَوْلَى يَا نِعَمَ

کفیل ای سبکو وکیل ای نیکو دوست ای نیکو

النَّصِيرُ سُبْحَانَكَ **نب** يَا سُرُورَ الْعَارِفِينَ

یا ای یا کی تو ای خوشحال کننده دانایان

يَا مَنِي الْمُجْتَبِينَ يَا ابْنَسَ الْمُرِيدِينَ يَا حَبِيبَ

ای از روی دوستداران ای اینس مریدین ای دوست

التَّوَّابِينَ يَا رَازِقَ الْمُقْلِينَ يَا رَحَاءَ الْمُذْنِبِينَ

توابین ای رازق کننده یا رازقندگان ای نیکو کاران

يَا قَرَّةَ عَيْنِ الْعَالِدِينَ يَا مَنْقَسِرُ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ

ای پرورنده چشم عبادت کنندگان ای برطرف کننده غمها

يَا مُفْرِجَ عَنِ الْمُغْصُومِينَ يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ

ای راحت دهنده غم دارندگان ای خداوند اولین

وَالْآخِرِينَ سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّالِكُ

والباقیان یا کی تو خداوند بدستگیر کننده سوال میکنم

بِاسْمِكَ يَا رَبَّنَا يَا إِلَهَنَا يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا يَا

بنام تو ای پروردگار ای خداوند ای آقای ما و مولای ما ای

نَاصِرُنَا يَا حَافِظَنَا يَا دَلِيلَنَا يَا مُعِينَنَا يَا حَبِيبَنَا

یار ما ای نگاهدارنده ما ای دلیل ما ای یار ما ای دوست ما

يَا طَبِيبَنَا سُبْحَانَكَ يَا رَبَّ النَّبِيِّينَ وَ

ای طبیب ما یا کی تو ای پروردگار پیغمبران و

الْأَبْرَارِ يَا رَبَّ الصَّادِقِينَ وَالْأَخْيَارِ

سعدکاران ای پروردگار راستگوین و در گذرندگان

يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ يَا رَبَّ الصَّغَارِ وَ

ای پروردگار بهشت و آتش ای پروردگار کوچک و

الْكِبَارِ يَا رَبَّ الْجُودِ وَالْثَمَارِ يَا رَبَّ

بزرگ ای پروردگار جود و دانه ای پروردگار

الْأَنْهَارِ وَالْأَشْجَارِ يَا رَبَّ الصَّحَارِ وَ

نهرها و درختها ای پروردگار

الْفَقَارِ يَا رَبَّ الْبَرَارِ وَالْجَارِ يَا رَبَّ

ای پروردگار بیایان و دریا ای پروردگار

اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ وَالْأَكْبَارِ

شب و روز ای پروردگار پنهان و آشکار

سُبْحَانَكَ يَا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَمْرَهُ يَا

یا کی تو ای آنکه جاریست در هر چیزی فرمان ما ای

مَنْ لَحِقَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلَيْهِ يَا مَنْ بَلَغْتَ إِلَى كُلِّ شَيْءٍ

آنکه لاحق است به هر چیزی و او ای آنکه رسیده بنوی هر چیزی

قُدْرَتُهُ يَا مَنْ لَا يَحْصِي الْعِبَادُ نِعْمَةً يَا مَنْ لَا

قدرت او ای آنکه شمرده میشود بندگان نعمت او ای آنکه

يَبْلُغُ الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ يَا مَنْ لَا تَذُرُكَ الْأَفْهَامُ

نرسد خلق شکر او ای آنکه درک نمیکند افهام

جَلَالُهُ يَا مَنْ لَا تَنَالُ الْأَوْهَامُ كَهْنَهُ يَا مَنْ

بزرگی او ای آنکه نمیرسد اوام کهنه او ای

الْعِظَّةُ وَالْكِبْرِيَاءُ يَا مَنْ لَا تَرُدُّ

بزرگ و بزرگواری ای آنکه برنمیگرد

الْعِبَادُ قِضَاءَهُ يَا مَنْ لَا مَلِكَ إِلَّا مَلِكُهُ يَا

عباد حکم او ای آنکه ملک نیست مگر پادشاهی او ای

مَنْ لَا عَطَاءَ إِلَّا عَطَاؤُهُ سُبْحَانَكَ يَا مَنْ

آنکه عطای اوست مگر بخشش یا کی تو ای آنکه

لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى بَأْمَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلَى

مراد است دوستان بلند ای گفته مراد است صفات برتر

بَأْمَنْ لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى بَأْمَنْ لَهُ الْجَنَّةُ

ای گفته مراد است آخرت و دنیا ای گفته مراد است بهشت

الْمَأْوَى بَأْمَنْ لَهُ الْأَبَاتُ الْكَبْرَى بَأْمَنْ لَهُ

جای قنات ای گفته مراد است آیات بزرگ ای گفته مراد است

الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى بَأْمَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ

نامهای نیکو ای گفته مراد است حکم و قضا

بَأْمَنْ لَهُ الْهَوَاءُ وَالْفِضَاءُ بَأْمَنْ لَهُ الْعَرْشُ

ای گفته مراد است هوا و حکم ای گفته مراد است عرش

وَالثَّرَى بَأْمَنْ لَهُ السَّمَوَاتُ الْعُلَى سُبْحَانَكَ

و تری ای گفته مراد است آسمانهای برتر پاک تو

نِیْلَ اللَّهِ أَنْ أَسْأَلَكَ بِاسْمِكَ بِاعْفُو بَا

مذاوند بدستی که نوال میکنم ترا بنام تو ای در گذرنده ای

عَفُورٌ بِاصْبُورٌ بِاشْكُورٌ بِارَوْفٌ بِاعْطُورٌ

آفرین کار ای صبر کننده ای سپاس ای مهربان ای مهربان

بِأَسْئُولٌ بِأَوْدُودٌ بِأَسْبُوحٌ بِأَقْدُوسٌ نَحْ

ای نوال ای دوست ای نزه ای پاک

بَأْمَنْ فِي السَّمَاءِ عَظَمَتُهُ بَأْمَنْ فِي الْأَرْضِ

ای گفته در آسمانهاست بزرگی او ای گفته در زمین است

أَيَّانَهُ بَأْمَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلِيلُهُ بَأْمَنْ فِي الْخَارِ

آینهای او ای گفته در هر چیزی دلالت او را ای گفته در بیات

عَجَابُهُ بَأْمَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ بَأْمَنْ

عجایبها ای گفته در گنجهاست خزانه او ای گفته

بِبَدْءِ الْخَلْقِ ثُمَّ يَعْبُدُ بَأْمَنْ إِلَيْهِ يَرْجِعُ

بیدار او خلق را پس باز گرداند او را ای گفته باز بر میگردود

الْأَمْرُ كُلَّهُ بَأْمَنْ أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفُهُ بَا

کار همه ای گفته ظاهرات در هر چیزی مهربانی او ای

مَنْ أَحْسَنَ كُلِّ شَيْءٍ خَلْفَهُ بَأْمَنْ نَصَرَ

ای گفته نیکوتر هر چیزی از پند او ای گفته بر میسر کرد

فِي الْخَلْقِ قُدْرَتُهُ سُبْحَانَكَ نَظْمٌ بِأَجِيبَ

در خلایق قدرت او پاک تو ای دوست

مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ بِأَطِيبَ مِنْ لَا طِيبَ لَهُ

ای گفته دوستی مراد او ای طیب ای گفته نیت طیبی مراد او

بِأَجِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ بِأَشْفِقَ مِنْ لَا شَفِيقَ

ای اجابت کننده که نیت اجابت کننده مراد او ای رفیق که نیت رفیق

لَهُ بِأَرْفَقَ مِنْ لَا رَفِيقَ لَهُ بِأَمْعِثَ مَنْ لَا مَعِثَ

مراد او ای رفیق که نیت رفیق مراد او ای فریاد دهنده که نیت فریاد دهنده

بِأَدْلِيلَ مَنْ لَا دَلِيلَ لَهُ بِأَإِنْسَ مَنْ لَا نَبْرَ

ای دلیل ای گفته نیت دلیل مراد او ای انیس ای گفته نیت انیس

لَهُ يَا رَاحِمٌ مَنْ لَا رَاحِمَ لَهُ يَا صَاحِبَ مَنْ لَا ضَا

مراد از ای رحیم کننده آنکه نیست رحیم کننده مراد از ای یار آنکه نیست یاری

لَهُ سُبْحَانَكَ يَا كَافِي مَنْ اسْتَكْفَاهُ يَا

مراد از یاری تو ای کفایت کننده کسی که طلب کفایت میکند ای

هَادِي مَنْ اسْتَهْدَاهُ يَا كَالِي مَنْ اسْتَكَلَّهُ

راهنما کسی که طلب راه میکند ای حافظ آنکه حفظ میکند

يَا رَاغِي مَنْ اسْتَرْعَاهُ يَا شَافِي مَنْ اسْتَشْفَاهُ

ای مراعات کننده ای شفا دهنده کسی که شفا میدهد

يَا قَاضِي مَنْ اسْتَفْضَاهُ يَا مَغْنِي مَنْ اسْتَغْنَاهُ

ای مکنم کننده آنکه علم میکند او را ای بی نیاز آنکه بی نیاز است او را

يَا مُوَفِّي مَنْ اسْتَوْفَاهُ يَا مُقْوِي مَنْ اسْتَقْوَاهُ

ای وفا کننده ای قوت دهنده آنکه طلب قوت میکند

يَا وَلِيَّ مَنْ اسْتَوْلَاهُ سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُمَّ

ای دوست آنکه طلب دوستی میکند یاری تو خداوند

إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ

بدوستی که سوال میکنم ترا بنام تو ای آفریننده ای روز بیدهنده

يَا نَاطِقُ يَا صَادِقُ يَا فَالِقُ يَا فَارِقُ يَا فَائِقُ

ای حرف زننده ای راستگو ای شکافنده ای جدا کننده ای شکستنده

يَا رَاقٍ يَا سَابِقُ يَا سَامِقُ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَ

ای پیشرونده ای پیشی کننده یاری تو

مَنْ يُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ يَا مَنْ جَعَلَ

آنکه میگرداند شب را در روز ای آنکه میگرداند

الظُّلُمَاتِ وَالْأَنْوَارَ يَا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَ

تاریکیها و روشنی ای آنکه آفرید سایه را و

الْحَرَّ وَالْبَرْدَ يَا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ يَا مَنْ

گرمای ای آنکه رام کرد آفتاب و ماه را ای آنکه

قَدَّرَ الْخَيْرَ وَالشَّرَّ يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ

اندازه کرد خیر و شر ای آنکه آفرید مرگ و زندگی را

يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ يَا مَنْ لَمْ يَخْذُ ضَا

ای آنکه مراد است خلق و امر ای آنکه فراموش نشد صاحبی

وَلَا وَلَدًا يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ

و نه فرزندی ای آنکه نیست مراد از شریکی در پادشاهی

يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الدَّلِّ سُبْحَانَكَ

ای آنکه نیست مراد از دوستی از خواری یاری تو

سُبْحَانَكَ يَا مَنْ يَعْلَمُ مَرَادَ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ

ای آنکه میداند مراد مریدین ای آنکه میداند

خَمِيرَ الصَّامِتِينَ يَا مَنْ لَيْسَ مَعَهُ ابْنُ الْوَأَدِّ

خیمه صامتین ای آنکه میشنود ناله را این چنین

يَا مَنْ بَرِيَّ بَكَاءِ الْخَائِفِينَ يَا مَنْ يَمْلِكُ

ای آنکه بیاید گریه را ای آنکه مالک نیست

حَوَاجِّ السَّائِلِينَ يَا مَنْ يَقْبَلُ عَذْرَ التَّائِبِينَ
حاجتهای سائلان ای آنکه قبول میکند عذر و توبه کنندگان
 يَا مَنْ لَا يَصْلِحُ أَعْمَالُ الْمُفْسِدِينَ يَا مَنْ لَا
ای آنکه بصلاح نمی آورد کردار بنایکاران را ای آنکه
 يَضِيعُ أَجْرُ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ لَا يَبْعَدُ عَنْ
صایع میکند مزد و پستکاران را ای آنکه دور نیست از
 قُلُوبِ الْعَارِفِينَ يَا جُودَ الْاجُودِ يَا
دلای عارفان ای بخشنده ترین بخشندگان
 سُبْحَانَكَ سُدَّ يَا ذَا أَيْمِ الْبَقَاءِ يَا سَامِعَ الدَّعَاءِ
یا کی تو ای همیشه باقی ای شنونده دعا
 يَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ يَا غَافِرَ الْخَطَايَا يَا بَدِيعَ السَّمَا
ای وسعت دهنده عطا ای آفریننده گناهان ای بدیع آسمانها
 يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا جَمِيلَ الشَّيْءِ يَا قَدِيمَ الشَّيْءِ
ای بنیکو از بایش ای بنیکو ذکر ای دیرینه
 يَا كَثِيرَ الْوَفَاءِ يَا شَرِيفَ الْجَزَاءِ سُبْحَانَكَ سُدَّ
ای بسیار وفا ای بنیکو جزا یا کی تو
 اللَّهُ اسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَتَارِيا
خداوند ایدرستی که سوال میکنم ترا بنام تو ای پوشنده ای
 غَفَّارُ يَا قَهَّارُ يَا جَبَّارُ يَا صَبَّارُ يَا بَارِئُ يَا مُخْتَارُ
آفریننده ای خلافتی آفرنده ای مجبور و آزاده ای بنیکو ای اختیار کننده

يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَّاحُ سُبْحَانَكَ سُو يَا
ای گشاینده ای دهنده ای طیب یا کی تو ای
 مِنْ خَلْقَنِي فَسُوَانِي يَا مَنْ رَزَقَنِي وَرَبَّانِي
ای آنکه آفرید مرا و پدید کرد مرا ای آنکه روزی کرد مرا و پرور بخش داد مرا
 يَا مَنْ أَطْعَمَنِي وَسَقَانِي يَا مَنْ قَرَّبَنِي وَادَّانِي
ای آنکه روزی داد مرا و آب داد مرا ای آنکه نزدیک کرد مرا و حاضر گردانید
 يَا مَنْ عَصَمَنِي وَكَفَانِي يَا مَنْ حَفَظَنِي وَكَلَّانِي
ای آنکه نگاه داشت مرا و کفایت کرد مرا ای آنکه حفظ کرد مرا و بزرگ گردانید
 يَا مَنْ أَعَزَّنِي وَأَغْنَانِي يَا مَنْ وَفَّقَنِي وَهَدَانِي
ای آنکه عزیز کرد مرا و ای نیاز کرد مرا ای آنکه توفیق داد مرا و راه نمود مرا
 يَا مَنْ أَسَنَنِي وَأَوَّانِي يَا مَنْ أَمَانَنِي وَأَحْيَانِي
ای آنکه آسود داد مرا و دینا داد مرا ای آنکه میمیراند مرا و زنده میکند مرا
 سُبْحَانَكَ سُدَّ يَا مَنْ يُحِقُّ الْحَقَّ بِكُلِّ مَانٍ يَا مَنْ
یا کی تو ای آنکه ثابت است حق بکلیات او ای آنکه
 يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ يَا مَنْ يُجُولُ بَيْنَ
قبول میکند توبه را از بندگانش ای آنکه حایل میشود میان
 الْمَرءِ وَقَلْبِهِ يَا مَنْ لَا تَنفَعُ الشَّيْءُ إِلَّا بِإِذْنِهِ
مرد و دل او ای آنکه نفع نکرد شفاعت مگر باذن او
 يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ يَا مَنْ مَعْقِبُ
ای آنکه او داناست با آنکه گمراه شده اند از راه او ای آنکه میت غایت و پیرو

لِحِكْمِهِ يَا مَنْ لَا رَادَّ لِفَضَائِهِ يَا مَنْ أَنْفَادَ كُلِّ

مر حکم او ای آنکه نیست درکننده هر حکم او ای آنکه اطاعت میکند هر

شَيْءٍ لَا مِرَّةٍ يَا مَنْ السَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ

چیزی را مر او ای آنکه در آسمانها پیچیده و درست او

يَا مَنْ يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ

ای آنکه میفرستد باد را بشارت و پیش روی رحمت او

سُبْحَانَكَ سَخِ يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ مِهَادًا

یا کی تو ای آنکه گردانید زمین را گسترده

يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ أَوْتَادًا يَا مَنْ جَعَلَ

ای آنکه گردانید کوه را میخ ای آنکه گردانید

الْشَّمْسُ سِرَاجًا يَا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُورًا يَا

آفتاب را چراغی ای آنکه گردانید ماه را نوری ای و

مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ

آنکه گردانید شب را پوششی ای آنکه گردانید روز را

مَعَاشًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتًا يَا مَنْ

وقت معاش ای آنکه گردانید روز را استراحت ای آنکه

جَعَلَ السَّمَاءَ بِنَاءً يَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ

گردانید آسمان را بنایی ای آنکه گردانید اشیا را

أَزْوَاجًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّارَ مِرْصَادًا سُبْحَانَكَ

جفت ای آنکه گردانید آتش را کین کاه یا کی تو

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَمِيعُ يَا شَفِيعُ

خدایند و درستی که سوال میکنم را بنام تو ای شنوا ای شفاعت کننده

يَا رَفِيعُ يَا مُنِيعُ يَا سَرِيعُ يَا دَبِيعُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ

ای بلند ای منع کننده ای زود ای بدیدارنده ای بزرگ ای توانا

يَا خَبِيرُ يَا مُجِيبُ سُحُنَاتِكَ يَا خَبِيرُ قَبْلِ كُلِّ

ای آگاه ای پناه یا کی تو ای زنده پیش از هر

حَيٍّ يَا خَبِيرُ بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي لَيْسَ

زنده ای زنده بعد هر زنده ای زنده که نیست

كَمِثْلِهِ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي لَا يُشَارِكُهُ حَيٌّ

مانند او زنده ای زنده که شریک نیست او را زنده ای زنده

الَّذِي لَا يَخْتِاجُ إِلَى حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يُمْسِكُ

که محتاج نیست بنوی زنده ای زنده که میزد

كُلَّ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي بِرِزْقٍ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيُّ

هر زنده ای زنده که روزی دهد هر زنده ای زنده

لَمْ يَرِثْ الْجَوْهَ مِنْ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يَجْبِي

که میراث نبرد زندگانی را از زنده ای زنده که زنده میکند

الْمَوْتِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ لَا تَأْخُذُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ

مردگان ای زنده ای پاینده فراگرفته او را چنانکه و نه خواب

سُبْحَانَكَ عَا يَا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ لَا يَنْسِي يَا مَنْ لَهُ

یا کی تو ای آنکه مراد است ذکر که فراموشش نشود ای آنکه مراد است

نُورًا لَا يُطْفِئُ بَأْمِنْ لَهُ نَعْمٌ لَا تُعَدُّ بَأْمِنْ لَهُ مَلَكٌ
نوری که خاموشش نمیشود ای آنکه مراد است نعمت که شمرده نشود ای آنکه مراد است مَلَكٌ
 لَا يَزُولُ بَأْمِنْ لَهُ شَاءٌ لَا يُحْصَى بَأْمِنْ لَهُ جَلَالٌ
که زایل نمیشود ای آنکه مراد است شَاءٌ که شمرده نشود ای آنکه مراد است بزرگی
 لَا يَكْفِي بَأْمِنْ لَهُ كَمَالٌ لَا يَدْرِكُ بَأْمِنْ لَهُ
که زایل نمیشود ای آنکه مراد است کَمَالٌ که درک نمیشود ای آنکه مراد است
 قَضَاءٌ لَا يَرُدُّ بَأْمِنْ لَهُ صِفَاتٌ لَا تُبَدِّلُ
حکم که رد نمیشود ای آنکه مراد است صِفَاتٌ که بدل نمیشود
 بَأْمِنْ لَهُ نَعْوَةٌ لَا تُغَيِّرُ سُبْحَانَكَ عِبَادَ رَبِّ
ای آنکه مراد است صفتها که تغییر داده نشود پاکی تو ای پروردگار
 الْعَالَمِينَ يَا مَالِكُ يَوْمَ الدِّينِ يَا غَايَةَ
عالمیان ای پادشاه روز جزا ای نهایت آرزوی
 الطَّالِبِينَ يَا ظَهَرَ اللَّاحِظِينَ يَا مُدْرِكَ
طالبان ای پناه فرمایندگان ای در یابنده
 الْهَارِبِينَ يَا مَنْ يُجِبُّ الصَّابِرِينَ يَا مَنْ
بار بین ای آنکه دوست دارد صبرکنندگان ای آنکه
 يُجِبُّ التَّوَّابِينَ يَا مَنْ يُجِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ يَا مَنْ
دوست دارد توبهکاران ای آنکه دوست دارد پاکیزگان ای آنکه
 يُجِبُّ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ
دوست دارد نیکوکاران ای آنکه آگاهتر است بر راه یافتگان

سُبْحَانَكَ عَجَّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
پاکی تو خداوند بزرگ ای من استی که سوال میکنم ترا بنام تو
 يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ يَا حَفِيطُ يَا مُحِيطُ يَا مُقَبِّتُ
ای شفیق ای رفیق ای نخبان ای حاطرکننده
 يَا مُغِيثُ يَا مُعِزُّ يَا مُذِلُّ يَا مُبْدِيُ يَا مُعِيدُ
ای بی نیاز ای عزیز ای ابتدا ای دور
 سُبْحَانَكَ عَدُّ بَأْمِنْ هُوَ أَحَدٌ بِلا ضِدٍّ بَأْمِنْ
پاکی تو ای آنکه او یکست که نیست ضدی ای آنکه
 هُوَ فَرْدٌ بِلا نِدٍّ بَأْمِنْ هُوَ صَمَدٌ بِلا عَيْبٍ بَأْمِنْ
او شهادت که شریک ندارد ای آنکه او بی نیابت بلا عیب ای
 مَنْ هُوَ وَرَبُّ بِلا كَيْفٍ بَأْمِنْ هُوَ فَاضِلٌ بِلا حِفْظٍ
آنکه او طاقت که ششبه ندارد ای آنکه او حکمکننده است
 بَأْمِنْ هُوَ رَبُّ بِلا وَزِيرٍ بَأْمِنْ هُوَ غَرِيبٌ بِلا
ای آنکه او پروردگار است که وزیر ندارد ای آنکه او عزیز است نه
 ذَلٍّ بَأْمِنْ هُوَ غَنِيٌّ بِلا فَقْرٍ بَأْمِنْ هُوَ مَلِكٌ
خوار ای آنکه او بی نیاز است نه فقیر ای آنکه او پادشاه است
 بِلا عَزَلٍ بَأْمِنْ هُوَ صَوْفٌ بِلا شَبِّهِ سُبْحَانَكَ
نه عزل ای آنکه وصف آورده شده که شبیه ندارد پاکی تو
 عَدُّ بَأْمِنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ لِلذَّاكِرِينَ بَأْمِنْ شُكْرُهُ
ای آنکه ذکر او بزرگ است برای یادکنندگان ای آنکه شکر او

فَوَزُّ الشَّاكِرِينَ بِأَمْنٍ حَمْدُهُ عَزَّ لِلْحَامِدِينَ بِأَمْنٍ

ای که شکر کند شکر کند ای که حمد کند حمد کند ای که شکر کند شکر کند ای که حمد کند حمد کند

طَاعَتُهُ نَجَاةٌ لِلطَّاعِينَ بِأَمْنٍ يَا بَاهُ مَفْشُوحٌ

ای که طاعت کند ای که طاعت کند ای که طاعت کند ای که طاعت کند ای که طاعت کند

لِلطَّالِبِينَ بِأَمْنٍ سَبِيلُهُ وَاضِحٌ لِلْمُتَبِعِينَ

ای که طالبین ای که طالبین ای که طالبین ای که طالبین ای که طالبین

يَا مَنْ أَيْتُهُ بُرْهَانُ الشَّاطِرِينَ يَا مَنْ كُتِبَتْ لَهُ

ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که

لِلْمُتَّقِينَ بِأَمْنٍ رِزْقُهُ عَمُومٌ لِلطَّائِعِينَ وَ

ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که

الْعَاصِينَ بِأَمْنٍ وَرَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که

سُبْحَانَكَ عُو يَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ يَا مَنْ تَعَالَى

ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که

حَدُّهُ يَا مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ يَا مَنْ جَلَّ شَأْنُهُ يَا مَنْ

ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که

تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ يَا مَنْ لَا بَدَّ وَهُوَ بَقَاؤُهُ يَا

ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که

مَنْ الْعَظَمَةُ بِهَا وَهُوَ يَا مَنْ الْكِبَرُ بِأَعْرَافِهِ يَا

ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که

مَنْ لَا تُحْصَى الْأَوْهَانُ يَا مَنْ لَا تُعَدُّ نِعْمَاتُكَ سُبْحَانَكَ

ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که

عَنْكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُعِينُ

ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که

يَا آمِينَ يَا مُبِينُ يَا مُبِينُ يَا مُكِينُ يَا رَشِيدُ

ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که

يَا حَمِيدُ يَا مُجِيدُ يَا شَدِيدُ يَا شَهِيدُ سُبْحَانَكَ

ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که

ع يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا ذَا الْقَوْلِ السَّدِيدِ

ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که

يَا ذَا الْفِعْلِ الرَّشِيدِ يَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ

ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که

يَا ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعْدِ يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ الْمَجِيدُ

ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که

يَا مَنْ هُوَ فَعَالٌ لِمَا يَرِيدُ يَا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ غَيْرُ بَعِيدٍ

ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که

يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظَلَامٍ

ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که

لِلْعَبِيدِ سُبْحَانَكَ عَط يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا

ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که ای که

وَزَيْرًا مِّنْ لَّشَيْبِهِ لَهُ وَلَا تَضِيرُ بَاخًا لِّقِ الشَّعْرِ

دزیری ای که نیست شبیه مراد او نه نظیری ای از پیکار آفتاب

وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا مَغْنَى الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا رَازِقِ

دماه روشن ای بی نیاز کننده فقیر ای روز دهنده

الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا جَابِرِ

طفل کوچک ای رحم کننده شیخ بزرگ ای تلافی کننده

الْعَظْمِ الْكَبِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ

استخوان بزرگ ای نگه دارنده ترسان پناه گیرنده ای

مَنْ هُوَ بَعِيدٌ خَيْرٌ بِصَبْرٍ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

آنکه دور برندگان خود آگاه پنا ای آنکه از هر چیزی

قَدِيرٌ سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْجُودِ وَالنِّعَمِ يَا ذَا الْفَضْلِ

توانات پاک تو ای صاحب بخشش و نعمتها ای دهنده فضل

وَالْكَرَمِ يَا خَالِقَ الْكَلْبِ وَالْفَلَمِ يَا بَارِي الدِّدِ

دکرم ای آفریننده لوح و قلم ای برپا آورنده سورمه

وَالنِّسَمِ يَا ذَا الْبَاسِ وَالنِّقَمِ يَا مُلِمَّ الْعَرَبِ وَالْعِجَمِ

وجان ای صاحب فقر و عذاب ای یار کننده عرب و عجم

يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْأَلَمِ يَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْهَيْمِ

ایطاهر سازنده مرض و الم ای دانای نهان و غیبها ای

رَبِّ الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ يَا مَنْ خَلَقَ الْأَشْيَاءَ مِنَ الْعَدَمِ

پروردگار خانه محترم ای آنکه آفرید اشیا را از عدم

سبحه

سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا

پاک تو خداوند برستی که سوال میکنم از بنام تو ای

فَاعِلُ يَا جَاعِلُ يَا قَابِلُ يَا كَامِلُ يَا فَاضِلُ يَا فَاضِلُ

کننده ای قایل کننده ای کامل ای فاضل ای مبرور

يَا عَادِلُ يَا غَالِبُ يَا طَالِبُ يَا وَاهِبُ سُبْحَانَكَ يَا

ای عادل ای غالب ای طالب ای داهب پاک تو

يَا مَنْ أَنْعَمَ بِطَوْلِهِ يَا مَنْ أَكْرَمَ بِجُودِهِ يَا مَنْ جَادَ

ای آنکه نعمت داده بفضل خود ای آنکه گرامیت بخشش خود ای آنکه بخش کرده

بِلَطْفِهِ يَا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ قَدَّرَ بِحِكْمَتِهِ

بلطف او ای آنکه معز است بتوانایی ای آنکه اندازه کرد بحکمت او

يَا مَنْ حَكَمَ بِدَبْرِهِ يَا مَنْ دَبَّرَ بِعِلْمِهِ يَا مَنْ نَجَّاهُ

ای آنکه حکم کرده بتدبیر او ای آنکه تدبیر کرد بعلم خود ای آنکه در گذشت

بِحِلْمِهِ يَا مَنْ دَنَا فِي عِلْوِهِ يَا مَنْ عَلَا فِي دُنُوهِ

ببر و باری در بلند ای آنکه بلند است در نزدیکی او

سُبْحَانَكَ يَا مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَفْعَلُ

پاک تو ای آنکه آفرید آنچه خواهد ای آنکه میکند

مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يَضِلُّ

آنچه خواهد ای آنکه راه نماید از آنکه خواهد ای آنکه گمراه کند

مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يَعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يَغْفِرُ

آنکه خواهد ای آنکه عذاب میکند هر که خواهد ای آنکه آمرزیده

لَمْ يَشَأْ يَا بَعْزُ مَنْ يَشَأْ يَا مَنْ يَذِلُّ مَنْ يَشَأْ يَا

مر آنکه خواهد ای عزیز آنکه خواهد ای آنکه ذلیل است آنکه خواهد ای

مَنْ يَصُورُنِي إِلَّا رَحِمَ مَا يَشَأْ يَا مَنْ يَخْصُ

آنکه تصور میکند در رحمت آنکه خواهد ای آنکه مخصوص است

بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَأْ سُبْحَانَكَ فَد يَا مَنْ لَمْ يَتَجَدَّ ضَا

بر رحمت او آنکه خواهد ای آنکه تو ای آنکه فراموشی یاری

وَلَا وَلَدًا يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا يَا مَنْ لَا يَشْرِكُ

و نه فرزند ای آنکه گردانید برای هر چیزی اندازه ای آنکه نیست شریکی

فِي حِكْمِهِ أَحَدًا يَا مَنْ جَعَلَ الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا

در حکم او احدی ای آنکه گردانید فرشتگان را رسولی

يَا مَنْ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ

ای آنکه گردانید در آسمان برجا ای آنکه گردانید زمین را

قَرَارًا يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ

قراری ای آنکه آفرید از آب آدمی را ای آنکه گردانید برای هر

شَيْءٍ مَدًّا يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا يَا مَنْ أَحْصَى

چیزی ابعی ای آنکه احاطه کرد به هر چیزی دانش ای آنکه شمرد

كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا سُبْحَانَكَ فَمَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

هر چیزی شمردن ای آنکه تو خداوند را چه بستی که سوال میکنم را

بِاسْمِكَ يَا أَوَّلَ مَا آخِرَ مَا ظَاهِرَ مَا بَاطِنَ مَا بَرُّ مَا

بنام تو ای اول ای آخر ای ظاهر ای باطن ای بر ای شکو

حَقُّ يَا فَرْدُ يَا وَثْرًا جَمْدُ يَا سَمْدُ سُبْحَانَكَ فَو

حق ای شما ای بی نیاز ای بی تنه ای بی تنه

يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عَرَفَ يَا أَفْضَلَ مَعْبُودٍ عُبِدَ

ای بهتر شناخته شده ای بهتر معبود بنده

يَا أَجَلَ مَشْكُورٍ شَكَرًا يَا أَغْزَمَ ذِكْرٍ ذَكَرًا يَا أَعْلَى

ای بزرگ مشكور شكر کرد ای غرير ياد کرده شده ای بلند

مَحْمُودٍ حَمْدًا يَا أَقْدَمَ مَوْجُودٍ طَلِبَ يَا أَرْفَعَ مَوْصُوفٍ

ستوده ای پیشی موجود ای بلند وصف کرده شده

وَصِفَ يَا أَكْبَرَ مَقْصُودٍ قَصِدَ يَا أَكْرَمَ مَسْئُولٍ

ای بزرگ مقصود اکرامی سوال کرده

سُئِلَ يَا أَشْرَفَ مَحْبُوبٍ عِلْمَ سُبْحَانَكَ فَر يَا

ای بزرگ دوست دانا ای آنکه تو

حَبِيبَ الْبَائِسِينَ يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِينَ يَا هَادِيَ

دوست کریم کنندگان ای آقای تو کل کنندگان ای راهنمای

الْمُضِلِّينَ يَا رَبِّي الْمُؤْمِنِينَ يَا أَنْبَسَ الذَّاكِرِينَ

گمراهان ایدوست گردندگان ای آنیس ذکر کنندگان

يَا مُفْرِعَ الْمَكْهُوفِينَ يَا مُنْجِيَ الصَّادِقِينَ يَا أَقْدَرَ

ای فریادرس پناه آورندگان ای نجات دهنده استسکریان ای توانای

الْقَادِرِينَ يَا أَعْلَمَ الْعَالَمِينَ يَا إِلَهَ الْخَلْقِ الْجَمِيعِ

توانمندان ای دانای عالمیان ای خدای خلق همه

سُبْحَانَكَ فِي بَأْسٍ مِنْ عِلَاقَتِهِ بَأْسٌ مِنْ مَلِكٍ فَقَدَر

ای که بطن است پس غلبه کرد ای که ملک شد پس برانوار

بِأَمْنٍ بَطْنٍ فَخْبَرًا بَأْسٌ مِنْ عِبْدٍ فَشَكَرًا بَأْسٌ مِنْ عَصَا

ای که ظاهر کرد پس خبر داد ای که عبادت کرد پس شکر کرد پس عصا

بِأَمْنٍ لَا يَجُوبُهُ الْفِكْرُ بَأْسٌ لَا يَدْرِكُهُ بَصَرًا بَأْسٌ

ای که احاطه نمیکند او را فکر ای که درک نمیکند دید ای که

لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرُ بَارِئٍ رَاقٍ الْبَشَرُ بَأْسٌ قَدَرَكِلْ

پنهان نیست بر او اثری ایرود پدیدنده خلق ای تقدیر کننده هر

قَدَرِ سُبْحَانَكَ فَطَلَّ اللَّهُمَّ إِنِّي سَأَلْتُكَ بِأَمْنِكَ

چیزی بپاکی تو خداوند ابدی هستی که سوال میکنم ترا بپاکی تو

بِأَحَافِظُ بَابَ بَارِيٍّ بِأَذَارِيٍّ بِأَبَادِيٍّ بِأَفَارِجٍ بِأَ

ای حفظ کننده ای خالق ای ایجاد کننده ای بیرون آورنده ای

فَاحٍ يَا كَاشِفُ بَأْسٍ مِنْ بَأْسٍ يَا نَازِلُ سُبْحَانَكَ

کشاینده ای روشن کننده ایضا من ای فرماینده بپاکی تو

بِأَمْنٍ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبُ لَا هُوَا بَأْسٌ لَا يَصْرِفُ الشَّوْ

ای که نمیداند نهانی که او ای که برینکرد بدی

الْأَهْوَا بَأْسٌ لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ لَا هُوَا بَأْسٌ لَا يَغْضَرُ

که او ای که پنازید خلق را که او ای که نمی آموزد

الذَّنْبَ لَا هُوَا بَأْسٌ لَا يَتِمُّ النِّعْمَةُ لَا هُوَا بَأْسٌ لَا

کنساره را که او ای که تمام نمیکند نعمت را که او ای که

يُقَلِّبُ الْقُلُوبَ لَا هُوَا بَأْسٌ لَا يَذَرُ إِلَّا هُوَا

برینگرداند و نهان را که او ای که نمی ریزد کار را که او ای

مَنْ لَا يَنْزِلُ الْغَيْثَ لَا هُوَا بَأْسٌ لَا يَبْسُطُ الرِّزْقَ

ای که نمی فرستد باران را که او ای که پهن نمیکند روزی را

الْأَهْوَا بَأْسٌ لَا يَحْيِي الْمَوْتَى إِلَّا هُوَا سُبْحَانَكَ

که او ای که زنده نمیکند مردگان را که او بپاکی تو

صَا يَا مُعِينُ الضَّعْفَاءِ يَا صَاحِبَ الْغُرَبَاءِ يَا

ای یاری کننده ضعیفان ای یار غریبان ای

نَاصِرَ الْأَوْلِيَاءِ يَا فَاهِرَ الْأَعْدَاءِ يَا رَافِعَ الشَّمَا

یار دوستان ای غلبه برد دشمنان ای بلند کننده آسمان

يَا أَنْدِسَ الْأَصْفِيَاءِ يَا حَبِيبَ الْأَتْقِيَاءِ يَا كَثَرَ

ای یار برگزیدگان ایدوت بر بهترین کاران ای مستگیر

الْفُقَرَاءِ يَا إِلَهَ الْأَغْنِيَاءِ يَا أَكْرَمَ الْكَرَمَاءِ

فقیران ای بخدای بی نیازان ای بخش کننده بخشاینده

سُبْحَانَكَ صَبَّ يَا كَافِيَّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يَا قَائِمُ عَلَى كُلِّ

بپاکی تو ای کفایت کننده از هر چیزی ای ایستاده بر هر

شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يَشْبَهُهُ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِهِ

چیزی ای که مشبته نمیشود چیزی ای که زیاد نمیشود در پادشاهی

شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَنْقُصُ

چیزی ای که پنهان نیست بر او چیزی ای که ناقص نمیشود

مِنْ خَزَائِنِهِ شَيْءٌ يَأْمَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يَأْمَنْ لَا

از خزان او چیزی ای آنکه نیست مانند او چیزی ای آنکه

بَعِزُّ عَنْ عَلَيْهِ شَيْءٌ يَأْمَنْ هُوَ خَيْرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ يَأْمَنْ

عایب میشود از او و بر او چیزی ای آنکه از اکابر است بر چیزی ای آنکه

وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ سُبْحَانَكَ صَلَواتُكَ

رحمت داده رحمت او بر چیزی پاک تو خداوند بزرگوار

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُكْرِمٌ يَا مُطْعِمٌ يَا مُنْعِمٌ يَا مُعْطِي

سوال میکنم ترا بنام تو ای بخشش کننده ای طعام دهنده ای عطا کننده

يَا مُغْنِي يَا مُغْنِي يَا مُغْنِي يَا مُغْنِي يَا مُغْنِي سُبْحَانَكَ

ای بی نیاز کننده ای جزا دهنده ای زنده ای راضی کننده پاک تو

صَدِّ يَا أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرُهُ يَا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِكُهُ يَا

ای اول هر چیز و آخر او ای خداوندی هر چیز و مالک او ای

رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَصَانِعُهُ يَا بَارِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَخَالِقُهُ

پروردگار هر چیز و آفریننده هر چیز ای باری هر چیز و آفریننده هر چیز

يَا قَابِضُ كُلِّ شَيْءٍ وَبَاسِطُهُ يَا مُبْدِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَ

ای قلم کننده هر چیز و درین کننده ای ابتدا کننده هر چیز و

مُعَيِّنُ بَأْمُنَشِيِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمُقَدِّرُهُ يَا مُكُونُ كُلِّ شَيْءٍ

برگرداننده ای ایجاد کننده هر چیز و تقدیر کننده ای قرار دهنده هر چیز

وَمُحَوِّلُهُ يَا مُجَمِّعُ كُلِّ شَيْءٍ وَمُبَيِّنُهُ يَا خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَوَثِّقُهُ

و گرداننده ای جمع کننده هر چیز و در کننده او ای آفریننده هر چیز و وثیق او

سُبْحَانَكَ يَا خَيْرَ ذَاكِرٍ وَمَذْكُورٍ يَا خَيْرَ شَاكِرٍ

پاک تو ای بهتر یادآورنده ای بهتر شکر کننده

وَمَشْكُورٍ يَا خَيْرَ حَامِدٍ وَمُحْمَدٍ يَا خَيْرَ شَاهِدٍ

و شکر گردیده ای بهتر حمد کننده و حمد گردیده ای بهتر گواه و

مَشْهُودٍ يَا خَيْرَ دَاعٍ وَمَدْعُوعٍ يَا خَيْرَ مُجِيبٍ وَمُجَابٍ

حاضر گردیده ای بهتر خواننده و خواننده شده ای بهتر اجابت کننده

يَا خَيْرَ مُوَسِّسٍ وَانْدِسٍ يَا خَيْرَ صَاحِبٍ وَجَلِيسٍ يَا خَيْرَ

ای بهتر مؤسس و اندیس ای بهتر صاحب و هم نشین ای بهتر

مَقْصُودٍ وَمَطْلُوبٍ يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَمُحْبُوبٍ سُبْحَانَكَ

مقصود و مطلوب ای بهتر دوست و محبوب پاک تو

صَوِّ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَطَاعَهُ

ای آنکه برای کس بخواند او را اجابت ای آنکه او را اطاعت او را

حَبِيبٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَلَمَّ بِهِ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ

دوست است ای آنکه او کسی که او را نزدیک ای آنکه او

بِمَنْ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ

با آنکه محافظت کند او را حافظ است ای آنکه او با آنکه امید دارد او را کریم

يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ عَظَمَتْهُ

ای آنکه او با آنکه عصیان کرده بر او با است ای آنکه او در بزرگی او

رَجِيمٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ حَكَمَتْهُ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَحْصَاهُ

مهر باریت ای آنکه او در حکم او بزرگ است ای آنکه او در بشمار او

قَدِيمٌ بِأَمْنٍ هُوَ بَيْنَ أَرَادَهُ عَلِيمٌ سُبْحَانَكَ **ض** اللَّهُمَّ

درین است ای الکه او را کرده و دانست پاک تو خداوند

إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَبِّبُ بَا مُرْغَبُ بَا

درستی که سوال میکنم ترا بنام تو ای سبب قرار دهنده ای

مَقْلَبُ بَا مُعَقَّبُ بَا مُرْتَبُ بَا مُخَوِّفُ بَا مُحْذَرُ بَا مُدْكَرُ

کردارنده ای عقیبت در آورنده ای ترتیب دهنده ای ترساننده ای و درکننده

بَا مُسَبِّحُ بَا مُغَبِّرُ سُبْحَانَكَ **ص** بَا مُنْ عَلِيهِ سَابِقُ بَا

ای مطهر کننده ای و تغییر کننده پاک تو ای الکه دانای او پیش است ای

مَنْ وَعْدُهُ صَادِقُ بَا مُنْ لَطْفُهُ ظَاهِرُ بَا مُنْ أَمْرُهُ

الکه وعده او راست است ای الکه لطف او بهود است ای الکه امر او

غَالِبُ بَا مُنْ كِتَابُهُ مُحْكَمُ بَا مُنْ قَضَاؤُهُ كَابِنُ بَا مُنْ

عالمیت ای الکه کتاب او محکم است ای الکه حکم او ثابت است ای الکه

قُرْآنُهُ مُجِيدُ بَا مُنْ مَلِكُهُ قَدِيمُ بَا مُنْ فَضْلُهُ عَمِيمُ

قرآن او بزرگ است ای الکه ملک او قدیم است ای الکه فضل او عمیم است

بَا مُنْ عَرْشُهُ عَظِيمُ سُبْحَانَكَ **ط** بَا مُنْ لَا يَسْتَلِهُ

ای الکه عرش او بزرگ است پاک تو ای الکه مشغول نمیشود

سَمِعَ عَنْ سَمْعٍ بَا مُنْ لَا يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ بَا مُنْ لَا

شنیدنی از شنیدن ای الکه منع نمیکند فعلی از فعلی ای الکه

بَلْهَيْهِ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ بَا مُنْ لَا يَغْلُظُهُ سَوَالٌ عَنْ

اشکافی سخن از سخن ای الکه مشتبه نمیشود سوالی از

سَوَالٍ بَا مُنْ لَا يَجِبُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ بَا مُنْ لَا يَبْرُ

سؤال ای الکه واجب نمیشود او را چیزی از چیزی ای الکه از چیزی بگذرد

إِلْحَاحُ الْمُلْحِنِ بَا مُنْ هُوَ عَابَةُ مُرَادٍ الْمُرِيدِ بَا مُنْ

اصرار اصرار داریگان ای الکه او غایت مراد مریدین ای

مَنْ هُوَ مُنْتَهَى هِمِّ الْعَارِفِينَ بَا مُنْ هُوَ مُنْتَهَى

الکه او منتتهای آرزو شناسندگان ای الکه او منتتهای

طَلَبِ الطَّالِبِينَ بَا مُنْ لَا يَجْفَى عَلَيْهِ ذَرٌّ فِي

طلب طالبان ای الکه محضیت بر او ذره در

الْعَالَمِينَ سُبْحَانَكَ يَا حَيًّا مَا لَا يَجَلُّ

عالیان پاک تو ای داناکه بتجلیل نمیکند ای

جَوَادُ الْأَبْجَلِ بَا مُنْ صَادِقًا لَا يُخْلَفُ بَا مُنْ هَا بَا

بخشنده که میث تجلیل ایراست که خلف نمیکند ای بخشنده

لَا يَمِيلُ بَا مُنْ هَا بَا مُنْ لَا يُغْلَبُ بَا مُنْ هَا بَا مُنْ لَا يُجْهَرُ

که مایل نمیشود ای غلبه که غلبه نمیکند ای بزرگ که وصف کرده نمیشود

بَا مُنْ لَا يَنْفِي بَا مُنْ لَا يَغْنَى بَا مُنْ لَا يَفْتَقِرُ بَا مُنْ لَا يَكْبُرُ

ای بدل نهیفت نمیکند ای بی نیاز که احتیاجی ندارد ای بزرگ

لَا يَصْغُرُ بَا مُنْ لَا يَحْفَظُ بَا مُنْ لَا يَغْفَلُ سُبْحَانَكَ يَا لَا

کوچک نمیشود ای بچکان که غافل نمیشود پاک تو ای منت

إِلَهَ الْأَنْتَ الْغَوْثُ الْغَوْثُ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا لَا

خداوندی که تو فریادرس فریادرس خلاص کن ما را از آتش ای پروردگار

دوازده نام مرخو جند نصیر طو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بنام خدا ای پشوا پند مهربان

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى النَّبِيِّ
بار خدا یا رحمت و درود از یاد کردن درکت ده بر پیغمبر

الْأَبِيِّ الْعِزَّةِ الْقُرَشِيِّ الْمَكِّيِّ الْمَدَنِيِّ الْأَبْطَحِيِّ
ای اجداد عربی قرشی مکی مدنی مبارک

الْتِهَامِيِّ الْهَاشِمِيِّ السَّيِّدِ الْبَهِيِّ السِّرَاجِ
تتمت زده از قبیلہ ہاشمی اقامی بھی چراغ

الْمُحَيِّ صَاحِبِ الْوَقَارِ وَالسَّكِينَةِ الْمَذْهُونِ
روشن صاحب تمکین و سوار ای دهن کرده شده

بِالْمَدِينَةِ الْعَبْدِ الْمُؤَيَّدِ وَالرَّسُولِ
بهدینہ بندہ توفیق یافته شده و پیغمبری که

الْمُسَدَّدِ الْمُصْطَفَى الْأَجْدِ الْمُجْمُودِ الْأَجْدِ
بجدا زان پیغمبری منت برگزیده بزرگوار بستوده احمد

جَبِّ إِلَهِ الْعَالَمِينَ إِلَهِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدٍ
دوست خدای عالیشان ایل القاسم محمد

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
رحمت خدا بر او و آل او و درود رحمت و

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِكَ يَا أبا الْقَاسِمِ يَا
درود بر تو و بر آل تو ای ایل القاسم ای

رَسُولَ اللَّهِ يَا إِمَامَ الرَّحْمَةِ وَسَقِيحَ الْأُمَمِ يَا
پیغمبر خدا ای پشوا پند مهربان ای شفاعت کننده است ای

خَاتَمَ الْأَنْبِيَاءِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا
آخر پیغمبران ای آقای و پشوا پند بدستی که ما

تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ
روا درویم و طلب شفاعت کردیم و تو تسلیم بستیم

إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا
بوی خدا و پیش دستتیم ترا میانه حاجت های ما

يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ كُنَّا عِنْدَ اللَّهِ
ای مقبول نزد خدا شفاعت کن مرا نزد خدا

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى
خدا و خدا رحمت بفرست از یاد کردن درکت ده بر

أَخِيهِ وَأَبِي بَيْتِهِ السَّيِّدِ الْمُطَهَّرِ الْأَمِينِ
برادر و پدر او بر آقا پاک و پشوا پند

الْمُظَفَّرِ وَالشُّجَاعِ الْغَضَبِيِّ الشُّبَيْرِ
ظفر یافته و شجاع رشید پدر حسن و

شَبِيرٍ وَقَالِجِ بَابِ خَبِيرٍ قَاسِمِ طُونِي وَسَقَرِ
حسین و قالع باب خبیر قاسم طونی و سقر

الْأَتْرَجُ الْبَحْرِ الْأَشْرَفُ الْمَدِينَةُ الْبَيْتِ

بزرگوار
رک کردن

الْعَالَمِ الْمُرْتَضَى الْمُرْتَضَى الْمُرْتَضَى

دانی ظاهر کننده یاری کننده اعانت کننده صاحب دین

الْوَالِي الْأَمِيرُ الْأَمِيرُ الْأَمِيرُ الْأَمِيرُ

صاحب اختیار سردار آقامی خشنود پیشوای جانشین

الْحَاكِمُ بِالْخَيْرِ الْحَاكِمُ بِالْخَيْرِ الْحَاكِمُ بِالْخَيْرِ

حکم کننده بدلیل واضح و اخلاص دارنده برگزیده

الْمَدْفُونُ بِالْغَرَبِ الْمَدْفُونُ بِالْغَرَبِ الْمَدْفُونُ بِالْغَرَبِ

دفن کرده شده بر خف شیر پیران غالب

كُلُّ سَائِلٍ مُظْهِرُ الْغَرَائِبِ وَمُظْهِرُ

محل ظهور غائب محل ظهور

الْعَجَائِبِ وَمُفَرِّقُ الْكُتَائِبِ وَالشَّهَابِ

عجایب وجد کننده کتابها و شهاب

الشَّافِعِ وَالْهَزَبِ السَّالِبِ وَنُقْطَةُ دَائِرَةِ

درخشانده و شیر و اصل دایره

الْمَطَالِبِ سَدُّ اللَّهِ الْغَالِبِ غَالِبُ كُلِّ

مطلبها شیر خدا غلبه کننده هر

غَالِبٍ وَمَطْلُوبُ كُلِّ طَالِبٍ مَوْلَانَا

غالب و مطلوب هر طالب آقامی ما و

مَوْلَى الْكَوْمِ الْأَثَقَانِ وَارِثُ عِلْمِ

آقامی جن در پیش وارث علم

الْأَوَّلِينَ الْأَخِيرِينَ كَامِلُ الْمُؤْمِنِينَ كَامِلُ

اولین آخرین و آخیزین پادشاه گردندگان پند

الْحَسَنِينَ عَلَى بَرٍّ طَالِبِ صَلَواتِ

حسن حسین علی پیر ابطال بر درود

اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ الصَّلَوةُ وَالسَّلَامُ

خدا و سلام او بر او رحمت و درود

عَلَيْكَ وَعَلَى ذُرِّيَّتِكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا

بر تو و بر فرزندان ای پدر حسن ای

عَلَى بَرٍّ طَالِبِ الْأَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَخَا

علی پیر ابطال ای پادشاه گردندگان ای برادر

الرَّسُولِ يَا زَوْجَ الْبَنُولِ يَا أَبَا السَّبَّاحِ

پیغمبر ای شوهر فاطمه ای پدر دو نوازه

يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا

ای دلیل خدا بر خلق او ای آقامی و صاحب ما

أَنَا نَوْجَهُنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا

که برآورده ایم و شفاعت میکنیم و خجسته زده ایم

بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَتِنَا

بتو بنوی خدا و پیش داشتیم ما ترا در نزدت حاجتهای ما

يَا وَجْهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ اللَّهُمَّ
ای مقبول نزد خدا شفاعت کن ما را نزد خدا خداوند ما
 صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا
رحمت و درود و برکت ده بر آقای
 الْحَلِيقَةِ الْكَرِيمَةِ الْحَكِيمَةِ وَالْمُفَضَّلَةِ
بزرگ صاحب کرم بینک در یاد تو
 النَّبِيِّ الْمَكْرُومَةِ عَلَيْكَ ذَاكَ الْأَحْرَانِ
بینک اندوهناک صاحب آزار خزان
 الطَّوِيلَةِ فِي الْمُدَّةِ الْقَلِيلَةِ الْمُعْصُومَةِ
دور و دراز در مدت کمی عصمت داشته
 الْمَظْلُومَةِ الرِّضِيِّهِ الْحَكِيمَةِ الْعَفِيفَةِ
ظلم کرده شده خوشنود بر دبار عفت داشته
 السَّالِمَةِ الْمَجْهُولَةِ قَدَرًا الْخَفِيَّةِ قَبْرًا
سلامت داشته نادان قدر پنهان بود قبر
 الْمَذْفُونَةِ سِرِّ الْمُغْضُوبَةِ جَهْرًا سَيِّدَةِ
دفن کرده شده پنهان غضب کرده شده در آشکار آقای
 النَّبَاءِ الْأَنْبِيَاءِ الْحُورَاءِ أُمِّ الْأَنْبِيَاءِ النَّبِيَّاتِ
زمان مردمان حور مانند مادر پیامبران شریعت
 الْخَبَاءِ الظَّاهِرَةِ الْمُطَهَّرَةِ الْبَتُولِ الْعَذْرَاءِ
بزرگان پاک پاکیزه پاره تن عذرا

فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ سَلَامٌ اللَّهُمَّ بِكَ الصَّلَاةُ
فاطمه زهرا درود خدا بر او رحمت
 وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى ذُرِّيَّتِكَ يَا فَاطِمَةَ
درود و برکت و بر فرزند تو ای فاطمه
 الزَّهْرَاءِ يَا بِنْتَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ أَنْتَ يَا
زهرا ای دختر محمد رسول خدا ای
 الْبَتُولُ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الرَّسُولِ يَا بَضْعَةَ
بتول ای روشنی چشم رسول ای دختر پسر
 يَا أُمَّ السَّبْطَيْنِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ
ای مادر حسن و حسین ای حجت خدا بر خلقش
 يَا سَيِّدَتَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا
ای آقای ما و مولای ما که رو آوریم
 وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَ
و طلب شفاعت کردیم و توسل جستیم به تو بنوی خدا و
 قَدِّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَتِنَا يَا وَجْهِيَّةَ
پیش داشتیم به تو حاجت های ما ای مقبول
 عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ اللَّهُمَّ
نزد خدا شفاعت کن ما را نزد خدا خداوند ما
 صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا
رحمت و درود و برکت ده بر سید ما

الْمُجْتَبَى وَالْإِمَامَ الْمُتَجَسِّبِ الْمُصْطَفَى
 بزرگوار و پشوا می امید داشته نژاده پیغمبر
 وَابْنَ الْمُرْتَضَى عِلْمِ الْهُدَى الْعَالِمِ الرَّفِيعِ
 دیر مرتضی نشان دایت دانی بلند مرتبه
 ذِي الْحُسْبِ الْمُنِيعِ وَالْفَضْلِ الْجَمِيعِ الشَّفِيعِ
 صاحب شرف بزرگ فضل جامع شفیع
 بَنِ الشَّفِيعِ الْمَقُولِ بِالسِّمِ النَّفِيعِ الْمَدْفُونِ
 پسر شفیع گفته شده بزرگ دفن کرده شده
 بِأَرْضِ الْبَقِيعِ الْعَالِمِ بِالْفَرَائِضِ وَالسُّنَنِ
 بر زمین بقیع دانا بر اجهای خدا و سنتها
 صَاحِبِ الْجُودِ وَالْمِنَّةِ دَافِعِ الْمِحْزِ وَالْفِتَنِ
 صاحب بخشش دانت دفع کننده محنتها و افتها
 مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ الَّذِي عَجَزَ عَنْ عَدِّ
 آنچه ظاهر از آن و آنچه پنهانست که عاجز است از شمردن
 مَدَائِحِهِ لِسَانُ الْلِّسَنِ الْإِمَامِ بِالْحَقِّ
 تعریف او در زبان زبان آوری پشوا می بر راستی
 الْمُؤْتَمَرِ فِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 طلبان گرد آمده محمد بنکون بر او بار درود
 الصَّلَوَاتُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ
 رحمت و درود ای پدر محمد

يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الْمُجْتَبَى يَا بْنَ رَسُولِ
 ای حسن پسر علی ای که برگزیده شده ای پسر رسول
 اللَّهِ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا فِرَّةَ عَيْنِ النَّبِيِّ
 خدا ای پسر پادشاه گردندگان ای روشنی چشم پادشاه
 الطَّاهِرَةِ الطَّاهِرَةِ يَا سَيِّدَ شَبَابِ أَهْلِ
 پاک پاکیزه ای آقای جوانان اهل
 الْجَنَّةِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا
 مثبت ای دلیل خدا بر خلقش ای
 سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا
 آقای دمولای ما که ما را آور دیم و طلب شفاعت میکنیم
 وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ
 وچون میزنیم بتو بنوی خدا و پیش میشتیم ترا در دست
 يَدَيَّ حَاجَتَانِيَا وَجِبَاهَا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ
 نت حاجت های ما ای مقبول نزد خدا شفاعت کن
 لَنَا عِنْدَ اللَّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ
 ما را نزد خدا خداوند رحمت و درود و زیادت کن
 وَبَارِكْ عَلَى السَّيِّدِ الزَّاهِدِ وَالْإِمَامِ
 و برکت ده بر آقای صاحب زهد و پشوا می
 الْعَابِدِ الرَّكَعِ الشَّاجِدِ زَيْدِ الْمُنَابِقِ
 عبادت کننده گردان رکوع کننده سجود کننده زینت پیغمبر و

سَيِّدِ السَّاجِدِينَ الَّذِي كُنْ مِثْلَهُ وَبُنْ
 بزرگ سجده کنندگان که کجاست مانند او و پسر
 الْإِمَامِ بِالْحَقِّ كُنْ مُحَمَّدٌ عَلِيٌّ الْحُسَيْنُ عَلَيْهِمَا
 پشویان بحق پدر محمد علی پسر حسین بر ایشان باد
 السَّلَامُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا
 درود رحمت و درود بر تو ای پدر
 مُحَمَّدٍ يَا عَلِيُّ بْنَ الْحُسَيْنِ يَا زَيْنَ الْعَابِدِينَ
 محمد ای علی پسر حسین ای زینت پرستندگان
 أَيُّهَا النَّبِيُّ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا بَنَ كَمِيرِ
 ای سجده کنندگان ای پسر رسول خدا ای پسر پادشاه
 الْمُؤْمِنِينَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا
 گردندگان ای دلیل خدا بر خلقش ای قایم
 وَمَوْلَانَا يَا نَوْجَهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَ
 و صاحب ما که را و آورده ایم و طلب شفاعت میکنیم و
 تَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّاكَ بَيْنَ يَدَيْ
 توسل جستیم به تو به سوی خدا و پیش داشتیم ما ترا در دست داشت
 حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا
 حاجتهای ما ای مقبول نزد خدا شفاعت کن برای ما
 عِنْدَ اللَّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ
 نزد خدا خداوند رحمت و درود و زیاده کن

وَبَارِكْ

وَبَارِكْ عَلَى فَيْرِ الْأَقْبَارِ وَنُورِ الْأَنْوَارِ
 و برکت ده بر ماه ماهها در روشنی روشنیها
 وَسَلِّيلِ الْأَطْهَارِ وَقَائِدِ الْأَخْيَارِ الْحَكِيمِ
 پاک و مقتدای بزرگواران بزرگ
 الْمُفْدَارِ الطَّهْرِ الطَّاهِرِ وَالْبَدْرِ الْبَاهِرِ
 اندازنده پاک پاکیزه و ماه ظاهر
 وَالنَّجْمِ الزَّاهِرِ وَالْجَمْرِ الْأَخْرِ وَالْذُّرِّ الْفَاخِرِ
 و ستاره روشن و درای عمیق و در جوینده
 السَّيِّدِ الْوَجِيهِ الْإِمَامِ النَّبِيِّ الْمَذْمُونِ
 آقای مقبول پشوی اکابر دهن گرفته شده
 عِنْدَ بَيْتِهِ الْحَبْرِ الْمَلِيحِ عِنْدَ الْحَقِّقِ وَالْوَلِيِّ
 نزد پدر او سیاهی در نزد و دشمن و ولی
 وَالْمَوْلَى الْوَفِيِّ الْإِمَامِ بِالْحَقِّ الْأَزَلِيِّ كُنْ
 و پشوی وفا کننده بر اوستی پدر
 جَعْفَرِ الْأَوَّلِ مُحَمَّدٌ عَلِيٌّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ
 جعفر اول محمد پسر علی بر او باد درود
 الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ
 رحمت و درود بر تو ای پدر جعفر
 يَا مُحَمَّدُ بْنَ عَلِيٍّ يَا بَاقِرَ بَنِي رَسُولِ
 ای محمد پسر علی ای باقر ای پسر رسول

اللَّهُ يَا بَنَ كَامِرُ الْمُؤْمِنِينَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَيَّ

هذا ای پسر پادشاه کزندگان ای حجت خدا بر

خَلْفِهِ يَا بَدِئُ دَاوُدَ وَلِئَا آتَا تَوْجَّهَنَا

خلق او ای آتای داور و داورای که ما را آوردیم

وَسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَ

و طلب شفاعت کردیم و در میان تو و خدای خود می بینیم

قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا

پیش رویم ترا در نزد حاجتهای خود ای مقبول

عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ اللَّهُمَّ

تو خدا شفاعت کن ما را نزد خدا خداوند

صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى الصَّادِقِ

رحمت و درود و زیادت کن و برکت ده بر صادق

الْصِّدِّيقِ الْعَالِمِ الْوَبُوءِ الْحَكِيمِ الشَّافِعِ

راستگوی دانای معتد بر زبان و

الْمُهَادِي إِلَى سَوَاءِ الطَّرِيقِ سَافِرِ الشَّيْبَةِ

راه نایند بوی راه راست سافری شیبه خود

مَنْ الرِّجْوِ وَمَبْلَغِ عَذَابِهِ إِلَى الْحَرِّ يُؤْتِيهِ

از رنج و در بیانند و نمان خود بوی آتش صاحب

الشَّرَفِ الْبَدِيعِ وَالْحَسْبُ الْمُسْتَعِ وَالْمُجَدِّ

بزرگواری بلند مرتبه و اصل ثابت و بزرگواری

مختص بکتب بخانه مسجد اعظم - قم

الرَّفِيعِ وَالْفَضِيلِ الْحَمِيدِ الَّذِي شَرَّفَتْ

بلند مرتبه و افزدنی همه که بزرگ شده اند

بِحَسَدِهِ الطَّاهِرِ رِضَى الْبَقِيعِ الْمُهْدَبِ

بدن او پاک زمین بقیع پاک تزیین

الْمُؤَيَّدِ السَّيِّدِ الْمُسَدِّدِ الْإِمَامِ الْمُسَجَّدِ

یافته شده آتای بزرگ پیشوای بزرگ

أَبِي عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا

پدر عبدالله جعفر پسر محمد بر ایشان باد

السَّلَامُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

درود رحمت و درود بر تو ای

أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا جَعْفَرِ بْنَ مُحَمَّدٍ أَبَاهَا

ابا عبدالله ای جعفر پسر محمد ای

الضَّادِيقُ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا بَنَ كَامِرِ الْمُؤْمِنِينَ

راستگو ای پسر رسول خدا ای پسر پادشاه کزندگان

يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْفِهِ يَا سَيِّدَنَا وَ

ای حجت خدا بر خلفش ای آتای ما و

مَوْلَانَا إِنَّا نُوَجِّهُنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَ

مولا ای که ما را آوردیم و طلب شفاعت کردیم و

تَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ

توسل کردیم به تو بوی خدا و مقدم داشتیم به پیش روی

حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا
حاجات ما ای مقبول نزد خدا شفاعت کن ما را
 عِنْدَ اللَّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ
نزد خدا خداوند رحمت بفرست از زیاد کن و
 بَارِكْ عَلَى السَّيِّدِ الْكَرِيمِ وَالْإِمَامِ الْحَكِيمِ
برکت ده بر بزرگ بزرگوار و پیشوای بزرگوار
 وَبِسْمِ الْكَعْبِ وَالصَّابِرِ الْكَعْبِ
نامیده شده بکعبه و صبر کننده بسیار
 قَائِدِ الْجَيْشِ الْمَدْفُونِ بِمَقَابِرِ قُرَيْشٍ صَلِّ
شکر دفن کرده شده بمقبر قریش صاحب
 الشَّرَفِ الْأَنْوَرِ وَالْمَجْدِ الْأَظْهَرِ وَالْجَمِّ
بزرگی روشن و بزرگوار و ظاهر و ظاهر
 الْأَزْهَرِ وَالنُّورِ الْأَجْمَرِ الْإِمَامِ بِالْحَقِّ
روشن و روشن اموی پیشوای بحق
 أَبِي بَرَهْمٍ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ عَلَيْهِمَا
ابی ابراهیم موسی بن جعفر بر ایشان باد
 السَّلَامُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ
درود رحمت و درود بر تو
 يَا أَبَا بَرَهْمٍ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ أَهْلًا الْكَافِرُ
ای پدر ابراهیم ای موسی بن جعفر ای کافر

أَبُهَا الْبَدِ الصَّالِحِ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ يَا بَنِي
ای بنده صالح ای پسر رسول خدا ای پسر
 أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا
یا شاه کردندگان ای حجت خدا بر خلقش ای
 سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا يَا تَوْجَهَنَا وَاسْتَشْفَعَنَا
آقای ما و مولای ما که ما را آوردیم و طلب شفاعت میکنیم
 وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَتَوَسَّلْنَا بِكَ
و تو پسر سجده بگو بنوی خدا و پیشوای ما در
 يَدِي حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ
پیش روی ما ای مقبول نزد خدا شفاعت کن
 لَنَا عِنْدَ اللَّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ
ما را نزد خدا خداوند رحمت و درود و زیاد کن
 وَبَارِكْ عَلَى السَّيِّدِ الْمُعْصُومِ وَالْإِمَامِ
برکت ده بر آقای معصوم و امام
 الْمَظْلُومِ وَالشَّهِيدِ الْمُسْتَوْمِ وَالْغَرِيبِ
مظلوم و شهید مستویم و غریب
 الْمَغْمُومِ وَالْفَقِيرِ الْحَرُومِ عَالِمِ عِلْمِ
مغموم و فقیر محروم دانای علم
 الْمَلَكُومِ بِدْرِ الْجُورِ شَمْسِ الشُّمُوسِ
پادشاه داه پستار آفتاب آفتابها

اَنْبَسِ النَّفُوسَ الْمَذْفُونِ بِأَرْضِ طُوسِ

موتیمن نفسها دفن کرده شده بزین طوس

الرَّضَى الْمُرْتَضَى الْمُتَجَرَّعِ وَالسَّيْفِ الْمُسْتَضَى

رضا راضی شونده و ستمیر

الْعَادِلِ فِي الْقَضَاءِ الْإِمَامِ بِالْحَقِّ

عادل در حکم امام بحق

الْحَسَنِ الثَّانِي عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا

حسن ثانی علی پسر موسی الرضا

عَلَيْهِمَا السَّلَامُ الصَّلَوةُ وَالسَّلَامُ

بر ایشان باد درود رحمت و درود

عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيُّ بْنُ مُوسَى

بر تو ای پدر حسن ای علی پسر موسی ای

الرِّضَا يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا بَنَ مِيرِ الْمُؤْتَمِرِ

رضا ای پسر رسول خدا ای پسر پادشاه گردندگان

يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْفِهِ بِأَسْبَدْنَا وَ

ای حجت خدا بر خلفش ای آقای ما و

مَوْلَانَا إِنَّا نُوَجِّهُنَا وَاسْتَشْفَعُنَا وَ

مولای ما که ما را هدایت و طلب شفاعت میکنیم و

نُوسِلُنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّا بِكَ

چونکه میزنیم ما بتو بنوی خدا و پیش دایستیم ما ترا پیش

يَدِي حَاجَاتِنَا بِأَوْجِهٍ عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ

در نزد حاجت ما ای مقبول نزد خدا شفاعت کن

لَنَا عِنْدَ اللَّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ

ما را نزد خدا خداوند رحمت و درود و زیادت کن

وَبَارِكْ عَلَى السَّيِّدِ الْعَادِلِ الْعَالِمِ الْعَامِلِ

و برکت ده بر آقای بهتر عادل عالم عمل کننده

وَالْكَرِيمِ الْفَاضِلِ الْكَامِلِ الْبَادِلِ

و بزرگ فضل کامل باذل

وَالْغَيْبِ الْهَاطِلِ وَالشَّجَاعِ الْبَاسِلِ

و پنهان دراز و شجاع و پست

الْأَجُودِ الْبَجُودِ الْعَارِفِ بِأَسْرَرِ الْمُبْدِ

بخشنده شناسا باسرار مبدا

وَالْمَعَادِ وَلِكُلِّ يَوْمٍ هَادٍ مَنَاصِرَ الْمُجْتَمِعِينَ

و معاد و برای هر قوم راهنما فریادرس و پستیان

يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادُ الْمُعْرُوفَ بِالسَّدَادِ

روزی که فریاد کننده فریاد کننده گان بیداد

الْمَذْكُورِ فِي الْهَدَايَةِ وَالْإِرْشَادِ الْمَذْفُونِ

یا ذکرده در راهنما و ارشاد دفن کرده شده

بِأَرْضِ بَغْدَادِ السَّيِّدِ الْعَرَبِيِّ وَالْإِمَامِ

بزین بغداد آقای عرب و پیشوای

الْأَحْمَدِي وَالنُّورِ مُحَمَّدِي الْمُلَقَّبِ

احمدی درویشی محمدی لقب داشته شده

بِالْفَقِي الْأَمَامِ بِالْخَوَاتِمِ جَعْفَرِ الثَّابِتِ

فقیر پیرایه ای جعفر ثابث

مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ الصَّلَاةُ

محمد پسر علی بر ایشان باد درود رحمت

وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ

ودرود بر تو ای ابا جعفر ای محمد

بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الْفَقِيُّ الْبَجَادُ بَابُنْ رَسُولِ

پسر علی ای تقی جواد ای پسر رسول

اللَّهِ يَا بَنَ كَامِرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ

خدا ای پسر پادشاه کردندگان ای حجت خدا بر

خَلْفِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا

خلق او ای آقای ما و مولای ما که ما

نُوجِّهُنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ

رواوردیم و طلب شفاعت میکنیم و توپاسل میجوئیم بتر

إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا

بنوی خدا و پیش داشتیم ترا پیش روی حاجتهای ما

يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ أَشْفَعُ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ

ای مقبول نزد خدا شفاعت کن ما را نزد خدا

اللهم

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى

خداوند رحمت و درود از یاد کن و برکت ده بر

الْأَمَامِ الْهَمَامِ الْمُقَنَّدِ الْقَتَامِ السَّيِّدِ

امام همام مقنن قتام سید

السَّنَدِ الْعَالِمِ الْمُسَدِّدِ الْفَاضِلِ الْكَامِلِ

سند دانای فاضل کامل

الْبَازِلِ الْعَادِلِ الْعَامِلِ الْعَابِدِ الْأَوْ

عادل عمل کننده پرستنده

الْأَطْهَرِ الشَّمْسِ الْأَظْهَرِ الْقَمَرِ الْأَنُورِ

پاک آفتاب ظاهر ماه روشن

الْكَوْكَبِ الْأَزْهَرِ النَّوْرِ الْأَبْهَرِ الْوَارِثِ

ستاره روشن وارث

الْحَرَمِ وَالْمَشْعَرِ كَهْفِ النَّبِيِّ وَغَوْثِ

حرم مشعر پناه پرستندگان دزیا و ریس

الْوَرَى طُودِ النَّهْيِ عِلْمِ الْهَدْيِ بَدْرِ

خلقان کوه خرد منیها دانایان راه ستاره

الدُّحَى الْمَذْفُونِ بِسِرِّ مَنْ رَأَى السَّيِّدِ

دخشنده دفن کرده شدگان بستر من رسی آقای

النَّقِيِّ الْهَادِي الرَّحْمَةِ الْأَمَامِ بِالْخَوَاتِمِ

برینگار راهنما رحمت نمود امام برآوشتی پدر

الْحَسَنُ الثَّالِثُ عَلَى بْنِ مُحَمَّدٍ النَّفِيُّ
 عَلَيْهِمَا السَّلَامُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ بِهَا النَّفِيُّ الْهَادِي
 يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا بَنَ كَامِرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا
 حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْفِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا
 إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا
 بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّاكَ بَيْنَ يَدَيْ
 حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ
 لَنَا عِنْدَ اللَّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَرَبِّ
 وَبَارِكْ عَلَى الْأِمَامِ الزَّكِيِّ وَالْهَادِي السَّامِعِ

حسن سیم علی پسر محمد نفی
 بر ایشان باد درود رحمت و درود بر تو
 ای علی پسر محمد نفی راهنما
 پسر رسول خدا ای پسر پادشاه کردستان ای
 حجت خدا بر خلقش ای آقای ما و مولای ما
 که ما را آوردیم و طلب شفاعت میکنیم و توسل جویم
 بتو بنوی خدا و پیش درستیمن بیان نما
 حاجت های ما ای مقبول آن نزد خدا شفاعت کن
 ما را نزد خدا خداوند رحمت و درود و زیارت کن
 و برکت ده بر امام پاک و امام پستی

التمام

التَّامُّ الْمَلِكُ وَالسَّيِّدُ الْوَلِيُّ السَّنْدُ النَّفِيُّ
 وَالْعَالَمُ الصَّفِيُّ الْفَاضِلُ الْوَصِيُّ الْكَامِلُ
 الرَّضَى الْعَادِلُ الْمُرْتَضَى الْعَابِدُ الْبَهِيُّ
 النُّورُ الْمُضِي الْقَتْمُ السِّنِّي الْكُوكِبُ
 الدَّرِّي الْمُلَقَّبُ بِالْعَسْكَرِيِّ سَيِّدَاوُلُ
 النَّهْيُ الْمُقْنَدِيُّ أَهْلُ النَّفِيِّ الْعُرْفُ الْوَهْبِيُّ
 وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا الْمَدْفُونُ بِبَرْمَن
 رَأَى كَاشِفَ الْبَلَوَى وَالْمَحْرُصَاجِ
 الْجُودِ وَالْمِنْزِ الْأَمَامِ بِالْحَوْجِ كَيْ مُحَمَّدٍ
 الْحَسَنُ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ

تمام پور و آقای دست تحت پادشاه
 دنیای برگزیده زیادتی وصی کامل
 رشید عادل مرخصه عابد البهی و
 نور المضي القتم السنی الکوکب
 درخشنده ملقب بعسکری آقای
 النهی مقنندی اهل النفی العرف الوهبی
 پشواهی اهل برمن کار
 و الحجة على اهل الدنيا المدفون بترمین
 رسی بر طرف کنشده بلا و محترما صاحب
 الجود و المنز الامام بالحوج کي محمد
 بخشها دست پشواهی بر پستی پدر محمد
 حسن بر ایشان باد درود رحمت و درود

عَلَيْكَ يَا أبا مُحَمَّدٍ بِأَحْسَنِ رَزَقٍ عَلَى
 بزرگوار ای پدر محمد ای حسن پسر علی
 أَيُّهَا الرِّكَكِيُّ الْعَسْكَرِيُّ يَا بَنَ رَسُولِ
 ای پاك عسكری ای پسر رسول
 اللَّهُ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى
 خدا ای پسر پادشاه كروندگان ای حجت خدا بر
 خَلْفِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا نُحِبُّهَا
 طلقش ای آقای ما رسولای ما که ما را آورده ایم
 وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَ
 و طلب شفاعت میکنیم و چنانکه میزنیم ما بتو بتوسی خدا و
 فَدَمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ جَائِئِنَا بِأَوَّجِهَا
 پیش داشتیم در میان عاجزهای خود ای مقبولان
 عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ اللَّهُمَّ
 نزد خدا شفاعت کن برای ما نزد خدا خداوند
 صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى خَلِيبِ
 درود و رحمت و زیاد کن و برکت ده بر صاحب
 الدَّعْوَى النَّبَوِيَّةِ وَالصَّوْلَةِ الْحَبْدَرِيَّةِ
 دعوت پیغمبری و هیت حیدری
 وَالْعِصْمَةِ الْفَاطِمِيَّةِ وَالْحِلْمِ الْحُسَيْنِيِّ
 عصمت فاطمی و بردباری حسنی

والتَّجَاع

وَالتَّجَاعِ الْحُسَيْنِيِّ وَالْعِبَادَةِ السَّجَّادِيَّةِ
 و تجماع حسینی و عبادت سجاده
 وَالْمَنَاطِرِ الْبَاقِرِيَّةِ وَالْأَنْبَارِ الْجَعْفَرِيَّةِ وَ
 و علامتهای باقریه و نشانههای جعفریه
 الْعُلُومِ الْكَاطِبِيَّةِ وَالْحُجَّجِ الرِّضَوِيَّةِ
 علمهای کاظمیه و دلیلهای رضویه
 وَالْجُودِ النَّفَوِيَّةِ وَالنِّفَاقِ النَّقَوِيَّةِ
 و بخشش نفویه و دیاکی نقویه
 وَالْهَيْبَةِ الْعُسْكَرِيَّةِ الْقَائِمِ بِالْحَقِّ
 و هیبت عسکریه ایستاده بر راستی
 وَالذَّاعِي إِلَى الصِّدْقِ الْمَطْلُوقِ كَلِمَةِ اللَّهِ
 و خواننده دعوی راست مطلق کلمه خدا
 وَآمَارِ اللَّهِ وَجْهَ اللَّهِ الْمُقْسِطِ لِدِينِ اللَّهِ
 و آمان خدا دلیل خدا اطاعت کننده مرید خدا
 الْقَائِمُ بِحُكْمِ اللَّهِ الْغَالِبِ بِأَمْرِ اللَّهِ وَالذَّاعِي
 ایستاده بحکم خدا غالب بامر خدا و دفع کننده
 عَنْ حَرَمِ اللَّهِ إِمَامِ السِّرِّ وَالْعِلْمِ دَافِعِ
 از حرم خدا پشوا می پنهان و آشکار دفع کننده
 الْكَرْبِ وَالْمُخْرِجِ الْإِمَامِ بِالْحَقِّ إِلَى الْقَاسِمِ
 اندوه و مخرج امام بحق ابی القاسم

بِهِمْ أَرْزُقْنَا وَطَهِّرْهُمْ أَخْلَاقَنَا
بایشان روزی ما و پاک کن بایشان اخلاق
 وَذَهِّبْ بِهِمْ إِرْلَاقَنَا اللَّهُمَّ اجْعَلْ
دیر بایشان اخلاق ما خداوند ما را بگردان
 صَلَاتِنَا بِهِمْ مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنَا بِهِمْ
نماز ما را بایشان مقبول و گناه ما را بایشان
 مَغْفُورَةً وَغُيُوبَنَا بِهِمْ مَسْتُورَةً وَ
آمرزنده و عیوب ما را بایشان پوشیده و
 أَرْوَاحَنَا بِهِمْ طَيِّبَةً وَأَعْمَالَنا بِهِمْ
روحهای ما را بایشان پاکیزه و اعمالی ما را بایشان
 مَبْرُورَةً وَقُلُوبَنَا بِهِمْ مَسْرُورَةً وَ
دولهای ما را بایشان خوشحال و
 نَفُوسَنَا بِهِمْ مُطَهَّرَةً وَدَعْوَتَنَا بِهِمْ
نفسهای ما را بایشان پاکیزه و خواندن ما بایشان
 مُسْتَجَابَةً وَحَوَائِجَنَا بِهِمْ مَقْضِيَةً
اجابت و حوائج ما بایشان برآورده
 وَدَرَجَاتِنَا بِهِمْ مَرْفُوعَةً وَفَائِدَتَنَا بِهِمْ
درجههای ما بایشان بلند و مردههای ما بایشان
 مَدْفُوعَةً وَأَرْزَاقَنَا بِهِمْ مَبْسُوطَةً
در روزیهای ما بایشان پهن گردیده

وَكُفِّنَا

وَانْفُسَنَا بِهِمْ مَكْفُورَةً وَأَعْدَانَنَا بِهِمْ
و نفسهای ما بایشان باز داشته و دشمنان ما بایشان
 مَقْهُورَةً وَأَرْزَاقَنَا بِهِمْ مَدْدُونَةً
مفتوره و روزیهای ما بایشان کشیده
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَهَنَّمَ عَلَيْكَ وَ
خداوند من را بجهنم که سوال میکنم ترا بحق ایشان بروت و
 بِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
بحق تو بر ایشان که رحمت فرستی بر محمد
 وَآلِهِ وَأَنْ تَغْفِرَ ذُنُوبِي وَتَفْرِجَ كُرْبِي
و آل او و گناههای مرا و کینه مرا و بکشا اندوه مرا
 وَتَنْفِرَ هَمِّي وَتَكْشِفَ غَمِّي وَتُطِيلَ عُمُرِي
و بکشا هم مرا و در طرف کن غم مرا و دراز کن عمر مرا
 وَتُوسِعَ رِزْقِي وَتَقْضِيَ دِينِي وَتُؤَمِّنَ
و بکشا و روزی مرا و در آورده دین مرا
 خَوْفِي وَتَنْفِكَ أَسْرِي وَتَشْدُدَ أَرْوَاحِي
و ترسان مرا در ماندن اسیران مرا و سخت کن
 وَتَحْطُ وَزْرِي وَتَمُنَّخِي السَّلَامَةَ فِي
بار مرا سلامت در
 دِينِي وَنَفْسِي وَاهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي
دین من و جان من و اهل من و مال من و فرزندان من

وَصَلِّحْ لِي أَحْوَالِي وَتُبَارِكْ لِي أَفْعَالِي

در صلاح احوال مرا و بركت ده مرا کار من

وَبَلِّغْنِي الْمَالِي وَتَمْنَعْنِي لِسَمْعِي

در پسان مرا از زودی مرا و باز دار مرا گوش من

وَبَصَرِي وَتَجْعَلْهُمَا الْوَارِثَيْنِ مِنِّي

و دیده من و بگردان آنها را و ارثان از من به

أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِالْإِجَابَةِ

که تو بر هر چیزی توانا هستی و با جوابت

جَدُّهُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا

تازه و رحمت خدا بر آقای ما

وَبَيْنَا مُحَمَّدٌ وَآلِهِ الصَّبِيرِ الطَّاهِرِينَ

و پیغمبر ما محمد و آل او پاکیزه و پاكیزه اند

دُعَايِ اخْتِصَارِ سَنَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدا می بخشایند مهربان

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ

خداوند اولی و تو پیش از تو چیزی نیست

وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ

دوئی آخر پس نیست بعد تو چیزی و توئی

الظاهر

الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْبَاطِنُ

ظاهر پس نیست بالای تو چیزی و توئی باطن

فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ الْغَنِيمُ

پس نیست غیر تو چیزی و توئی غلبه مهربان

سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَنَّانُ

پاک تو ای نیست خداوند مکرر ای جهان کننده

يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا

ای منت نمنده ای بدیع آسمانها و زمین ای خداوند

الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

بزرگوار و گرامی رحمت بر محمد و آل

مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ

محمد خداوند ای بدیستی که سوال میکنم ترا بحق محمد

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَنْتَ الْحَمْدُ

رحمت خدا بر او و آل او و توئی ستوده

وَبِحَقِّ عَلِيٍّ وَأَنْتَ الْأَعْلَى وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ

و بحق علی و توئی برتر و بحق فاطمه

وَأَنْتَ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ

و توئی بدیع آسمانها و زمین و

بِحَقِّ الْحُسَيْنِ وَأَنْتَ الْحُسَيْنُ وَبِحَقِّ الْحُسَيْنِ

بحق حسن و توئی یسکرکار و بحق حسین

وَإِنْ قَدِيمُ الْإِحْسَانِ أَتَقَبَّلَكَ تَوَّابًا

دو توبه دیرینه احسان که قبول کنی توبه مرا

وَتَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَتَقْضِ لِحَاجَتِي

و بیامرز می کنی گناه مرا و برآور می برای من حاجت من

بِحَوْصِ مَدَدِ إِلَهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

بحق محمد و آل او که پاکان پاکیزگانند

دُعای سنات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خدا می بخشاینده مهربان

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ

خداوند من بپرستی سوال میکنم ترا بسم نام تو که بزرگ

الْعَظِيمِ الْأَعَزُّ الْأَجَلُ الْأَكْرَمُ الَّذِي

بزرگتر است عزیزتر و جلیلتر و کرامتر که

إِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى مَخَافَتِ أَبْوَابِ السَّمَاءِ

هرگاه خوانده شدی تو بر آن بر غفلتهای درهای آسمان

تَلْفَحُ بِالرَّحْمَةِ تَنْفَتِحُ وَعَلَى مَضَائِقِ

برای گشودن رحمت گشوده شود و بر نیکیهای

أَبْوَابِ الْأَرْضِ لِلْفَرَجِ تَنْفَرِجُ وَإِذَا

درهای زمین برای باز شدن باز شود و هرگاه

دُعِيتَ بِهِ عَلَى الْعِصْرِ لِلْبُرْهَانِ وَإِذَا

خوانده شدی بان بر دشواری برای آسانی شود و هرگاه

دُعِيتَ بِهِ عَلَى الْأُمُوتِ لِلنَّشُورِ تَنْشُرُ

خوانده شدی بان بر مردگان از برای زنده شدن زنده شوند

وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى كُفِّ لَبَاسٍ وَ

و هرگاه خوانده شود بان بر زایل شدن بدی و

الضَّرَاءِ أَنْكَشَفَتْ وَبِحَلَالِ وَجْهِكَ

بدعالی که زایل کردند و بیزرگزار می ذات تو

الْكُرْهِمِ أَكْرَمَ الْوُجُوهِ وَأَعَزَّ الْوُجُوهِ

که کرامتی تر کرامتی تر و عزیزتر رویها

الَّذِي عِنْتُ لَهُ الْوُجُوهُ وَخَضَعَتْ لَهُ

که ز لبسند مرا و روپها و خاضع اند مرا و

الرَّفَابُ وَخَشَعَتْ لَهُ الْأَصْوَاتُ وَجَلَّتْ

کردنها و پست اند مرا و صدایا و ترسیدند

لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ خَافَتِكَ وَتَقَوَّنَا إِلَيْكَ

مرا و دلها از ترس تو و بقوت تو که

تَمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ

نگاه میداری آسمانها که نیفتد بر زمین

إِلَّا بِإِذْنِكَ وَتَمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

که باذن تو و نگاه میداری آسمانها و زمین را

أَنْ تَزُولُوا وَلَكِنَّ الْإِنْسَانَ أَنْ تُكَلِّمَهُ مِنْ

آنکه زایل شود و از جای برسد اگر سخنانشند نگاه داشت از

أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَبَشِّرِكَ الْإِنْسَانَ

احدی از عباد تو و بشارت تو که مطیع اند

لَهُمَا الْعَالَمُونَ وَبِكَلِمَتِكَ الَّتِي خَلَقْتَ

بر آنرا جمیع عالم و بکلمه تو که آفریده

بِهَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَبِحُكْمِكَ

بأن آسمانها و زمین و حکمت تو

الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ وَخَلَقْتَ

که ساختی بآن عجایب و آفریده

بِهَا الظُّلُمَ وَجَعَلْتَهَا لِبَلَا وَجَعَلْتَ

بأن ظلمت را و گردانیده آن خلقت را بآن و گردانیده

الَّيْلَ سَكَنًا وَخَلَقْتَ بِهَا النُّورَ

شب را محل آرامگاه و آفریده بآن روشنی را و

جَعَلْتَهُ نَهَارًا وَجَعَلْتَ النَّهَارَ نُشُورًا

گردانیده آنرا روز و گردانیده روز را محل بشار

مُبَصِّرًا وَخَلَقْتَ بِهَا الشَّمْسَ وَجَعَلْتَ

روشنایی را و آفریده بآن آفتاب را و گردانیده

ضِيَاءً وَخَلَقْتَ بِهَا الْقَمَرَ وَجَعَلْتَ

روشنی را و آفریده بآن ماه را و گردانیده

القمر

الْقَمَرَ نُورًا وَخَلَقْتَ بِهَا الْكَوْكَبَ وَجَعَلْتَهَا

ماه را نوری و آفریده بآن ستاره را و گردانیده آنرا

نُجُومًا وَبَرَّحًا وَمَصَابِيحَ وَزِينَةً وَرَجًا

ستاره را و درختها و چراغها و زینت و حسن را

وَجَعَلْتَ لَهَا مَشَارِقَ وَمَغَارِبَ وَجَعَلْتَ

و گردانیده برای آن مشرقها و مغربها و گردانیده

لَهَا مَطَالِعَ وَمَجَارِيَ وَجَعَلْتَ لَهَا فَلَكَ

بر آنرا مواضعی که طلوع کنند و جاری و گردانیده برای آنرا فصلی

وَمَسَابِيحَ وَفَدَّرْتَهَا فِي السَّمَاءِ مَنَارًا

و ستارها و تقدیر کرده برای آن در آسمانها منارها

فَاحْسَنْتَ تَقْدِيرَهَا وَصَوَّرْتَهَا فَاحْسَنَ

پس نیکو تقدیر کرده و تصویر کرده پس نیکو

نَصَوَّرَهَا وَاحْصَبْتَهَا بِأَسْمَائِكَ إِحْصَاءً

تصویر کرده و احصا کرده بنامهای تو احصا کردن

وَدَبَّرْتَ تَهَا بِحُكْمِكَ تَدْبِيرًا وَاحْسَنَ

و تدبیر کرده آنها را بحکمت تو تدبیر کردن و نیکو کردی تو

تَدْبِيرًا وَاسْخَرْتَ تَهَا بِسُلْطَانِ اللَّيْلِ

تدبیر آنرا و تسخر کرده آنها را بپادشاهی شب و

سُلْطَانِ النَّهَارِ وَالسَّاعَاتِ وَعَدَدَ

پادشاهی روز و ساعاتها و شمار

السَّيْنِ وَالْحِجَابِ وَجَعَلَتْ رُؤُوسَهَا

سپاهها و حجاب کرد اینده تو دیدن آنرا

لِجَمِيعِ النَّاسِ مِرًّا وَاحِدًا وَاسْأَلْكَ

برای همه مردم یک دیدن و سوال میکنم ترا

اللَّهُ تَعَجَّدَكَ الَّذِي كَلَّمْتُ بِهِ عَبْدَكَ

خداوندنا بجزگواری تو که سخن گفتمی بآن بنده تو

وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ

و رسول تو موسی پسر عمران بر او باد

السَّلَامُ فِي الْمَقْدَسِينَ فَوْقَ أَحْسَاسِ

درود در مقدسین بالای صدای

الْكُرُوبِيِّينَ فَوْقَ غَمَامِ النُّورِ

مقربان بالای ابراهیمی روشن

فَوْقَ تَابُوتِ الشَّهَادَةِ فِي عَمُودِ النَّارِ

بالای صندوق شهادت در عمود آتش

وَفِي طُورِ سَيْنَاءَ وَفِي جَبَلِ حُورَيْبَ

و در کوه طور سینا و در کوه حوریب

فِي الْوَادِ الْمُقَدَّسِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ

در وادی مقدس پاکیزه در بقعه مبارک

مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرَةِ وَ

از جانب کوه طور ایمن از درخت و

مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرَةِ وَ

از جانب کوه طور ایمن از درخت و

أَرْضِ مِصْرَ يَدْسِعُ أَبَابَ بَيْتَانِ وَيَوْمَ فَرَّقَتْ

زمین مصر بنده ایات روشن در روزی شکافتی

لِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْخَرَّ وَفِي الْمُنْجِيَاتِ إِلَهِي

از برای بنی اسرائیل در یار و ظاهر کردی در نهرها که

صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ فِي بَحْرِ سُوفٍ وَعَقَدْتَ

چشمه بآن عجایبها در دریای سوف و بست

مَاءَ الْبَحْرِ فِي قَلْبِ الْخَمْرِ كَالْحَمَاءِ وَ

آب در یار در میان دریا مانند سبزه و

جَاوَزْتَ بَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ تَمَكَّتْ

گذراندی بنی اسرائیل را از دریا و تمام شد

كَلِمَتُكَ الْحُسْنَى عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرُوا وَأَوْثَقْتَ

و عهد بستگویی نیکو بر ایشان بآنچه صبر کرده و میزبان دادی ایشانرا

مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمُعَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْتَ

مشرقهای زمین و مغربها که برکت دادی

عَلَيْهِمْ فِيهَا لِلْعَالَمِينَ وَأَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ

بر ایشان در آن برای عالمیان غرق کردی فرعونرا

وَجَنُودَهُ وَمَرَّ كَيْبَهُ فِي الْيَمِّ وَبَسَمِكَ

و لشکر او را و چهارپایان او را در دریا و بسمت تو

الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزَّ الْأَجَلَّ الْأَكْرَمِ

بزرگ بزرگ است بزرگتر و گرامی تر

الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزَّ الْأَجَلَّ الْأَكْرَمِ

بزرگ بزرگ است بزرگتر و گرامی تر

الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزَّ الْأَجَلَّ الْأَكْرَمِ

بزرگ بزرگ است بزرگتر و گرامی تر

وَنَجِّدَكَ الَّذِي تَحْلِيثُ بِهِ لِمُوسَى كَلِمَتِكَ

و نیز گواهی تو که بجای کردی بآن برای موسی بسم از خود

عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طُورِ سَيْنَاءَ وَلَا يَهْمُ

بر او باد درود در کوه طور سینا و برای ابراهیم

خَلِيلِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ قَبْلُ فِي

دوست تو بر او باد درود پیش از آن در

مَسْجِدِ الْخَيْفِ وَلَا يَسْتَحْوِصُ صَفِيكَ

مسجد خیف و برای اسحق بر کزیده تو

عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَرِ شَيْعٍ وَلِيَعْفُوبَ

بر او باد درود در چاه شیع و برای یعقوب

نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ إِيلَ وَ

پیغمبر تو بر او باد درود در خانه ایل و

أَوْفَيْتَ لِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِمِثْلِكَ

تمام شد برای ابراهیم بر او باد درود بر همان تو

وَلَا يَسْتَحْوِصُ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِخَلْفِكَ وَ

و برای اسحق بر او باد درود بگویند خود و

لِيَعْفُوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِشَهَادَتِكَ

برای یعقوب بر او باد درود بگوئی خود

وَالْيَوْمَنِينَ بِوَعْدِكَ وَلِلدَّاعِينَ بِأَسْمَائِكَ

و برای مؤمنان بوعده تو و برای دعا کنندگان بنامهای تو

فَاجِبَتْ وَنَجِّدَكَ الَّذِي ظَهَرَ لِمُوسَى

پس بخواست گواهی تو که ظاهر شد برای موسی

بِرُحْمَانٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى قُبَّةِ

بر عمران بر او باد درود بر قبته

الزَّمَانِ وَبِأَيَّانِكَ الَّتِي وَقَعَتْ عَلَى أَرْضِ

زمان و بایات تو که بگذشت بر زمین

مِصْرَ نَجِّدَكَ الْعِزَّةَ وَالْغَلْبَةَ بِأَيَّانِ

مصر نیز گواهی عزت و غلبه بمجرات

عِزَّتِهِ وَبِسُلْطَانِ الْقُوَّةِ وَبِعِزَّتِهِ

عظمت و بپادشاهی قوت و بعزت

الْقُدْرَةِ وَبِشَانَ الْكَلِمَةِ الشَّامَةِ وَ

قوت و بشان کلمه شامه و

بِكَلِمَاتِكَ الثَّمَانِيَةِ الَّتِي تَفْضِلُكَ

بجملههای خود که تاملند که تفضل کردی

بِهَا عَلَى أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ

بآن بر اهل آسمانها و زمین و

أَهْلَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَبِرَحْمَتِكَ

اهل دنیا و آخرت و بر رحمت تو

الَّتِي مَنَنْتَ بِهَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَ

که منت گذاشته بآنها بر همه خلق تو و

بِاسْطِطَاعَتِكَ الَّتِي أَقَمْتَ بِهَا عَلَى الْعَالَمِينَ
بتوانائی تو کہ برپا داشته بآن بر عالمان
 وَبِنُورِكَ الَّذِي فَدَحَّرَ مِنْ فَرْعِهِ طُورُ
و بنور تو که بسطقی زمین افتاد و از سر پس آن کوه طور
 سِنَاءَ وَبِعِلْمِكَ وَجَلَّالِكَ وَكِبَرِيَّاتِكَ
سینا و بعلم تو و جلال تو و بزرگواری تو
 وَعِزَّتِكَ وَجَبَرُوتِكَ الَّتِي لَمْ تَسْتَفْعَلْهَا
دعزت تو و بزرگواری تو که نیاد و
 الْأَرْضُ وَانْخَفَضَتْ لَهَا السَّمَوَاتُ
زمین را و بخت شد مرازا آسمانها
 وَأَنْزَجَرَهَا الْعُمُقُ الْأَكْبَرُ وَرَكَدَتْ
و منزه شد مرازا عمق بزرگتر و سپاکن کردید
 لَهَا الْجِبَارُ وَالْأَنْهَارُ وَخَضَعَتْ لَهَا
مرازا در غایت و منقاد کردید مرازا
 الْجِبَالُ وَسَكَتَتْ لَهَا الْأَرْضُ عِنَابُهَا
کوهها و سپاکن کردید مرازا زمین با کوهها
 وَاسْتَسَلَتْ لَهَا الْخَلَائِقُ كُلُّهَا وَ
و منقاد کردید مرازا مخلایق همه و
 خَفَقَتْ لَهَا الرِّيحُ فِي جُرَانِهَا وَخَدَّتْ
مضطرب کردید مرازا بادها در حرکت گردانها و فرو نشسته است

لَهَا النَّيْرُ فِي أَوَّلِهَا وَبِالْجَانِكِ
مرازا آتشها در جای خود و بساوستشایی تو
 الَّذِي عُرِفَتْ لَكَ بِهِ الْغَلْبَةُ دَهْرُ
که شناخته شده مرازا بآن غلبه بدون بهر
 الدُّهُورِ وَحَدَّثَ بِهِ فِي السَّمَوَاتِ وَ
در پیروز نامها و سپاس کرده بآن در آسمانها و
 الْأَرْضِ وَبِكَلِمَتِكَ الْصِّدْقُ
زمین و بوعده تو و عده درست
 الَّتِي سَفَّتْ لَابْنِ آدَمَ وَذُرِّيَّتِهِ
که پیشش مقرر شده برای پسر آدم و ذریه ان آدم
 بِالرَّحْمَةِ وَأَسْأَلُكَ بِكَلِمَتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ
بر رحمت و سوال میکنم ترا بوعده تو که غالب گردیده
 كُلَّ شَيْءٍ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي تَجَلَّبَبَتْ
در پیروزی و بنور ذات مقدس تو که بجللی کردی
 بِهِ لِلْجِبَالِ فَجَعَلْتَهُ دَكَاةً وَخَرَّمُوسَى
آن برای کوه پس گردانیدی ازها و خمار موسی
 صَعِقًا وَنَجَّدَكَ الَّذِي فِيهِ الْمَهْرُ عَلَى
پهوشش و بزرگواری تو که ظاهر شد بر
 طُورِ سِنَاءَ فَكَلِمَتُ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ
طور سینا پس سخن کنشی بآن بنده تو و رسول تو

مُوسَى بْنُ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ
موسی پسر عمران بر او باد درود
 بَطْنُكَ فِي سَاعِيَةٍ وَظُهُورُكَ فِي
ظهور کردن تو در کوه سیاه و ظاهر شدن تو در
 جَمَلٍ فَإِنَّ رَبَّكَ الْمُقَدَّسُ بَرُّ
کوه فاران در بلندهای پاکیزگان و
 جُنُودِ الْمَلَائِكَةِ الصَّافِيْنَ وَ
شکریای ملائکه که صف کشیده اند و
 خُشُوعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُسَبِّحِينَ وَبِرَّكَ
خشوع فرشتگان که تشریف میکنند و برکت های تو
 الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ
که برکت کرده در آن بر ابراهیم دوست تو
 عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي أُمَّةٍ مُحَمَّدٌ صَلَّيْ
بر او باد درود و راست محمد رحمت
 اللَّهُ عَلَيْكَ وَإِلَيْهِ وَبَارَكْتَ لِأَسْحَقَ
خدا بر او و آل او و برکت اسحاق
 صَفِيَّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي أُمَّةٍ عِيسَى
بر او باد درود و راست عیسی
 عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبَارَكْتَ لِيَعْقُوبَ
بر او باد درود و برکت یعقوب

اسرائیل

إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي أُمَّةٍ مُوسَى
اسرائیل تو بر او باد درود و راست موسی
 عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبَارَكْتَ لِحَبِيبِكَ
بر او باد درود و برکت دوست تو
 مُحَمَّدٍ صَلَّيْ اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ فِي غَيْرِهِ
محمد رحمت خدا بر او و آل او در خویشان او
 وَذُرِّيَّتِهِ وَأُمَّةٍ اللَّهُمَّ وَكَمَا
و فرزندان او و امت او خداوند و چنانچه
 غَيْبًا عَمَزْ ذَلِكَ وَلَمْ تَشْهَدْ وَأَمَّا
غایب بودیم از این و او را ندیدیم و ایمان آوردیم
 بِهِ وَلَمْ نَنْ صِدْقًا وَعَدًا لَسْتَ لَكَ
بأن و ندیدیم او را راستی و عدالت سوال میکنم ترا
 أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ
که رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و
 أَنْ تَبَارِكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ
آنکه برکت دهی بر محمد و آل محمد
 وَأَنْ تَرْحِمَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ
و آنکه رحم کنی بر محمد و آل محمد
 كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحِمْتَ
مانند بهتر آنچه درود فرستاد و برکت داد و رحم کرد

أَهْلَهُ وَانْتَقَمَ لِي مِمَّنْ يُوْذِيْنِي وَغُفِرَ لِي
 سزاوارتم و انتقام کشم از آن کس که از من بد میگوید و پشیمانم
 ذُنُوبِيْ تَاْخِرًا كَمَا كُنْتُ يَوْمَ تَصْبَا
 گناهان من را تا بعد از این که من در دنیا بودم
 اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ وَبِحَقِّ هَذِهِ
 خداوند منم بحق این دعا و بحق این
 الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا يَعْلَمُ نَفْسِيْهَا وَلَا
 نامها که نمیدانم آنرا و آنکه نمیدانم آن
 تَابَ إِلَيْهَا وَلَا بَاطِنُهَا وَلَا ظَاهِرُهَا
 توبه کرد آن و باطن آن و ظاهر آن
 غَيْرُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
 عزیز تو که رحمت فرستی بر محمد و آل
 مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَرْزُقَنِيْ خَيْرَ الدُّنْيَا
 محمد و آنکه روزی کنی مرا و آنکه روزی کنی مرا
 وَالْآخِرَةِ بِسَيِّدِ الْخَلَائِقِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 و آخرت را با سید المخلوقات محمد و آل محمد
 وَافْعَلْ بِيْ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِيْ
 و بکن بمن آنچه تو سزاوار آنی و مکن بمن

مَا أَنَا أَهْلُهُ وَانْتَقَمَ لِي مِمَّنْ يُوْذِيْنِي بَنِي فُلَانٍ
 آنچه من سزاوار آنم و انتقام کشم از بنی فلان
 وَغُفِرَ لِي مِمَّنْ يُوْذِيْنِي مَا فَعَلْتُمْ مِنْهَا مَا
 و پشیمانم از آن کس که بد میگوید از آن که
 تَاْخَرُوا وَلِإِذِيْ وَكُلِّبِيعِ الْمُؤْمِنِينَ
 تا بعد از این که من بد میگویم و برای هر یک از
 وَلِلْمُؤْمِنَاتِ وَوَسَّعَ عَلَيَّ مِنْ حِلَالِ
 و زنان کرده و فراخ کرد آن بر من از حلال
 وَرِزْقِكَ وَكَفَيْتَنِيْ مُؤْنَةَ إِنْسَانٍ سَوِيٍّ
 روزی تو و کفایت کن از من مؤنه انسان بدی
 وَجَارٍ سَوِيٍّ وَسُلْطَانٍ سَوِيٍّ وَفَرِيٍّ
 و بیایه بدی و پادشاه بدی و دهم نشین
 سَوِيٍّ وَبَوْمٍ سَوِيٍّ وَسَاعَةِ سَوِيٍّ وَانْتَقَمَ
 بدی و روزی بدی و ساعت بدی و انتقام کشم
 لِي مِمَّنْ يَكِيدُنِيْ وَمِمَّنْ يَبْغِيْ عَلَيَّ وَيُرِيدُنِيْ
 مرا از آن کس که میزند مرا و از آن کس که بد میگوید
 سَوِيٍّ وَبَاهِلٍ سَوِيٍّ وَوَلَدِيْ وَخَوَانِيْ وَ
 بدی و باهل بدی و فرزند آن بدی و برادر آن بدی
 جِيرَانِيْ وَقُرْبَانِيْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ
 همسایگان من و خویشان من از مومنان و

الْمُؤْمِنَاتِ ظُلُمًا إِنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ وَ

زمان مؤمنه سستی را که تو بر آنچه خواهی توانائی و

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بهر چیزی دانایا اعلیای کن ای پروردگار جهانیان

پس بگوید اللَّهُمَّ بِخَوْفِكَ الدُّعَاءِ

خداوند ای بحق این دعا

تَفَضَّلْ عَلَى فَقَرَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

تفضل کن بر فقیران مردان مؤمن و زنان مؤمنه

بِالْغِنَى وَالثَّرْوَةِ وَعَلَى مَرْجَةِ الْمُؤْمِنِينَ

بیتواکزی و کثرت مال و بر پیماری مردان مؤمن

وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالشِّفَاءِ وَالصَّحَةِ وَ

در زمان مؤمنه بشفا دادن و صحت و

عَلَى أَحْبَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

بر زندگانی مردان مؤمن و زنان مؤمنه

بِالْطُّفْرِ وَالْكَرَمِ وَعَلَى أَمْوَالِ الْمُؤْمِنِينَ

بهرمان و کرامت داشتن و بر مردمانی که در دکان

وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَ

در زمان گردیده با مژدین و رحمت و

عَلَى مُسَافِرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالرِّدِّ

بر مسافران مردان مؤمن و زنان مؤمنه بر گرداندن

إِلَى أَوْطَانِهِمْ سَامِعٌ غَائِبِينَ بِرَحْمَتِكَ

شنوای وطنهای خود با سلامتی و غیبت بر رحمت تو

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى

ای رحیمتر از رحمان و رحمت خدا بر

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَنْتِهِ

آقای محمد خاتم پیغمبران و عترت او

الطَّاهِرِينَ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا وَمِنْ مَعْصِيَةِ

که پاکانند و سلام فرستاد سلام فراوان بسیار

أَنْزَلْتَ بِطَرَفِ خَيْرَتِ الْمُؤْمِنِينَ تَلَمُّدًا

آنکه بکنج خیرت مؤمنین تعلیم دادی

يَا عَسَى أَنْ يَكُنَّ بِي عِندَكَ كَرْبًا وَبِأ

ای منخواه اندند ای بیتی من نزد اندوه من و ای

غِيَاثِي عِنْدَ شِدَّتِي وَبِأَوْلِيَّيْ

در یاد و پیر من نزد سختی من و ایدوست من و

نِعْمَتِي وَبِأَمْنِي فِي حَاجَتِي وَبِأ

نعمت من و ای برآورنده در حاجت من و ای

مَقَرِّعِي فِي رُحَّتِي وَبِأَمْنِي فِي مَنْ

پناه من در در طم من و ای خلاص کننده من از

هَلَاكِي وَبِأَكَالِي فِي وَجْدِي

هلاک من و ای حفظ کننده من در شهادت من

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَغُفِرَ

رحمت بر محمد و آل محمد و بپا مرز

لِي خَطِيئَتِي وَتَسِّرْ لِي أَمْرِي وَاجْمَعْ

مرا گناهان مرا و آسان کن برای من کار مرا و جمع کن

لِي شَمْلِي وَانْجِ لِي طَلِبَتِي وَأَصْلِحْ لِي

برای من شمل مرا و برآور برای من مطلب مرا و بسامان آور برای من

شَأْنِي وَاكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي وَاجْعَلْ لِي

کار مرا و کفایت کن از من قنات مرا و بگردان مرا

مِنْ أَمْرِي فَرَجًا وَمُخْرَجًا وَلَا تُقِرْ

از کار من فرجی و بیرون شدنی و جدا فی میکن

بَيْنِي وَبَيْنَ الْعَافِيَةِ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي

میان من و میان عافیت همیشه تا و ای که باقی داری

وَعِنْدَ وَفَائِي إِذَا تَوَقَّيْتَنِي يَا أَرْحَمَ

و نزد مردن من هرگاه بپیری مرا ای رحیمتر

الرَّاحِمِينَ وَصَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

از رحمان و رحمت خدا بر آقای ما محمد

وَالْحَمْدُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

و آل محمد ای پروردگار عالمیان

دُعَايِ صَبَاحِ

بسم الله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدای بخشنده و مهربان

يَا مَنْ دَلَّعَ لِسَانِي الصَّبَاحَ نُبْطُوئِي لِحْجِهِ

ای آنکه بیرون آورد زبانی صبح را با لریای درشتندگی آن

وَسَرَّحَ فِطْعَ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ بَغْيَاهِبِ

و بر کرد پاره لای شب تاریک را از تاریکیها

تَلْجُلِيهِ وَاتَّقَنَ صُنْعَ الْفَلَكَ الدَّوَارِ

هم برآمدگی آن و آستوار کرده آفرینش و چرخ کردنده را

فِي مَقَادِيرِ تَبْرِجِهِ وَشَعَشَعَ ضِيَاءَ الشَّمْسِ

در اندازهای زینت آن و آینه شد روشن آفتاب را

بِنُورِ نَاجِحِهِ يَا مَنْ دَلَّ عَلَى ذَاتِهِ

بنور از خود نجاتی ای آنکه دلالت کرد بر ذات خود

بِذَاتِهِ وَنَزَّهَ عَنْ مَجَانِسِهِ مَخْلُوقَاتِهِ

بذات خود و منزّه است از همه جنس و شایسته آفریده شد باطن خود

وَجَعَلَ عَنْ مَلَأَةٍ كَيْفِيَّاتِهِ يَا مَنْ

و بزرگ و پلنه است از مقابلهت چگونه باطن خود ای آنکه

قَرَّبَ مِنْ خَوَاطِرِ الظُّنُونِ وَتَعَدَّ عَمْرَ

نزدیکت از اندیشههای و انشأ و دور است از

مَلَائِكَةِ الْعِوْنِ وَعَلِمَ بِمَا كَانَ قَبْلَكَ

ملائکت چشمها و دانسته آنچه را بود پیش از

أَنْ يَكُونَ بِأَمْنٍ رَفَدَنِي فِي مَهَادِ أَمْنِهِ

اگر بود ای آنکه خواسته مرا در بستر امن خود

وَأَمَانِهِ وَأَقْظِي لِي مَا مَنَحَنِي بِهِ مِنْ

دامن خود و بپرداز آنچه بخش فرموده بآن از

مِنْهُ وَاحْسَانِهِ وَكَفَاكَ الشُّؤْ

نعمتهای خود و نیکیهای خود و باز داشته سر بهنجای بدی را

عَنْ يَدَيْكَ وَسُلْطَانِهِ صَلِّ اللَّهُمَّ عَلَى

از من دست خود و پادشاهی خود رحمت فرست خداوند بر

الدَّيْلِيلِ الْبَيْتِ فِي اللَّيْلِ الْإِلْبِلِ وَ

راههای بتو در شب بسیار تاریک و

الْمَاسِكِ مُرَابِّ سُبَابِكَ بِجَمِيلِ الشَّرَفِ

دست زننده از دستهای تو بر میان بزرگوار

الْأَطْوَلِ وَالْتَّاصِعِ الْحَسْبِ فِي ذُرْفِ

بسیار بلند و صاحب حسب پاکیزه در بلند

الْكَاھِلِ الْأَعْبَلِ وَالْثَابِتِ الْقَدَمِ

خوابش و پست و ثابت قدم

عَلَى زَحَايِنُهَا فِي الزَّمَرِ الْأَوَّلِ وَ

بر مکان سرایش در زمان اول و

عَلَى إِلَهِ الْأَخْبَارِ الْمُصْطَفَى الْأَكْبَرِ

بر آنکه از نیکان برگزیده کان بزرگوارانند

وَأَفِجِ اللَّهُمَّ لَنَا مَصَارِيحَ الصَّبَاحِ

و بگشاید خداوند برای ما در صبح

بِمَغَايِجِ الرَّحْمَةِ وَالْفَلَاحِ وَالْبُسْنَى اللَّهُمَّ

بجستهای رحمت و برکت و بوی خوشی خداوند

مُرَا فَصِّلْ خِلْعَ الْهُدَايَةِ وَالصَّلَاحِ

از بهترین خلعتهای راهنمایی و صلاح

وَإَغْرِسْ اللَّهُمَّ لِعَظْمِكَ فِي شَرْبِ

و بکار خداوند بخلعت و بزرگی تو در بهره آب

جِنَانِي بِنَائِجِ الْخُشُوعِ وَاجِرِ اللَّهُمَّ

زنده گانی من چشمتی فروشی در و پاش از خداوند

لَهْبَتِكَ مُرَامًا فِي رَفَاتِ الدَّمُوعِ

برای ترپس خود از کینههای چشم من در گریه اشکها

وَادِبِ اللَّهُمَّ تَرْقِ الْخُرُوفَ مِنْ بَازِيَةِ

و ادب کن خداوند تند می خوی مرا به بازی

الْقَنُوعِ الْهَيِّ أَنْ لَمْ تُبْدِدْنِي الرَّحْمَةَ

خوار می خداوند اگر ابقه کند مرا رحمتی

مِنْكَ بِحُسْنِ التَّوْفِيقِ مِنَ السَّالِكِ

از تو به نیکی تو فیق از مسکن

إِلَيْكَ فِي وَاحِجِ الطَّرِيفِ وَارِثِ السَّلَاطَةِ

بنوی تو در روشن ترین راههای امانت و اگر و گذارد مرا

أَمْ كَيْفَ تَجِبُ مُسْتَرْشِدًا قَصْدًا إِلَى

یا پیکر منور میبکشی راه راست خویش را که در راه رفته بنوی

جَنَابِكَ سَاعِيًا أَمْ كَيْفَ مَرْدُظْمَانَا

ایستادگان تو ستایان یا پیکر منور رفته میبکشی ششرا

وَرَدَ إِلَى حِضَاظِكَ شَارِبًا كَلًّا

که در رفته بنوی حوضهای تو آبجو جان حاشا که چنین کنی

وَحِضَاظُكَ مُزْرَعَةٌ فِي ضَرْبِ الْحَوْلِ

و حوضهای تو بنا بهت در شکی خشک سال

وَبَابُكَ مَفْتُوحٌ لِلطَّلَبِ وَالْوَعُولِ وَانْتِ

در راه تو گشاده است برای طلب کردن و داخل شدن و تو می

عَنَايَةِ السُّؤْلِ وَنَهَايَةِ الْمَأْمُولِ إِلَى

نهایت سوال کرده شده و نهایت امید داشته خدای من

هَذِهِ أَرْمَتْ نَفْسِي عَقْلَهَا بِعِفَالِ

اینها چهار نفس من که سخت کرده ام آنها را بر از بسند

مَشِيَّتِكَ وَهَذِهِ أَعْبَاءُ ذُنُوبِي

ارادت تو و اینها طرهای گناهان من

دَرَاتُهَا بِرَحْمَتِكَ وَعَفْوِكَ وَرَأْفَتِكَ

که دفع کرده ام آنها را بر رحمت تو و عفو تو و مهربانی تو

وَهَذِهِ أَهْوَاؤِي الْمَضْلُكَةُ وَكَلَمَاتِي إِلَى

و اینها هواهای مرا که گسسته منته و کلمات مرا بنوی

جناب

جَنَابِ لُطْفِكَ فَاجْعَلِ اللَّهُمَّ صَبَاحِي هَذَا

ایستادگان لطف تو پس بگردان خداوند صبح مرا این

نَارًا لَا عَلَى بَصَائِرِ الْهُدَى وَالسَّلَامَةِ فِي

را در آینه بر من برداشتی راه نمانی و سلامت در

الدِّينِ وَالْدُّنْيَا وَمَسَائِي جَنَّةٍ مِنْ كِبَدِ

دین و دنیا و بگردان شام مرا سپری از کمر

الْعُدَى وَوَقَايَةٍ مِنْ مَرْدِيَانِ الْهَوَى

دشمنان و نگاهدارنده از هلاک کننده های خواستش

إِنَّكَ قَادِرٌ عَلَى مَا تَشَاءُ تُؤْتِي الْمُلْكَ

بدیستی که تو توانایی بر آنچه خواهی میدی پادشاهی را

مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ

هر که خواهی و میگیزی پادشاهی را از آنکه خواهی و عزیز میکنی

مَنْ تَشَاءُ وَتُنْزِلُ مَنْ تَشَاءُ بِبَيْدِكَ الْخَيْرُ

هر که را خواهی و در پیل میکنی هر که را خواهی بدست است نیز

إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تَوَلَّى اللَّيْلَ

که تو بر هر چیزی توانایی در می آوری شب را

فِي النَّهَارِ وَتَوَلَّى النَّهَارَ فَمِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

در روز و در می آوری روز را در شب و

تَخْرُجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتَخْرُجُ الْمَيِّتَ مِنَ

در می آوری زنده را از مرده و میروان آوری مرده را از

الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مِنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ لَا

از زنده در روزی هر که را خواهی بی حساب میت

إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ

خدا ای مگر تو پاک تو خداوند و بکجه تو مشغولم

مَنْ ذَا يَعْرِفُ قُدْرَتَكَ فَلَا يُخَافُكَ وَ

کیت که بشناسد تو انانی ترا پس نترسد از تو و

مَنْ ذَا يَعْلَمُ مَا أَنْتَ فَلَا يَهَابُكَ أَلَمْ تَكُنْ

کیت که بداند کیستی تو پس هم ندانسته باشد که الفت دای

بِقُدْرَتِكَ الْفِرُّوقُ فَلَقْتَ بِرَحْمَتِكَ

بتوانانی خود طایفهارا شکافتی برحمت خود

الْفُلُوكَ وَأَنْزَلْتَ بِكَ كَرَمَكَ دَبَاجِي

سپیده نیسج را در روشن گردانیدی بکرم خود تا رنگهای

الْعُسْفُوفُ وَخَفَرْتَ الْمِيَاهَ مِنَ الصُّمِّ

شتر را در دگر دای آبهارا از سیلهای

الضَّبَابِ أَخِيدَ عَذَابًا وَاجْتَابَا وَأَثَرُكَ

صلب بیان سخت شیرین و شور و تلخ و زود فرستادی

مِنَ الْمَعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا وَجَعَلْتَ

از آب برای بارنده آبی بریزان و گرد آینه ای

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لِلْبَرِّيَّةِ سِرَاجًا وَهَاجَا

آفتاب و ماه را برای مملکتی چراغی افروخته

مَنْ غَمَّرَ أَنْ تُمَارِسَ فِيمَا ابْتَدَأَتْ بِهِ لُغْوًا

از غمر آنکه ممارست کنی تو در آن ابتدای آن بی

وَلَا عِيْلًا جَانِبًا مِنْ تَوَحُّدٍ بِالْعَزْوِ

و نه عیالی پس ای آنکه بکاز شده بقدر و

الْبَقَاءِ وَقَهْرَ عِبَادِهِ بِالْمَوْثِقِ وَالْفَنَاءِ

پایندی و مغلوب ساخته بندگان خود را برک و فنا

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ مَدِوَالِهِ لَا تَقْبَاءُ وَاسْمَعْ

رحمت بر محمد و آل او که بر بزرگوارانند و بشنو

نِدَائِي وَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَخَفِّضْ بِفَضْلِكَ

دعای مرا و مستجاب کن دعای مرا دقیق گردان بفضل خود

أَمَلِي وَرَجَائِي لَا خَيْرَ مِنْ دُعَايَ لِكُشْفِ

امیدی مرا و امید مرا ای بهترین کسی خوانده بیکه دفع

الضَّرِّ وَالْمَأْمُولِ لِكُلِّ عُسْرٍ وَسُوءٍ

بدعالی را امید داشته شده برای هر دشواری و آسانی

بِكَ أَنْزَلْتَ حَاجَتِي فَلَا تَرُدَّنِي يَا سَيِّدُ

بتو زود آورده حاجت خود را پس باز گردان مرا ای تایی من

مِنْ سَنَةِ مَوَاهِبِكَ خَائِبًا يَا كَرِيمُ يَا

از بختهای بخششهای خود تو مید ای گرامی ای

كَرِيمُ يَا كَرِيمُ أَنْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا

گرامی ای گرامی بدوستی تو بر هر چیز توانایی و با بابت

جَدُّهُ وَجَبَلِي اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

نامزد و رحمت خدا بر آنانی که

وَالِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمُحْصُونَ مِنْ

والت او که پاکان پاکیزه باشند عصمت دارندگان

نمایند علی شوم

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای ابا عبد الله سلام

عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای پسر رسول خدا سلام بر تو

يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَحِيدِ

ای پسر پادشاه کرمندگان و پسر بزرگ و صمدین

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ

سلام بر تو ای پسر فاطمه زهرا

سَيِّدِكَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بزرگ زنان عالمیان سلام بر تو

يَا ثَمَرًا لِلَّهِ وَابْنَ ثَمَرٍ وَالْوَثْرَ الْمُؤَنُورَ

ای میوه خدا و پسر میوه که روشن است

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى لَارِ وَاجِ لَنَا

درود بر تو و بر روحها که

حلت

حَلَّتْ بِغَدَائِكَ عَلَيْكُمْ مِنْ جَمِيعِ سَلَامٍ

فرود آمده پیش برای تو بر شما از من همه درود

لِلَّهِ بِدَائِمًا بِقِيَّتٍ وَبِقِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

خدا همیشه اوام که باقی ماند و باقی باشد شب و روز

يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَ

ای ابا عبد الله حقیقت بزرگ شده میست

جَلَّتْ لِمُصِيبَتِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى

فرود آمده میست بر تو بر ما و بر

جَمِيعِ أَهْلِ الْأَسْلَامِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتِ

همه اهل اسلام و بزرگ گشت و عظیم شده

مُصِيبَتُكَ فِي السَّمَوَاتِ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ

مصیبت تو در آسمانها بر همه اهل

السَّمَوَاتِ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَتَتْ سَاسَ

آسمانها پس لعنت کند خدا که نباشند آسپاس

الظُّلُمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ وَ

ظلم و ستم بر شما اهل بیت

لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ وَ

لعنت کند خدا که دفع کرد شما را از جای شما

أَزَالَكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمْ وَالَّتِي ذَرَبَكُمْ فِيهَا

برطرف کرد شما را از مراتب شما که قرار داده بر شما اندازد آن

وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلْنَاكَمُ وَلَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ

و لعنت کند خدا کرد و بیزار کرد و لعنت کند خدا لعنت کند خدا لعنت کند خدا

لَهُمْ بِالْتَّكْوِينِ مِنْ قِبَالِكُمْ بِرَبِّهِمْ وَاللَّهُ وَ

مرا از تکوین از کارزار شما پیرایه بنوی خدا و

الْبِكْمُ مِنْهُمْ وَمِنْ شِبَاعِهِمْ وَابْنَاءِهِمْ

بنا از ایشان و از پسران ایشان و پسران ایشان

وَأُولِيائِهِمْ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ فِي سَلَامٍ لِي

و دوستان ایشان ای ابا عبدالله که من صلح با کسی

سَالِمُكُمْ وَحَرْبُ لِرَحَابِكُمْ إِلَى يَوْمِ

صلح است با شما و جنگ با شما تا روز

الْقِيَامَةِ وَلَعَنَ اللَّهُ آلَ زَيْبَادٍ وَالْمُرُوانَ

قیامت و لعنت کند خدا آل زیاد و آل مروان

وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي أُمَيَّةَ فَاطِمَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي

و لعنت کند خدا بنی امیه را فاطمه و لعنت کند خدا بنی

مَرْجَانَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ عَجْمَانَ سَعْدٍ وَ

مرجان را و لعنت کند خدا عجمان سعد و

لَعَنَ اللَّهُ شَيْمًا وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْرَجَنًا وَ

لعنت کند خدا شمر را و لعنت کند خدا کرد و بیزار کرد و لعنت کند خدا

الْحِجَّتُ وَتَهْيَاتُ وَتَنْقَبُ لِقِنَا لِكَ بَا

لحاجم کردند و آگاه شدند و نقاب کرده برای کارزار پیر و خادم

أَنْتَ وَاقِي لَقَدْ عَظُمَ مُصَابِي بِكَ

خدا ای تو حقیقت بزرگ شده مصیبتی من است

فَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَ

پس سوال میکنم خدا را که گرامی داشت مقام ترا و

أَكْرَمَنِي بِكَ أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ بَارِكِ

گرامی داشت مرا ای تو که روزگاری مرا طلب خزان تو

مَعَ إِمَامٍ مَنْصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ

با امام یار کرده شده از اهل بیت محمد

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي

رحمت خدا بر او و آل او خداوند را بگردان مرا

عِنْدَكَ وَجِيهًا بِالْحُسْبَى عَلَيْهِ السَّلَامُ

نزد خود پسندیده بحسین بر او باد درود

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي

در دنیا و آخرت ای ابا عبدالله بدرستی که

أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ وَاللَّهُ وَالْإِسْلَامُ وَالْإِسْلَامُ

نزدیکی میکنم به تو و بنوی خدا و بنوی رسول و بنوی پادشاه

الْمُؤْمِنِينَ وَالْإِسْلَامُ وَالْإِسْلَامُ وَالْإِسْلَامُ

کردن کان و بنوی فاطمه و بنوی حسن و بنوی تو

بِمَوْلَانِكَ وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ قَاتِلِكَ وَنَصَبِ

بیب دوستی تو و بیزار از کارزار کرد ترا و نصب کرده

لَكُمْ الْحَرْبَ وَالْبِرَاءَ فَمِنْ أَسْرَاسِ

برای تو حرب را و پزیری از آنکه بنامد اسیر

الظُّلْمِ إِلَيْكُمْ وَعَالِيكُمْ وَابْرَأَ إِلَى اللَّهِ

ظلم و استقامت را بر شما و پزیری بنوی خدا

وَالْإِلَى رَسُولِهِ فَمِنْ أَسْرَاسِ ذَلِكَ وَ

و بنوی رسول او از آنکه بنامد اسیر آنرا و بنامد

هَلِكُهُ بِنِدَائِهِ وَجَرَى فِي ظُلْمِهِ وَجَوَى

بر او بنیان او را و جاری گردانید در ظلم او و استقامت او

عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَشْبَاعِكُمْ بَرْتُ إِلَى اللَّهِ

بر شما و بر پیرودان شما پزیری بنوی خدا

وَالْيَكُمُ مِنْهُمْ وَانْقَرَبَ إِلَى اللَّهِ وَالْإِلَى

و بنوی شما از ایشان و نزویکی بنوی خدا و بنوی

رَسُولِهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ بِنِمْوَالِكُمْ وَمَوْلَاةٍ

رسول او پس بنوی شما به دوستی شما و دوستی صبیتر

وَلَيْكُمْ وَبِالْبِرَاءَةِ مِنْ عَدَائِكُمْ وَالنَّاسِ

دوست شما و پزیری از دشمن شما و صبیگندگان

لَكُمْ الْحَرْبَ وَالْبِرَاءَةَ مِنْ أَشْبَاعِهِمْ وَ

مشتما را جنگ و پزیر شدن از پیرودان ایشان و

أَمَّا عَنْهُمْ فَنِي سُلْمٍ لِمَنْ سَأَلَكُمْ وَحَرْبٍ

تا بنین ایشان که اس صلح با کسی صلح است با شما و جنگ

لِمَنْ حَارَبَكُمْ وَوَلَى لِمَنْ وَالَاكُمْ وَعَدُولٍ

با کسی که جنگت با شما و دوستی با کسی دوست است با شما و دشمنی با کسی

عَادَاكُمْ فَأَسْرَأَ إِلَى اللَّهِ الَّذِي أَصْعَرَهُ

دشمن است شما را پس پرسش از خدا که گرامیداشت مرا

بِمَعْرِفَتِكُمْ وَمَعْرِفَةِ أَوْلِيَانِكُمْ وَرَزَقَنِي

بشناختن شما و شناختن دوستان شما و روزی کرد و اندک

الْبِرَاءَةَ مِنْ عَدَائِكُمْ أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي

پزیری از دشمنان شما که بگردان مرا با شما در

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ يُثَبِّتَ لِي عِنْدَكُمْ

دینا و آخرت و آنکه ثابت داری مرا نزد شما

فَدَمٌ صَدَقْتَنِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَ

ثابت داری مراست در دنیا و آخرت و

أَسْأَلُهُ أَنْ يَبْلُغَنِي الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ

سؤال میکنم او را که برساند مرا بکام پسندیده

لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ تَارِكُمْ

مرا که از تو خدا و آنکه روزی کند مرا طلب تارک شما

مَعَ إِمَامٍ مَهْدِيٍّ ظَاهِرٍ نَاطِقٍ مِنْكُمْ وَ

با امام مهدی ظاهر گویا از شما و

أَسْأَلُهُ أَنْ يَجْعَلَ لِي بِالنَّاسِ الَّذِي لَكُمْ

سؤال میکنم خدا را بجهت شما و عیان کسی امر شماست

عِنْدَهُ أَنْ يُعْطِيَ مُصَابِيكُمْ مَا خُذَ
 زیاد که عطا کند مرا ای مصیبت‌های من شما زیاد
 مَا يُعْطِي مُصَابِيكُمْ مَا خُذَ
 آنچه عطا کند مرا ای مصیبت‌های من شما
 مَا أَغْضَاهَا وَأَعْظَمَ رِزْنَهَا فِي الْإِسْلَامِ
 بزرگ‌ترین آن و بزرگ‌ترین ستم‌های آن در اسلام
 وَ فِي جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 و در همه اهل آسمانها و زمین
 اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا مُتَرْتِّلًا
 خداوند! بگردان مرا در مقام من این از کسی که می‌رسد او را
 مِنْكَ صَلَوَاتٌ وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ اللَّهُمَّ
 از تو رحمتها و رحمتی و آمرزش خداوند!
 اجْعَلْ حُبَّايَ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ
 بگردان زندگانی مرا زندگانی محمد و آل محمد
 وَمِمَّا فِي مِمَاتِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ
 و مروت مرا مروتی محمد و آل محمد خداوند!
 إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَ بِهِ بَنُو آدَمَ وَ
 بدست‌هایی که این روز است که برکت است بر بنی آدم و
 أَبْرَأُكُمْ إِلَّا الْبَكَادَ وَاللَّعِينُ ابْنُ اللَّعِينِ
 پسر خورنده ای که بکارد لعین پسر لعین

بَعْدَ

اللهم انزلني منزلا

عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَآلِهِ
 بر زبان پیغمبر تو رحمت خدا بر تو و آل او
 فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْفِقٍ وَقَفٍ فِيهِ
 در هر موطن و موقوفه و در هر ایستگاهی
 نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْكَ وَآلِهِ اللَّهُمَّ
 پیغمبر تو رحمت‌های تو بر تو و آل او خداوند!
 الْعَرَبَ بِالسُّفْيَانِ وَمَعْرُوبَهُ بِرَأْسِ سَفْيَانِ
 لعنت کن ابوسفیان و معروب را بر سر ایستگاه سفیان
 وَيَرْيَدُ بَيْنَ مَعْرُوبَةٍ عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ
 و می‌رود بین معروب برایشان لعنت از تو
 أَبَدًا لَا يَدُورُ هَذَا يَوْمٌ فَرِحَتْ بِهِ أَلُ
 همیشه باشد این روز است که شاد شدند بدان آل
 زِيَادٍ وَآلِ مُرَّوَانٍ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنِ
 زیاد و آل مروان بکشتن ایشان حسین
 صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَآلِهِ اللَّهُمَّ
 رحمت‌های تو بر تو و آل او خداوند!
 فَضَاعِعَةً عَلَيْهِمُ الْكَرْفُ مِنْكَ رَأْسُكَ
 پس مضاعف کن برایشان لعنت از تو و عذاب
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَنْقَرْتُ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ
 خداوند! بدست‌هایی که نزدیکی می‌کنم به تو در این روز

و این است که

وَفِي مَوْفِقٍ هَذَا رَأَى جَبُونِي بِالْبَرَاءَةِ

در ایستادگاه من این دایم را از کافران برپزاری

مِنْهُ وَاللَّعْنَةُ عَلَيْهِمُ وَالْمَوَالِفُ

از ایشان را لعنت بر ایشان و دبیب دوستی

لَنَبِيِّكَ وَالنَّبِيِّكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

بر پیغمبر تو و آل پیغمبر تو بر ایشان باد درود

بِسْ صَدَقَ مَبْدِي كَوْنِ اللَّهُمَّ الْعَزَّ

حداوند اوست لعنت کن

أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ

اول ستم کننده که ستم کرد حق محمد و آل محمد

وَأَخْرَجَ بَيْعَ لَهُ عَلَى ذَلِكَ اللَّهُمَّ الْعَزَّ

و آخر کسی که شایسته بوده را بر آن خداوند لعنت کن

الْعِصَابَةُ الَّتِي جَاهَدَ الْحُسَيْنَ عَلَيْهِ

شکری را که جاهد کردند حسین بر او باد

السَّلَامُ وَشَابِعَتْ وَبَايَعَتْ وَتَابَعَتْ

درود و پیروی کردن و بیعت کردند و متابعت کردند

عَلَى قَبْلِهِ اللَّهُمَّ الْعَزَّ جَمِيعًا وَصَدَّقَ

بر مثل او خداوند لعنت کن ایشان را همه

مَبْكُورٌ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ

درود بر تو ای ابا عبد الله

الله

اللَّهُ عَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَمَلَتْ بَنِيكَ

و بر ارواح که از دامن بوسه می داد

عَلَيْكَ بِمَنْزِلَتِ الْأُمِّ الْيُسُفَى مَا بَقِيَ وَبَقِيَ

بر تو از من سلام خدا بیست و دوام که باقی ماند و باقی بماند

الْبَلَدُ وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَ اللَّهُ خَيْرَ

شهر و روز و نگذاشت خدا

الْعَهْدِ مِنِّي لِنَبِيِّكَ السَّلَامُ عَلَى

عهد را از من بر پیغمبر تو درود

الْحُسَيْنِ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى

حسین و بر علی و بر حسین و بر

أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ

اولاد حسین و بر یاران حسین

عَلَيْهِ السَّلَامُ بِسْ صَدَقَ مَبْدِي كَوْنِ اللَّهُمَّ خُصَّ

بر او باد درود خداوند اوست خاص کن

أَنْتَ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ بِالْعِزِّ مِنْهُ وَأَبْدَاهِ

تو اول ظلم کننده را با عزت کردن از من و ابتدا کن با او

أَوَّلًا ثُمَّ الثَّانِي ثُمَّ الثَّالِثَ ثُمَّ الرَّابِعَ

اول پس ثانی پس سیم پس چهارم

اللَّهُمَّ الْعَزَّ بِرَيْدٍ مَعُونَةٍ خَلَّ مَسْأَلَا

خداوند لعنت کن بر پسر معویه را و بجزم

وَالْعَزِيزُ عَبْدُ اللَّهِ بْنِ زِيَادٍ وَابْنُ مَرْجَانَةَ
 وبعثت کن عیسیٰ الله پسر زیاد را و پسر مرجانه
 وَعَمْرُو بْنُ سَعْدٍ وَشَمْرُ بْنُ أَلِ بْنِ سَفْيَانَ
 و عمر پسر سعد را و شمر و آل ابی سفیان
 وَزِيَادُ بْنُ زِيَادٍ وَمُرْوَانُ بْنُ
 و زیاد و آل زیاد و مروان
 مَرْوَانَ فِي يَوْمِ الْقِيَامَةِ لِكَيْ يُسْجَدَ وَبِرْوَ
 مروان تا روز قیامت را بختند
 بَلَّوْهُ مَرْجَلَهُ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدُ
 خداوند است حمد حمد کنندگان
 الشَّاكِرِينَ لَكَ عَلَى مُصَابِهِمُ الْحَمْدُ
 شکر گویندگان مرزا بر مصیبت های ایشان سپاس
 اللَّهُ عَلَى عَظِيمِ رِزْقِي اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي
 مرزایا بر بزرگی معیشت من خداوند ارزاق کن مرا
 شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ
 شفاعت حسین بر او باد در روز قیامت
 الْوُرُودِ وَثَبَّتْ لِي قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ
 وارد شدن وثابت دارم قدم راستی نزد تو
 مَعَ الْحُسَيْنِ وَصَحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ
 با حسین و یاران حسین آنکه

بنوا

بَنُو الْأَمْيَةِ مُحَمَّدٌ وَابْنُ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 بنو امیه محمد و بنو حسین بر او باد در روز
 بَلَّوْهُ مَرْجَلَهُ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدُ
 بکش و بکشید مرزایا بکشید و بکشید
 يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا مُحَمَّدُ يَا مُحَمَّدُ
 ای خدا ای خدا ای پیغمبر خدا ای پیغمبر خدا
 وَيَا كَاشِفَ كُرْبِ الْمَكْرُوبِينَ وَيَا غِيَاثَ
 و ای زایل کننده اندوه اندوه ناکان و ای فریاد رس
 الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا صِرَاحَ الْمُسْتَغِيثِينَ
 و یارای طلبان و یارای رس
 وَيَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَى مَنَاجِلِ الْوَهْدِ
 و ای آنکه او نزدیکترین است از کف کرون
 وَيَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَيَا مَنْ
 و ای آنکه حایل میشود میان مرد و دل او و ای آنکه
 هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَالْأَفْوَى الْمُبِينِ وَ
 او در دیدگاه است بلند و در جات روشن و
 يَا مَنْ هُوَ الْوَحْدُ الْوَحِيدُ حَيُّ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى
 ای آنکه او بخشنده و یگانه است بر عرش استولی
 وَيَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي
 و ای آنکه میداند آینه دیدار و آنچه پنهانست

نور پادشاه
 علی

الصَّدَقَاتِ وَبِأَمْرِ لَا تُخْفَى عَلَيْهِنَّ خَائِفَةً
 سبِيهَا *وای آنکه پنهان نیست بر او هیچ پنهانی*
 وَبِأَمْرِ لَا تُشْنِبُ عَلَيْهِنَّ الْأَسْوَاقُ وَبِأَمْرِ
وای آنکه مشنبه نشود بر او آوازه وای آنکه
 لَا تُغْلِطُهُ الْحَاجَاتُ وَبِأَمْرِ لَا يُرْمَى الْحُكْمُ
بغلط نمی اندازد او را حاجتها وای آنکه نمی راند او را بمالکها
 الْمَلِكُ بِأَمْرِ لَا يَمُوتُ كُلُّ قَوْمٍ وَبِأَمْرِ
مها لکه کشته شدن ای دریا بنده هر قوت شده وای فراهم آورنده
 كُلِّ شَيْءٍ وَبِأَمْرِ لَا يَبْأَرِي النَّفْسُ بَعْدَ
هر پراکنده وای بیدار آورنده نفسها پس از
 الْمَوْتِ بِأَمْرِ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ يَأْفَاقُهُ
مردن ای آنکه او هر روز ادکاریست ای برآورنده
 الْحَاجَاتُ بِأَمْرِ يَنْقُصُ الْكُرْبَانُ بِأَمْرِ
عاجتها ای زایل کننده اندوهها ای بخشنده
 السُّؤَالِ بِأَمْرِ لَا يُولِي الرِّغْبَاتُ بِأَمْرِ
سؤالها ای روا کننده خواهشها ای کارکننده
 الْمَهْمَاتِ بِأَمْرِ لَا يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي
کارهای سخت ای آنکه بی نیاز نمیکرداند از هر چیزی و بی نیاز نمیکرداند
 مِنْهُ شَيْءٌ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ سَمَّكَ
از او چیزی در آسمانها و زمین سوال میکنم ترا

مکمل

بِحَقِّ مُحَمَّدٍ دِيَاوَالِ النَّدْبِ عَلِيٍّ أَمِيرِ
بحق محمد آخر پیمبران و علی پادشاه
 الْمُؤْمِنِينَ وَبِأَمْرِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ قَائِمِي
کردن کاملین و بحق حسن و حسین پس برستی
 بِهِمْ أَوْجَاهُ الْبَيْتِ فِي مَقَامِ هَذَا وَهُمْ
ایشان رو میکنند بتو در جایگاهت من این و ایشان
 أَوْسَلُ بِهِمْ كَتَفَعُّ الْبَيْتِ وَبِحَقِّهِمْ
تو پسل میجویم و ایشان شفاعت میجویم بتو و بحق ایشان
 أَسْأَلُكَ وَأُقِسمُ وَأَعِزُّمُ عَلَيْكَ وَ
سوال میکنم ترا و قسم میدهم و عزیز میکنم بر تو و
 بِالْإِثْنِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ وَالَّذِي
برجسته که مرایش از است نزد تو و با آنچه
 فَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ وَبِسْمِكَ الَّذِي
زیادتی دادی ایشان را بر عالیشان و بنام تو که
 جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَبِهِ خَصَّصْتَهُمْ دُونَ
کردارنده و از نزد ایشان و بآن مخصوص کردارنده ایشان را غیر
 الْعَالَمِينَ وَبِهِ أَبْنَتْهُمْ وَأَبْنَتْ فَضْلَهُمْ
عالیشان و بآن ممتاز کردارنده ایشان را و افتخار و فضل ایشان را
 فَضْلَ الْعَالَمِينَ حَتَّى فَاَوْضَعْتَهُمْ فَضْلَكَ
زیادتی جهانیان تا آنکه فایز آمد فضل ایشان فضل

الْعَالَمِينَ اسئلك ان تصلي علي محمد

جانیان سوال میکنم ترا که رحمت درستی بر محمد

والحمد لله الذي كشف عني غم و هم و كثرني

وال محمد و الله زایل کنی از من غم و هم مرا داده و مرا

وتكفيني الهم من اموري ونقصي عني

و کار کنی بر من از کارها و برآور از من

دعني وتخيرني من الفقر وتخيرني

دع من را و بدال دوری بر من بی نیاز را و بدال دوری

من الفاقة وتعينني عرالمسئلة الى

بی نیاز را و بی نیاز کنی مرا از سوال کردن بی

المخاوف وتكفيني هم من اخاف هم

آزیدگان و دفع کنی از من اندوه مرا میسرسم اندوه او

وعسر من اخاف عسره و حزونه من اخاف

و شدت آنکه میسرسم از شدت او و درشتی آنکه میسرسم از

حزونه و شر من اخاف شره و مكر

درشتی او و ازند آنکه میسرسم از گزند او و مکر

من اخاف مكره و نعي من اخاف نعيه

آنکه میسرسم از مکر او و دستم آنکه میسرسم از دستم او

وجور من اخاف جور وسلطان من

وجور آنکه میسرسم از جور او و پادشاهی آنکه

اخاف سلطان و ممد من اخاف

میسرسم از پادشاهی او و ممد من میسرسم

بلاء من در علي ونز عني كبد

از رحمت سلطان بر من و برکردن از من مکر

الكبد ومكر المكره اللهم ومن راي في

مکاران و مکر مکاران خداوند او هر که اراده کند مرا

فأرده ومن كادني فكد واصرف عني

پس داده من او را و هر که مکر کند مرا پس مکر کن او را و بگردان از من

كبد ومكره وبأسه و ما نيه و

کر او را و جسد او را و سختی او را و در و غمی او را و

امنع عني كيف شئت و اني شئت

بازدار او را از من هر روش که خواهی و هر جا که خواهی

اللهم اشغله عني بغير لا تجبره و

خداوند او را با مشغولی که تدارک کنی از او

بلاء لا تستره وبفاقه لا سدها

بلائی که پنهان کنی از او و شکم درستی که بندی از او

وليسقم لا تعافيه ويدل لا نعيم

و بیماری که شفا بخشی او را و بخواری که بغت بدل نمائی از او

ونمسكته لا تجبرها اللهم خير

و بغض کنی که تدارک کنی از او خداوند او

بِالَّذِي نَصَبَ عَبْدِي وَادْخُلْ عَلَيْهِ

خواب را بر او دیدم و در او را بر او

الْفَقْرَ فِي مَنَازِلِهِ وَالْعِلَّةَ وَالسُّقْمَ فِي

بیکسستی در جایگاه او و علت و بیماری در

بَدَنِهِ حَتَّى تَشْغَلَ عَنْيْ بِشُغْلٍ شَاغِلٍ

بدن او تا آنکه باز او را از من بگیری مشغول سازنده

لَا فَرَاغَ لَهُ وَكَأَنِّي ذِكْرِي كَمَا النَّسِيَّةُ

نباشد فراغی برای او و فراموش کردن یا او را چنانکه فراموش کردید

ذِكْرِكَ وَخُذْ عَنِّي لِسْمِعَهُ وَبَصَرَهُ وَ

یاد تو و فراموش از من گوش او و دیده او را و

لِسَانَهُ وَيَدَيْهِ وَرِجْلَيْهِ وَقَلْبَهُ وَجَمِيعَ

زبان او را و دست او را و پایی او را و دل او را و همه

جَوَارِحِهِ وَادْخُلْ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ

جوارح او را و در او را بر او در همه

ذَلِكَ السُّقْمَ وَلَا تَشْفِهِ حَتَّى تَجْعَلَ

آن بیماری و شفا ده او را تا آنکه بگردانی

ذَلِكَ لَهُ شُغْلًا شَاغِلًا بِهِ عَنِّي وَعَنْ

بیماری را برای آن شغلی که باز او را از من باز

ذِكْرِي وَكَفَنِي بِكَافِي مَزَلٍ بِكَفَنِي

یاد من و کفایت کن باز من ای کارگذار که کفایت بکنی

سَوَالِكَ زَانِكَ الْكَافِي لَامِكِ لِي سَوَالِكَ

عزیز تو پس تو ای کارگذار که میت کارگذار می عزیز تو

وَمَقَرِّحَ لَامِكِ رَجِ سَوَالِكَ وَمَغْنِثَ لَا

و کشاید میت کشاید عزیز تو و پناه دهنده که میت

مَغْنِثَ سَوَالِكَ وَجَبَّارَ لَاجَارِ سَوَالِكَ

پناه دهنده عزیز تو و بسیار که میت بسیار عزیز تو

خَابَ مَنْ كَانَ جَانُ سَوَالِكَ وَمَغْنِثُهُ

نویسد آنکه بود امید او عزیز تو و فریاد پس او

سَوَالِكَ وَمَقَرِّحَ إِلَى سَوَالِكَ وَمَهْرَبُهُ وَ

عزیز تو و پناه بردن او بنوی عزیز تو و در سختی او و

مُلْجَأُ إِلَى غَيْرِكَ وَمُنْجَاةٌ مِنْ مَخَاوِفِ

البتحالی او بنوی عزیز تو در پستی او از مملو شدن

غَيْرِكَ فَانْتَ ثِقَتِي وَرَجَائِي وَمَقَرِّحِي

عزیز تو پس تو اعتماد من و امید من و در نگاه من

وَمُلْجَأِي وَمُنْجَاةِي فِيكَ اسْتَفْعُ وَ

و پناه من پس تو طلب میکنم از تو

بِكَ اسْتَنْجِ وَنَحْمَدُكَ وَالْمُحَمَّدَ أَتَوْجَهُ

بمتر پستکاری محمد و بجزد و آل محمد رو میکنم

إِلَيْكَ وَاتَّوَسَّلُ وَاتَّقِ فَاسْتَسْلِكْ

بنو و تو پستل میجویم و شفاعت میجویم پس سوال میکنم ترا

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ

ایچند ایچند ایچند پس مرزات حمد و مرزات

الشُّكْرُ وَإِلَيْكَ الْمُسْتَعَاذُ وَأَنْتَ الْمُسْتَعَاذُ

شکر بقا شکایت نمودن و ترقی مدد خواسته

فَاسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا مُحَمَّدٍ

پس سوال میکنم ترا ایچند ایچند ایچند بحق محمد

وَالْمُحَمَّدِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْ

وال محمد که رحمت فرستی بر محمد و آل

مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْشِفَ عَنِّي غَمِّي وَهَمِّي وَكَرْبِي

محمد و آنچه زایل کنی از من غم مرا و هم مرا و اندوه مرا

فِي مَقَامِي هَذَا كَمَا كَشَفْتَ عَنِّي بِكَ هَمِّي

در مقام من این چنانکه زایل کردی از پیغمبر تو اندوه مرا

وَعَمِّي وَكَرْبِي وَكَفَيْتَهُ هَوْلَ عَدُوِّ

و غم مرا و اندوه مرا و دفع کردی از او شدت دشمنی او را

فَاكْشِفْ عَنِّي كَمَا كَشَفْتَ عَنْهُ وَفَرِّجْ عَنْهُ

پس زایل کن از من چنانکه زایل کردی از او و بکشا از من

كَمَا فَرَّجْتَ عَنْهُ وَاكْفِنِي كَمَا كَفَيْتَهُ

چنانکه کشادی از او و کفایت کن مرا چنانکه کفایت کردی

وَاصْرِفْ عَنِّي هَوْلَ مَا أَخَافُ هَوْلَهُ

و بگردان از من هول آنچه میترسم از هول او

و مؤنه

وَمُؤْنَةٍ مَا أَخَافُ مُؤْنَتَهُ وَهَمِّ مَا أَخَافُ

و مشقت آنچه میترسم از مشقت آن و اندوه آنچه میترسم

هَمِّهِ بِأَلَا مُؤْنَةٍ بَلَى نَفْسِي مِنْ ذَلِكَ وَ

از اندوه آن ای سید من بقی بر نفس من از این و

اصْرِفْ نَفْسِي بِلَا حَوَائِجِي وَكُفَايَةِ

بگردان بروگردان مایه های من و دفع نمودن

مَا أَهَمَّنِي هَمِّهِ مِنْ أَمْرٍ آخِرٍ فِي دُنْيَا

آنچه غمگین نماید مرا و اندوه آن از امر آخرت من در دنیا من

يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْكَ

ای پادشاه کروندگان و ای ابی عبد الله بر شما

مِنْ سَلَامٍ اللَّهُ أَبَدًا مَا بَقِيَ اللَّيْلُ وَ

از من سلام ایسلام ایضا همیشه مادام که باقی باشد شب و

النَّهَارُ وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ

روز و نگرداند خدا آخر عهد را از

زِيَارَتِكَ كَمَا وَافَقَ اللَّهُ بَيْنِي

زیارت شما و جدائی میداد و خدا میان من

وَبَيْنَكَ اللَّهُمَّ اجْنِبْنِي حِقْوَةَ مُحِمَّدٍ

و میان شما خداوند از ننگی که بر او افتاده است ای محمد

وَذُرِّيَّتِهِ وَأَمْنِي مِنْ أَمْنِهِمْ وَتَوْفِيقِي

و فرزندان او و مردوفی ده مرا و فی ایشان و تدبیران مرا

عَلَيْهِمْ وَأَحْشِرْنِي فِي زُمْرَتِهِمْ
 برکت ایشان و بر ایشان در زمره ایشان
 وَلَا تُفْرِقْنِي بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ طَرَفَةَ عَيْرٍ أَبَدًا
 و جدا میندار میان من و میان ایشان بقدر هر دو چشم هرگز
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ
 در دنیا و آخرت ای مادر شاه کردندگان
 يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَنْتَ كَمَا زَأَرُوا
 ای ابا عبد الله آمدن شما شایسته است
 مُنَوِّسًا إِلَى اللَّهِ زَنِي وَدَيْكَ وَمَتَوَّجًا
 تر سپید جوینده بنوی خدا پروردگار من و پروردگار شما روکننده
 إِلَيْهِ بِكُمْ وَمُسْتَشْفِعًا بِكُمْ إِلَيَّ
 با و شما و شفاعت جوینده شما بنوی
 اللَّهُ فِي حَاجَتِي هَذِهِ فَاشْفَعَالِي فَإِنَّ
 خدا در حاجت من این پس شفاعت کنید برای من
 لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامَ الْحَمِيدَ وَالْحَمْدُ
 مرئوس است نزد خدا جایگاه سپید و بزرگواری
 الْوَجِيهَ وَالْمَنْزِلَ الرَّفِيعَ وَالْوَسِيلَةَ
 بنیاد و جایگاه بلند و وسیله
 أَنِّي أَنْقَلِبُ عَنْكُمْ مُنْظَرًا لِتُبْحِرَ الْحَاجَّةُ
 که من بر میگردم از شما انتظار دارند در حصول حاجت را

دفعاً

وَقَضَا ثَنَاهَا وَنَجَّاهَا مِنْ رَبِّهِ بِشَفَاعَتِكَ
 و بر آوردن آن و نجات دادن آن از خدا بر شفاعت خود
 إِلَيَّ اللَّهُ فِي ذَلِكَ فَلَا أَخْبِي وَلَا يَكُونُ
 مرا بنوی خدا در این پس امید میگردم و نه بازگشتی
 مُنْغَلَبِي مُنْغَلَبًا خَائِبًا خَاسِرًا أَبَدًا
 بازگشت من بازگشتی با نومییدی و زیان بلکه هست
 مُنْغَلَبِي مُنْغَلَبًا مُفْلِحًا مُنْجَحًا مُسَبِّحًا
 بازگشت من بازگشتی پیروز و دستکار اجابت کرده
 إِلَيَّ بِقَضَائِ جَمِيعِ حَوَائِجِي وَتَشَفَعَالِي إِلَيَّ
 مرا بر آوردن همه حاجتهای من و درخواست کردن من
 اللَّهُ أَنْقَلِبُ عَلَى مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا حَوْلَ
 خدا بازگشتی بر آنچه خواهد خدا و نه حول
 وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مُفَوَّضًا أَمْرِي إِلَيَّ اللَّهُ
 و نه قوتی مگر خدا و اکه ارم کار خود را بنوی خدا
 مُلْجِئًا ذَهْرِي إِلَيَّ اللَّهُ وَمُنَوِّسًا عَلَيْكَ
 اعتماد میکنم و بنوی خدا و اعتماد میکنم بر
 اللَّهُ وَأَقُولُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى وَسَمِعَ اللَّهُ
 خدا و میگویم بس است خدا و کافی و شنید خدا
 لِمَنْ دَعَا الْبُسرَ لِي وَرَأَى اللَّهُ وَرَأَيْكُمْ
 مرا که دعا کرد و دید مرا و دید شما

يَا سَادَتِي مِنْهُنَّ مَا شَاءَ رَبِّي كَانَ

ای بزرگان من منتهمی آنچه خواهد پروردگار من یافت شده

وَمَا لَمْ تَشَأْ لَمْ يَكُنْ وَلَا حَوْلٌ وَلَا

و آنچه نخواسته یافت نشده و نیست حولی و نه

قُوَّةٌ إِلَّا بِاللَّهِ اسْتَوْدِعْكُمْ اللَّهُ وَلَا جَعَلَهُ

موتی که بخدا امانت می سپارم شما را خدا و نگذاشت

اللَّهُ خِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِيَكُمَا انْصَرَفُ

خدا آخر عهد را از من بشما بازگردیدم

يَا سَيِّدِي يَا أَبَا الْمُؤْمِنِينَ وَمَوْلَايَ

ای آقای من ای پادشاه کرمندگان و آقای من

وَ أَنْتَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا سَيِّدِي وَسَلَامٌ

و تو ای ابا عبد الله ای آقای من و سلام من

عَلَيْكُمْ مُنْصِلٌ مَا انْصَلَ اللَّيْلُ وَ

بر شما پیوسته مادام که پیوسته شد شب و

النَّهَارُ وَاصِلٌ ذَلِكَ إِلَيْكُمْ غَيْرُ مُجَوِّبٍ

روز پیوسته آن بشما بازداشتنه شده

عَنْكُمْ سَلَامٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَاسْأَلْهُ بِحَقِّكُمْ

از شما درود من اگر خواهد خدا و درمیخواهم از او بحق شما

إِنْ شَاءَ ذَلِكَ وَيَفْعَلْ فَإِنَّهُ جَبَدٌ مُجِيدٌ

اگر خواهد این و بکند زیرا که او پیوسته و بزرگوار است

انقلب

انْقَلَبْتُ بِأَسْبَدِي عَنْكُمْ إِنَّا بَنَاءٌ مَلَدًا

بازگردیدم با سبیدی از شما ما بنایی سبک شده

لِلَّهِ شَاكِرٌ وَاجِبٌ إِلَّا جَابَهُ غَيْرَ آيِسٍ وَلَا

مغفیر را سپاسگزار شکر شده امیدوار مرا جابیت خدا را نه ناپسند و نه

فَانِصِرُوا بَنَاءً نَادِدًا رَاجِعًا إِلَى زِيَارَتِكُمْ

تا امید جمع نماینده خود نمایند بازگردانده بنوی زیارت شما

غَيْرَ رَاغِبٍ عَنْكُمْ وَلَا عَنْ زِيَارَتِكُمْ بَلَدًا

نه درو کردن از شما و نه از زیارت شما بلکه

رَاجِعٌ عَائِدٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا

بازگرداننده اگر خواهد خدا و نیست حولی و نه

قُوَّةٌ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ يَا سَادَتِي

توئی که بخدا ای بلند مرتبه بزرگ ای آقای من

وَرَغِبْتُ إِلَيْكُمْ مَا وَالِي زِيَارَتِكُمْ بَعْدَ

خواستم بشما و بخواهم زیارت شما بعد

أَزْهَادِي فِيكُمْ وَفِي زِيَارَتِكُمْ أَهْلًا

از آلودگی منی در شما و در زیارت شما اهل

الدِّينِ فَلَا خَبْرِي لِي اللَّهُ مُمَارَجُوتٌ وَمَا

دینا پس من خبر ندارم خدا را مزارعوت و آنچه

أَمَلْتُ فِي زِيَارَتِكُمْ إِنَّهُ قَرِيبٌ

آرزو دارم در زیارت شما که او راود ابراهیم است

